

CALENDAR

1801. * Compozitorul Albert Lortzing la Berlin († 1851).
1802. Constantin Ipsilanti ocupă tronul Munteniei (alături chipul).
1884. † Profesorul publicist Alex. Gavra, la Arad (* 1797).
1908. † Politicianul Constantin Boerescu (* 1838).
1916. Căderea Predealului.

23

1853. * Mitropolitul Pimen († 1935).
1887. † Wilhelm de Kotzebue, membru al Academiei Române (* 1813).
1903. † Poetul ardelean Zaharia Boiu, membru corespondent al Acad. Române (* 1834).
1916. † Generalul Dragalina, în urma rănilor căpătate la Jiu (* 1860) (alături chipul).
1930. † Paul Appel, membru onorar al Academiei Române (* 1855).

24

1825. * Compozitorul Johann Strauss (Fiul) la Viena († 1899).
1833. Înființarea orașului Turnu Severin.
1838. * Compozitorul George Bizet la Paris († 1875).
1858. † Dimitrie Rallet, fost ministru sub Cuza Vodă.
1925. † Toma Stelian, fost ministru de justiție (* 1869) (alături chipul).

25

1673. * Cărturarul domnitor al Moldovei Dimitrie Cantemir († 1723).
1807. * Barbu Catargiu, om de stat († 1862).
1821. * Profesorul universitar Gh. Costaforu († 1876) (alături chipul).
1844. * Poetul Arheolog N. Beldiceanu († 1896).
1929. † Poetul Arno Holz la Berlin (* 1863).

26

1582. Cazacii năvălesc în Moldova, dar sunt bătuți lângă Prut de Petre Schiopul.
1850. * Istoricul Grigore Tocilescu, la Ploiești († 1909) (alături chipul).
1878. Realipirea Dobrogei.
1916. Bătălia de la Valea Uzului.
1916. Victoria română de la Jiu.
1918. Adunarea constituantă a Bucovinei hotărăște unirea cu patria-mamă.

27

1876. † Gheorghe Costaforu (* 1821).
1828. † Gh. Chițu, membru activ al Acad. Române (* 1897) (alături chipul).
1878. Osman Pașa se predă generalului Cerkez.
1918. † Istoricul Constantin Giurescu (* 1875).
1922. Benito Mussolini devine dictatorul Italiei.

28

1656. * Astronomul și fizicianul englez Edmund Halley la Haggerston († 1742).
1671. Răscoala Moldovenilor în contra Voievodului Gheorghe III Duca.
1875. * M. S. Regina Maria în Castelul Eastwell, în Anglia (alături chipul).
1923. Mustafa Kemal este ales președinte al republicii turcești.
1924. † trageanul De Max.

29

O pudră pe care de mult ați dorit-o

Multe femei își aleg pudra numai după exteriorul cutiei și nu dau importanța cuvenită calităților în sine ale produsului. Urmările dezastuoase ale acestei ușurințe în alegerea pudrei se observă mai târziu, după tenul alterat și timpuriu ridat. Pudra En Vogue, pe lângă prezentarea ei estetică, conține cele mai fine și tonifiante ingrediente. Cu lei 20 puteți obține de la furnizorul Dv. o cutie de pudră En Vogue în nuanța adecuată tenului Dv.

POUDRE EN VOGUE
PARFUMERIE VENDOME

PEPINIERILE DOMENIULUI HEREȘTI

Poșta Budești, Ilfov

PENTRU PLANTĂRILE DE TOAMNĂ:
Vițe, arbori roditori, pomi pentru parcuri, arbuști
Cereți catalogul ilustrat.

INGRIJIREA FEȚEI.—SLĂBIRE ȘI INGRĂȘARE PRIN TRATAMENT EXTERN.—BĂI DE PARAFINĂ, GIMNASTICĂ SPECIALĂ.—EPILAȚIA PĂRULUI DE PRISOS, INDEPĂRTAREA NEGILOR.—TRATAMENTE CONTRA CĂDERII PĂRULUI.

LA INSTITUTUL COSMETIC

Helene Simon

CALEA MOȘILOR 88, PARTER.

SCARA B. TELEFON 318/72

ORE DE PRIMIRE 9-1, 3-7

supravegheat de un medic specialist

Digerați greu ?

Când simțiți după masă alimentele ca plumbul în stomac, când crampele vă înțepă sau când stomacul dv. pare să fie flăcări, știți că aveți la îndemână mijlocul de a face să înceteze aceste indispoziții în câteva minute ? Jene și dureri de stomac sunt datorite aproape toate unui exces de aciditate al sucului gastric, care face să fermenteze alimentele și irită pereții delicai ai stomacului. Pentru a neutraliza această hiperaciditate luați după masă sau când se simte nevoia, o jumătate de linguriță de Magnesia Bisurata. Senzația de ușurare este imediată, digestia este de îndată rectificată și malizată. Veți regăsi la masa viitoare o bună poftă de mâncare, puteți mânca toate felurile ce vă plac și digestiile vor fi asigurate ușor și repede. Veți găsi Magnesia Bisurata la toate farmaciile și drogueriile cu prețul de lei 75 flaconul mic, sau în format mare economic, lei 110.

FABRICANT HENRY COHRS
OPON?
BATĂTURI
ANTICOR PARFAIT

E neplăcut când cusăturile cedează și se albesc. Evitați aceste inconveniente, întrebuințând mătasea de cusut și de butoniere

Gütermann

Atenție la marca de fabrică

DOAMNELOR!

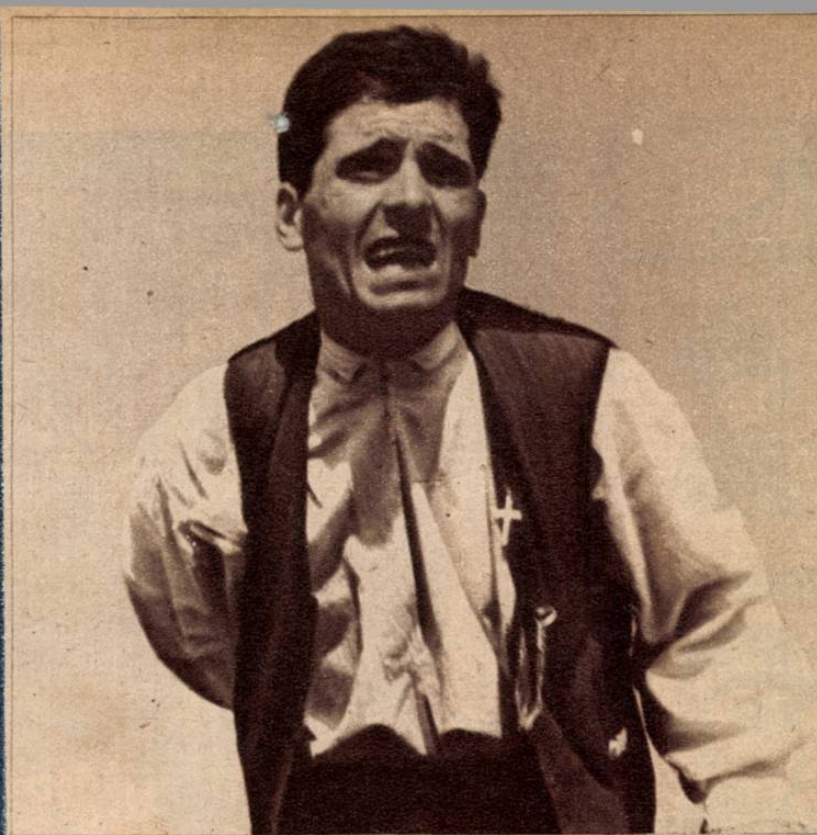
Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7. Telefon 3-01-23

Operațiuni de Corectură și Plastică
(fără cicatrice)

a nasului și urechilor, a feței, gusei și pieptului.

Indepărtarea operativă a ridurilor
Dr. RUDOLPH HOFFMANN
fost asistent la clinica univ. din Berlin
Rueurești. B-dul Domniței 30 bis
Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

Citiți:
„MAGAZINUL”
revista publicului select

Petru G. Lupu (Autograful lui Petru Lupu)

— Omul care spune c'a văzut pe Dumnezeu
— în diferite atitudini pe care le ia când
se adresează mulțimii.

REALITATEA

ILUSTRATA

M. S. Regina Maria a României împlinește azi șaiszeci de ani.
Publicăm o fotografie a Suveranei la vârsta de douăzeci de ani, ținând pe brațe pe primul ei născut.

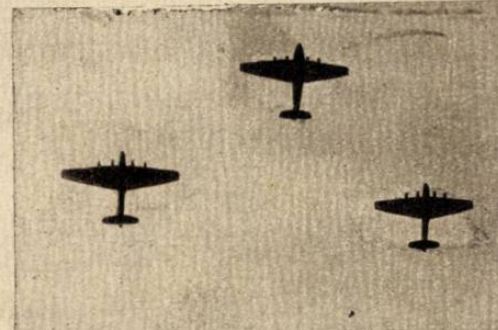

Planoarele cu echipagiile.
La meeting planoarele au
evoluat lent și fără nici
un zgomot.

(fotografii făcute cu aparat
și teleobiectiv Leica).

Cele trei uriașe avioane rusești.

Unul dintre cele
trei mari avioane
sovietice care au
evoluat.

MEETINGUL AVIATIC DE LA BĂNEASA

D. Caranfil, subse-
cretar de stat al
aerului, urmărind
zborurile.

Foto Berman
Foto A. B. C.

D. Ostrowski minis-
trul Rusiei la
București. Între pa-
rașutistele ruse.

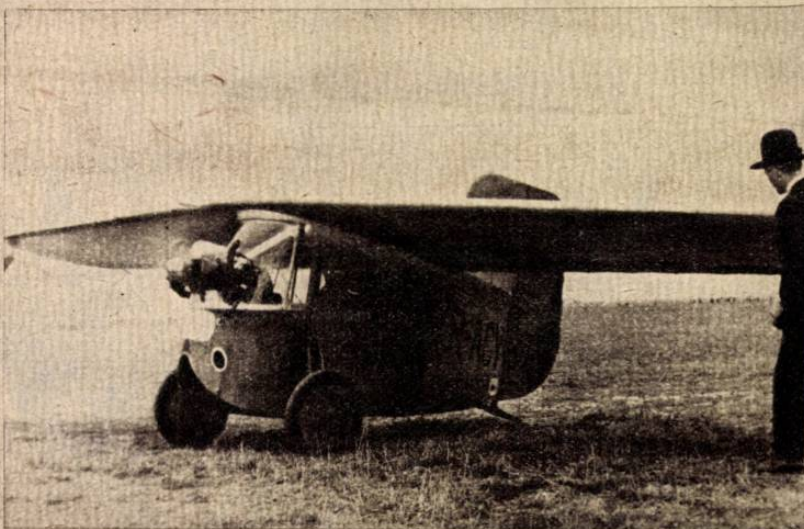
O parașutistă
rusă a „ateri-
sat” lângă un
ofițer român.

Micuțul stabilo-
plan
construit de d. Filip
Mihail.

D-ra Marina Știr-
bey — debutantă în
materie de pilotaj
— în carlinga avio-
nului înainte de și-a
luat zborul pentru
a executa câteva
îndrăznețe acro-
bații.

Lansarea spre pământ a parașutiș-
tilor.

NU MI-L CERETI CA NU-L DAU

ALARMA IN EGIPT

In conflictul italo-abisinian, Egiptul joacă un rol foarte important. Izvoarele Nilului prezintă o importanță capitală pentru această țară. Fotografia noastră înfățișează Sfynxul fotografiat cu prilejul trecerii prin Egipt a unui dirijabil.

Londra își manifestă simpatia pentru Abisinia

Delegați ai muncitorilor englezi s'au prezentat săptămâna trecută domnului dr. Martin, ambasadorul Abisiniei la Londra, și i-au înaintat un memoriu de simpatie al muncitorimii engleze. In fotografia noastră, John Mohen, delegatul lucrătorilor, citește domnului dr. Martin adresa de simpatie.

MĂRCILE POȘTALE ABISIENIE SUNT FOARTE COTATE

Deși nu există mărci abisiene decât din anul 1894, astăzi aceste

mărci sunt foarte mult căutate. Fotografiile noastre reproduc primele mărci Abisiene cu portretul împăratului Menelik. Mărcile s'au tipărit după schița unui pictor italian.

DUPA VICTORIE...

După cucerirea Aduel au avut loc mari festivități pe frânt în prezența fiului și ginerei lui Mussolini și a generalului de bono.

Doamnelor!
vă invităm
a vizita
expoziția noastră
cu
ultimele noutăți
pentru toamnă!

**LA VULTURUL DE MARE
CU PESTELE IN GHIARE**

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACA 1 / STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

Avioane imbarcate pentru Africa.

© Imagină recentă din Harrar. Populația părăsește orașul.

Abisinia așa cum este

de KARL RADEK

Populația abisiniei nu știe cum să folosească bogățiile naturale ale țării ei.

Feudalii, clasa stăpânitoare a Abisiniei, consacră 200 de zile din an serbărilor, jefuiesc bogățiile aflate la suprafața pământului și nu se preocupă câtuși de puțin de dezvoltarea forțelor producătoare.

Un agronom german, contele Ludwig Guin a intitulat astfel capitolul cărții sale consacrate agriculturii din Abisiniei: „O țară a vinului fără vin”. Creșterea vitelor fără vite de rasă pentru reproducție, etc...

O ȚARĂ ÎNAPOIATĂ

Agricultura etiopiană este foarte înapoiată. Pentru a cultiva pământul, țărănul se mai servește încă de târnăcop, dacă nu de un plug medieval.

Turmele își caută hrana prin păduri și pe coastele munților. Nimeni nu se ocupă de ele în mod serios. — Pielea, unul din principalele articole de export, nu se lucrează și țara pierde sume enorme, fiindcă nu exportă decât materialul brut.

Populația locuiește în colibe. Numai persoanele mai importante își pot oferi luxul unei case de lemn sau piatră. — Țara are puține orașe... afară de Adis-Abeba, oraș cu mai mult de o sută de mii de locuitori, numai câteva orașe mari sunt împrăștiate, pe ici, pe colo. Acestea sunt: Harrar, cu șaiszeci de mii de locuitori; Debratabor, cu douăzeci de mii de locuitori; Diré-Daua, cu cinsprezece mii de locuitori și Adua cu cinci mii de locuitori.

Gondar, orașul așezat lângă lacul Tana și pe care armata italiană dorea să-l cucerească, nu cuprinde decât trei mii de locuitori. Dar ar fi greșit să ne închipuim că acestea ar fi centre de activitate economică. Sunt mai multe centre administrative ale provinciilor, sau mai bine puncte prin care trec drumurile comerciale. Este foarte greu să valorifici comerțul extern al Abisiniei. Traficul care se face pe căile ferate Djibuti-Adis-Abeba se socotește, în anii cei mai abundenți, la douăzeci și cinci milioane de dolari.

Cafeaua și pielea, iată articolele principale de export, în timp ce textilele domină la import. Comerțul se găsește în mâinile grecilor, armenilor și indienilor. Japonia și-a dobândit, de câțva timp, locul întâi pentru importul exte-

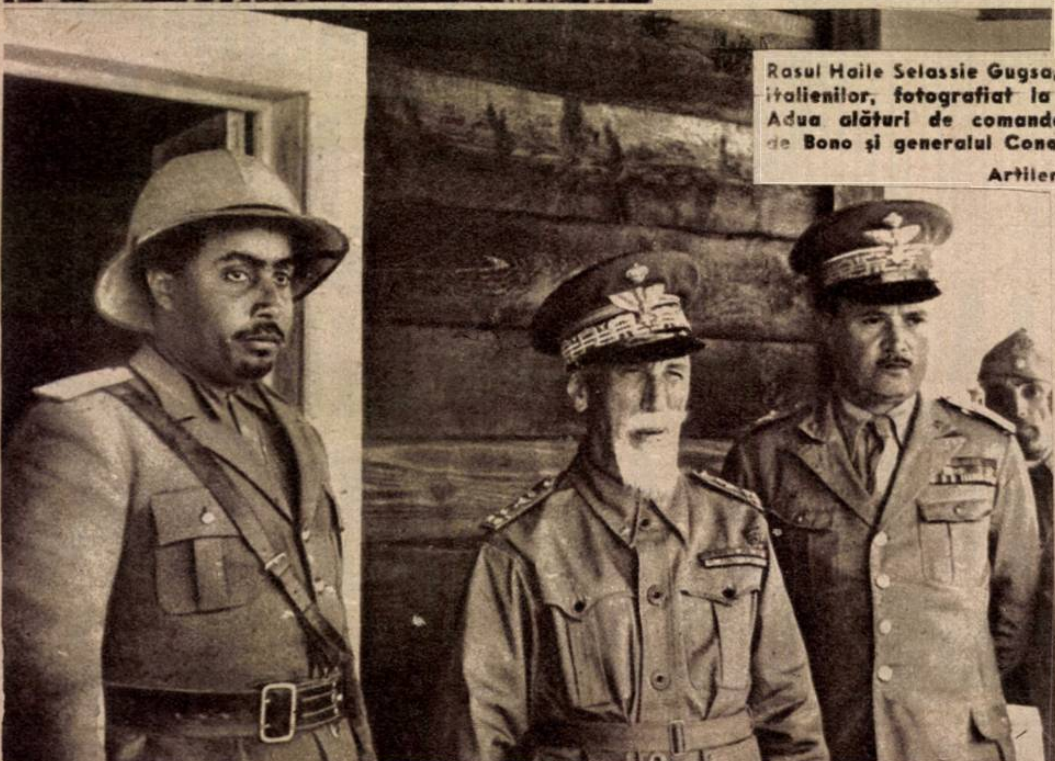
Provizii de muniții pentru trupele italiene de pe front.

Trupele victorioase în fața tribunei oficiale în timpul festivităților pentru cucerirea Aduai.

Rasul Haile Selassie Gugsa, care a trecut de partea italienilor, fotografiat la cartierul general din Adua alături de comandantul trupelor italiene de Bono și generalul Cona.

Artileria italiană înaintează.

Creșterea plantelor

Un nou aparat cinematografic, permite fotografierea plantei în dezvoltare. Pelicula se desfășoară în acelaș ritm în care planta crește. La proiecție se văd în câteva minute toate fazele creșterii.

VIM curăță cu economie!

Puțin VIM presărat pe o cârpă umedă, ajunge pentru a curăța perfect și rapid suprafețe mari de murdărie. Uși sau ferestre, faianțe, robinete sau gresie, băisau lavoare, toate se curăță perfect într-o clipă, fără un pic de sgărietură!

VIM

numai în cutii originale.
Niciodată vărsat!

Extraordinara carieră a unui bucureştean

În lumea culiselor noastre teatrale, circulă de mulți ani o expresie: „ăsta o s'ajungă ca Ginsbourg". Expresia aceasta se adresează vreunui neînsemnat auxiliar al scenei - mașinist-electrician, cabinier peruchier, cortinier care-și dă părerea asupra piesei sau jocului actorilor, sau care râvnește și el să iasă din bârlugul lui ca să fie văzut de public să se facă adică actor sau autor. Expresia aceasta: „vrei s'ajungi ca Ginsbourg" a fost adoptată de multe generații, puțini cunoscându-i totuși geneza.

CINE A FOST GINSBOURG

Odată, când împreună cu d. Paul Gusty mă aflam în vizită la regretatul Nottara, nu știu cum a venit vorba despre Ginsbourg. Și cu acest prilej: am aflat cam următoarele. Acum vreo cincizeci de ani exista în București, cam pe lângă biserica Zlătari, un cabaret cu firma „Stadt Pest". Aci „la Pesta", cum îi spuneau localului cheflui de pe vremuri, era angajat un tânăr prezentabil, cu numele de Raoul Ginsberg. Tânărul acesta se ocupa cu „Regia" scenei și lucrul important, care intra în atribuția sa, era aprinderea rampei căci pe vremea aceea nu exista lumină electrică. Dar junele Raoul își îndeplinea aceste atribuții de nevoie. El visa cu totul la altceva: să ajungă actor și poate director de teatru. Tinerii actori, în cercul cărora se învârtă aprinzătorul de lămpi dela cabaretul „Stadt Pest" și cari îl primeau printre ei pentru vioiciunea și inteligența sa, făceau totuși haz, când Raoul Ginsberg le împărtășia gândurile sale. Dar, ca toți oamenii miruiți de bunul Dumnezeu, lui Raoul Ginsberg nici nu-i păsa de ce spuneau prietenii săi. El era atent la tot ce făceau „celebritățile", cari se perindau pe mica scenă a cabaretului și într-o zi s'a prezentat directorului și i-a spus că se propune pentru un angajament de... „transformist". Directorul l-a luat în răs, dar la insistențele ofertantului a consimțit să-i admită un examen. Rezultatul a fost că Raoul devenit Ginsbourg s'a arătat mai presus chiar decât Fregolli, celebrul transformist. Tânărul Raoul tindea însă și mai sus. Și s'a prezentat la Conservator. Dar Ștefan Velleșcu, profesor eminent era și un om cu prejudecăți și l-a respins pe Ginsbourg, deși acesta era simpatic, dovedea și aptitudini scenice și avea oarecare cultură. Lucrul acesta l-a revoltat pe Ginsbourg, care-a spus amicilor săi Nottara, Gusty, Costescu, Catopol și alții — că pleacă din țară și dacă n'ar mai auzi de el să știe că s'a împușcat.

OMUL ȚARULUI ALEXANDRU

Peste câțiva ani, un ziar franțuzesc a trecut din mână în mână. El conținea o fotografie: „Raoul de Ginsbourg, directorul Teatrului privat al Țarului Alexandru al II-lea. Amicii s'au minunat și au exclamat: „măi al dracului Ginsbourg!" Și pe urmă au admirat o altă fotografie „RAOUL DE GINSBOURG" director al Operei din Monte-Carlo". Au citit apoi mulțime de cronici elogioase asupra lucrărilor muzicale ale lui Ginsbourg, reprezentate pe scenele marilor opere din Europa și America. Și a ajuns apoi vremea că nimeni nu s'a mai mirat de „isprăvile" lui Raoul. Prietenii săi de odinioară au îmbătrânit și ei și noua generație nu cunoaște decât expresia cu Ginsberg, pe care o întrebuițează fără să știe însă cum s'a format. Mai acum câțiva timp îl întrebam pe maestrul Gusty: O mai fi trăind baronul Raoul de Ginsbourg? Nu cred, n'am mai auzit nimic despre el.

DOMNUL DE GINSBOURG TRAEȘTE ȘI E SANATOS

Mai ieri dimineața, cineva îmi spunea, între altele: Știi c'a venit Ginsbourg în București? Care Ginsbourg?

Raoul de Ginsbourg; a tras la Athénée-Palace.

Surprins, oarecum emoționat și dornic să-l văd pe „legendarul" Ginsbourg în carne și oase, am dat fuga la Athénée-Palace.

— Aș dori să vorbesc cu d. Raoul de Ginsbourg.

— Nu este acum în hotel, dar trebuie să vie.

Așa dar, nu era farsă. Portarul nu s'a mirat la auzul numelui și mi-a răspuns simplu, ca și cum m'aș fi interesat de un călător oarecare.

Mă postez în holi, scrutând intrarea. Intrau și ieșeau oameni de toate calibrele, ca la un „grand hotel". Pe domnul Raoul Ginsbourg nu-l văzusem în viața mea, nici măcar în fotografie. Mă gândiam însă că nu poate fi decât un bărbat de cel puțin 70 de ani. Iată că-și face apariția un bărbat în vârstă, de statură mijlocie, bine legat, îmbrăcat elegant, în negru, neîncovoiat, ținând capul patrat, cu tenul roz, într-o parte, așa cu oarecare mândrie. Domnul cel în vârstă s'a oprit la ascensor, care nu se afla la parter. Dau fuga la portar:

— Domnul este?

— Da, da!

Mă închin în fața domnului în vârstă și-i spun:

— Domnul Raoul de Ginsbourg?

— Monsieur?

O schimb în franțuzește:

Din „transformist" ajuns compozitor celebru și director al Operei din Monte-Carlo de vorbă cu Raoul de Ginsbourg la Athénée-Palace

— Dumneavoastră să teți domnul Raoul de Ginsbourg?
— În persoană domnule.
— Ați uitat românește? Il iau eu „la sigur".
— O, nu prea am avut ocazia să vorbesc: Gândește-te și dumneata sănt mulți ani de când am plecat din România! Dar, mai înțeleg câteceva, n'am uitat totul. Dar cu cine am plăcerea?
— Sânt ziarist și aș vrea să vorbesc cu dumneavoastră.
— Ținere, îți stau la dispoziție. Să urcăm. În ascensor, privesc bătrânul cu fața zâmbitoare și fac eforturi să mi-l închipui pe Raoul dela „Stadt Pest".

AU TRECUT ANII...

În eleganta cameră de hotel, d. de Ginsbourg, căruia îi înfloresc la butonieră Legiunea de onoare, îmi oferă cu gesturi, puțin teatrale, un fotoliu comod. Mărturisesc că bătrânul îmi devenise extrem de simpatic.

Se așează în fața mea și-mi face semn că e în așteptare. Ezit cu care întrebare să încep:

— Vă rog, care este scopul venirii dumneavoastră în București?

— Sânt în drum spre Palestina. Am fost numit consul al Guvernului francez la Tel-Aviv și Hebron. M'am oprit câteva zile în București pentru a revedea orașul copilăriei mele. De altfel am aci o soră și multe cunoștințe.

— Sănțeți născut în București, nu?

— Da, în București; sânt cam mulți ani de-atunci. Am urmat chiar liceul aici, la „Lazăr", știu și cum îl chema pe director (d. Grinsbourg mi-a spus numele directorului, dar eu l-am uitat).

— Ați fost „artist" în București? am subliniat eu.

— Te'nșeli. Am urmat Facultatea de Medicină și am fost elevul doctorului Davila, „generalul" cum îi spuneam noi, la spitalul „Colțea". Așa, în tinerețe, omul încearcă multe...

Răspunsul acesta m'a uluit. Și eu care mă așteptam ca d. Ginsbourg să-mi vorbească, dacă nu despre „Stadt Pest", dar cel puțin despre vremea când a fost respins dela Conservator.

— Pe vremea când erăți tânăr ați trăit însă în „cercurile" actoricești, — insist eu.

— Ei, ca orice tânăr, preocupat de artă.

— De Nottara, de Gusty, nu vă amintiți?

— Vag de tot. Ei! sânt mulți ani de atunci. Gândește-te că am plecat din România tânăr de tot.

— Părinții dumneavoastră sânt din România?

— Mama numai. Tatăl meu a fost ofițer francez și a venit în România, cu ocazia războiului Crimeei. Aci a cunoscut-o pe mama, fiica unui rabin, s'a îndrăgostit de ea și așa m'am născut eu, la București. După războiul româno-ruso-turc, dela 1877, la care am luat parte, am plecat în Rusia. Aci am fost numit director al teatrului particular al Țarului Alexandru al II-lea, dela Petersburg. După moartea Țarului, am părăsit Rusia și m'am stabilit la Paris. După câțiva timp am ajuns directorul Operei din Monte-Carlo.

UN OM CARE IEȘIE DIN COMUN

Bătrânul din fața mea îmi povestește toate acestea foarte simplu, ca și cum tranziția sa, dela una la alta, ar fi foarte firească.

— Ați făcut o carieră în stil american, d-le de Ginsbourg.

— Pardon, cred că n'ai dreptate.

Eu nu sânt om de afaceri.

Și apoi continuând, în altă ordine de idei:

— Eu n'am urmat nici un fel de Conservator. Muzica am învățat-o singur. Am foarte multe lucrări muzicale, reprezentate pe tot globul.

— Aveți Operă la București?

— Desigur.

— Știi pentru ce întreb? Am o operă cu libretul de Jean Lahovary. — „MEȘTERUL MANOLE" — reprezentată pretutindeni afară de România.

— Ați cunoscut artiști români?

— În special pe Darcleé și pe Elena Teodorini, amândouă mari cântărețe, dintre cele mai mari pe cari le-am cunoscut.

BUGUREȘTII, DUPĂ 50 DE ANI

— Cum găsiți Bucureștii, după cincizeci de ani?

— Cu totul schimbat, dar știi absolut schimbat! Nu mai recunosc un colțisor. Nu e de mirare că după un șir de ani un oraș să se schimbe, totuși schimbarea Bucureștilor — bine'nțeles — este extraordinară.

— Și acum plecați spre Tel-Aviv...

— Da, chiar mâine dimineață.

Sunt bucuros de-a fi intrat în corpul diplomatic. Iubesc Palestina, totuși Tel-Aviv-ul e prea sgomotos, are ceva de metropolă americană. Prea mult sgomot... Am coborât cu d. Raoul Ginsbourg. Pe stradă călca apăsător caldarâmul Bucureștilor pe care altădată l-a părăsit cu gândul să cucerească lumea. Și a reușit pe deplin. Poate fi mulțumit. Dar nu știu dacă mai gustă pe deplin izbânda, după cincizeci de ani...

Ieri am întâlnit un actor bătrân și i-am spus că am vorbit cu Raoul Ginsbourg. El a rămas pe gânduri, a zâmbit și mi-a spus: „Da, da, Raoul, era băiat bun săracu... îl prigoniau săracu..."

IOAN MASSOFF

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, piștrui, coșuri, etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.

Consult. 10—12 și 3—7 p. m.

Consult. gratuite Miercuri 11—12 a. m.

PEPINIERILE DOMENIULUI HEREȘTI

Poșta Budești, Ilfov

PENTRU PLANTĂRILE DE TOAMNĂ:

Vite, arbori roditori, pomi pentru parcuri, arbuști

Cereți catalogul ilustrat.

Cititorii noștri au văzut adesea publicate în revistă fotografii înalte Hedy Löflier. Timișoara.

Această artistă-fotograf s'a stabilit de curând în București în Calea Victoriei 49, et. I, unde a deschis o expoziție de fotografii. Intra-re liberă.

Mata Hari ABISINIANA

O MATA - HARI ABISINIANĂ

SE vorbise, cu mult înainte de izbucnirea actualului conflict italo-abisinian, mai cu seamă în America, unde-a stat câteva luni, despre o femeie neagră — de o isbitoare frumusețe, chiar pentru ochii unui alb — care se dădea drept dansatoare, dar se șoptea că aparținea milenarei rase a misterioșilor împărați din dinastia solomonică a Etiopiei, și despre care numai câțiva inițiați știau că era o spioană de mare anvergură.

Dar în serviciul cărei puteri? Nimeni n'ar fi putut-o spune în epoca aceea: unii presupuneau Intelligence Service-ul, alții, teribila putere galbenă a Pacificului, iar alții, chiar Italia, care-a încercat întotdeauna să cumpere sufletele Negrilor. Nu exista însă niciun indiciu care să le permită a inclina spre o anumită ipoteză: această Mata-Hari cu pielea de culoarea șocolatei știa să-și păstreze secretul...

Și abia acum a început adevărul a fi cunoscut: Madame Wozero Manen, care-a fost supranumită **Mata-Hari**, este o patrioată înflăcărată și nu lucrează decât pentru țara ei...

Puțini știu că, Colonelul Lawrence, a cărui moarte ne-a fost recent anunțată, a petrecut, în cursul extrem de aventuroasei sale vieți, o lungă perioadă în Abisinia, la începutul războiului mondial, imediat după intrarea Turciei în acțiune.

Epoca aceasta este lăsată în umbră, de către legendele țesute în jurul lui Lawrence și răspândite fără îndoială cu autorizația misterioșilor domni de pe malurile Tamisei.

Abisinia era pe vremea aceea, sfâșiată de luptele interne ce se dădeau între triburile rivale. Prin ciudatele-i manevre, cu care-și desagrega imperiul, împăratul Sidj-Yasu, ultimul nepot al lui Menelik, facilita politica anumitor puteri europene, care de mult urmăreau să colonizeze acest ținut fertil.

Anglia era însă străină de cercul țărilor flămânde, și colonelul Lawrence fu însărcinat să sprijine și să așeze unitatea acestei ultime țări independente, de pe continentul negru...

Colonelul începu prin a înrola tineri din familiile aristocrației abisiniene în armata sa secretă de informatori, dar rolul acestora fu curând descoperit. În umbră rămase doar o tânără neofită, de o inteligență superioară, Wozero Manen, care deveni o zeloasă discipolă a faimosului colonel.

Iată una dintre isprăvile frumoasei spioane:

La Intelligence Service veniseră știri că tânărul împărat al Etiopiei, din ce în ce mai capricios, încheiase cu una din puterile europene, un acord secret potrivit intereselor britanice, deoarece privia faimosul lac Tsana, care este izvorul Nilului.

Tânără etiopiancă, văzând că interesele țării sale coincideau cu acelea ale An-

gliei, intra în scenă. Ea apăru ca un nou astru la curtea imperială din Addis-Abeba, unde dela venirea lui Sidj-Yasu, petrecerile se urmau fără încetare. Frumusețea ei atrase atenția tuturor demnitarilor și Primul Sfetnic și împăratului, care avea asupra lui o mare influență, se îndrăgosti nebunește de ea. Spioana nu rezistă decât de formă și deveni curând prietena marelui demnitar. Ea-l iniția în deliciile opium-ului și, sub influența amorului și a stupefiantului, omul de încredere al împăratului își pierdu capul complet...

Colonelul Lawrence intra apoi ușor în posesiunea aceluia acord atât de tănuț și denunțându-i termenii, îi anihila efectele... Sidj-Yasu fu răsturnat de energicul Ras Tafari; și, în timpul domniei interimare a înțeleptei și bătrânei împărătese Zoaditu, fiica lui Menelik, Wozero Manen ocupă la curte cele mai înalte funcțiuni... Dar probabil că nu mai putea trăi fără beția aventurii. După câteva luni dispăru din capitală. Ea începu să cutreere lumea, atrăgând peste tot atenția publicului cu frumusețea sa, dar la începutul conflictului italo-abisinian, se întoarse repede în patrie.

INCIDENTUL DELA UAL-UAL

Spioana etiopiană se travestește în cerșetoare și, pretinzând că a fost gonită de străjerii frontierelor abisiniene, se strecoară în avantposturile armatei italiene. Nimeni nu bănuiește că sub masca acestei femei sărmâne se ascunde o spioană a Negusului, așa că poate circula în voie în taberile italiene, în parcurile artileriei și în câmpurile aviației. Wozero Manen intra apoi în Abisinia, încărcată de prețioase informațiuni... Imediat după această ispravă, ea-și schimbă câmpul de activitate, își leapădă sdrănțele de cerșetoare, pentru a îmbrăca ultimele creațiuni ale croitorilor parizieni și se duce la Geneva.

Iată acum pe scurt, ce-a făcut în ultima vreme:

Guvernul din Addis-Abeba încheiase un acord secret cu Japonia, iar serviciul de spionaj italian își și procurase o copie a prețiosului document, ceea ce avu darul să indispuie grozav ambele guverne interesate. Dar Wozero Manen, intra pe nesimțite în acțiune, lucrează în secret și, în câteva zile, documentul care provocase atâtea frământări

„Mata Hari” a Abisinie, pornind la vânătoare, — unul din sporturile ei favorite.

se afla în mâinile guvernului abisinian.

Din Addis-Abeba ni se comunică următoarele:

„Majestatea sa Împăratul Haile Selassie a decorat pe d-na Wozero cu „Steaua Etiopiană”.

R.

Știi tu, nu există nicio îndoială:

Nici un fel de „Cremă de lux”, „Cremă minune”, sau vreo contrafacere, nu pot înlocui Crema-Nivea. În toată lumea nu există o altă cremă de piele care să conțină „Eucerita”, substanță neîntrecută pentru întreținerea pielii și pe care se bazează efectul atât de binefăcător. Acesta este tot secretul — și costă numai câțiva Lei!

Așa dar: Luați numai Crema-Nivea, nimic altceva!

CREMA-NIVEA: în cutii cu Lei 16.—, 34.— și 72.—
în tuburi Lei 30.— și 45.—

DOAMNELORI

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulări permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Gard Quinet, 7. Telefon 3-01-23

TOATA LUMEA SELECTA CITEȘTE „MAGAZINUL”

UN AN ȘI JUMĂTATE LA CURTEA ABISINIEI

A M avut prilejul să stau vreme îndelungată în Abisinia, unde am fost invitat să lucrez bustul Majestății sale imperiale Negusul și al soției sale, împărăteasa Memen.

Am trăit luni întregi în vecinătatea imediată a Negusului, am învățat limba țării și cred că am reușit să înțeleg mobilurile care inspiră politica singurului stat independent al Africei.

Problema abisiniană este astăzi pe primul plan al actualității mondiale, și se pare din ce în ce mai evident, că singurul stat indigen creștin din Africa, nu se va mai putea bucura multă vreme de independența sa, — dacă nu politică, cel puțin economică.

O LEGE CURIOASĂ: PRIMUL PERSONAJU AL IMPERIULUI TREBUE SĂ SE TREZEASCĂ PRIMUL

Regele Hailé Selassié este, fără exagerare, omul cel mai muncitor al țării sale. O scurtă analiză a modului în care-și întrebuințează timpul ne va convinge cu ușurință de aceasta. Ziua Negusului începe puțin înainte de răsăritul soarelui, adică la cinci dimineața. Este ora la care regele părăsește ghebbu-ul (palatul său particular). Urmărit de o impunătoare escortă, el se duce la palatul fostei împărătese, situat pe colina învecinată. Acolo se țin audiențele publice și tot acolo sunt primiți diplomații străini. Ocupațiile cotidiene rețin de obicei pe suveran până la ora 5 după amiază.

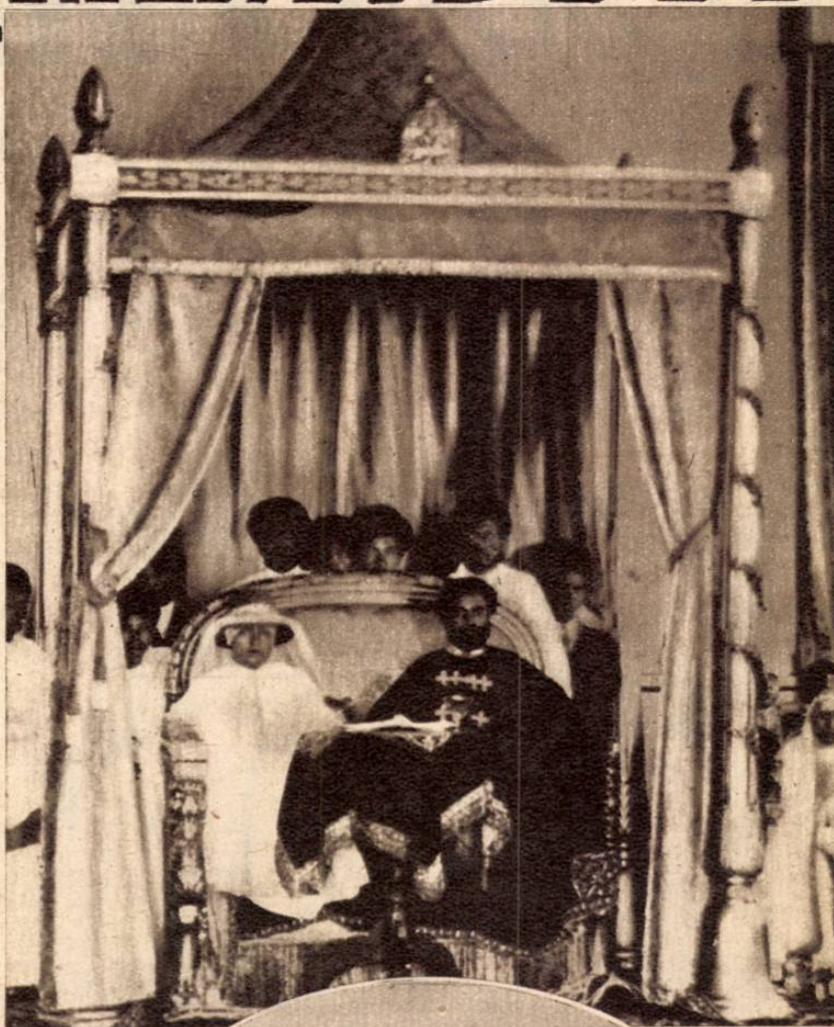
El revine apoi cu pitoreasca lui escortă, alcătuită din cavaleri cari călăresc pe cai sau pe mici măgăruși etiopieni, la reședința sa particulară, nu pentru a se odihni, ci pentru a continua lucrul. Toți acei cari au o cerere de făcut, se pot adresa direct regelui. Nimic surprinzător deci dacă acesta din urmă este ocupat aproape zilnic până la 10—11 seara.

CULTURA FRANCEZĂ

Negusul vorbește franceza din prima sa copilărie. El este în curent cu literatura franceză contemporană, și între audiențele el răsfoiește toate revistele franceze pe care le primește.

Educația sa occidentală se datorește tradi-

Impăratul și Impărăteasa Abisiniei pe tron cu prilejul unei festivități.

țiilor rasei sale, și culturii pe care a înmagazinat-o; în caracterul său se contopesc tenacitatea, bravura și o bunăvoință extremă față de cei săraci și slabi. Grație acestor virtuți a reușit să devină după Menelik al II-lea unificatorul veritabil al Etiopiei, căci majoritatea șefilor de triburi s'au supus de bună voie și în tot vastul său ținut, atât de puțin centralizat, edictele sale au o forță de lege, — inovație importantă în Abisinia.

MAJESTATEA SA REGINA MEMEN

Contrariu celor ce se spun în general, Abisinenii sunt monogami. Inuși Negusul dă exemplu. Soția sa, regina Memen, aparține rasei pure abisiniene, un amestec de sânge indian, arab și semit. Ea păzește cu o tandrețe deosebită sănătatea celor șase copii, supraveghiând educația lor, pe care tatăl o vrea în întregime franceză.

Ziarele din lume au înregistrat câteva luni după încoronarea regelui Hailé Selassié, un svon după care acesta ar fi parvenit la tron prin asasinarea mamei sale, împărăteasa. Trebuie să spunem că încă depe vremea împărătesei, afacerile statului erau în mâna sa, aceasta nedomnind decât cu numele.

INTRIGILE DELA CURTE

Am fost martorul intrigilor clicei care înconjură pe împărăteasă. Intriganții o sfătuiau să nu mai primească pe prinț, să-i ia puterile. Aflând aceasta, prințul a reunit un număr de credincioși, în fruntea cărora s'a îndreptat spre palatul împărătesei pe care l-a găsit cu porțile închise. El ordonă sentinelenelor să deschidă, amenințând cu asediarea palatului. Apoi pătrunse înăuntru, fără arme, în fruntea escortei, ajungând față'n față cu șeful rebelilor. Acesta din urmă ordonă soldaților: — Arestați-l! Rasul Tafari (așa se numea atunci Negusul) repetă la rândul lui același ordin.

Impărăteasa a fost cuprinsă, din cauza acelei întâmplări, de o serioasă criză cardiacă, menținută apoi câțva timp. Medicul care a îngrijit-o și care acuza în fața Societății Națiunilor pe Negus că ar fi asasinat pe împărăteasă, era cunoscut ca traficant de opium și stupefiante. Avea desigur tot interesul să părăsească curtea abisiniană după decesul protectoarei sale.

Fotografatul Impăratului Haile Selassie.

Muzica gărzii palatului împăratului Abisiniei, la o paradă.

UN CENTRU CREȘTIN ÎN MIJLOCUL AFRICEI PĂGÂNE

În definitiv este vorba de un ținut barbar? Imperiul etiopian nu este un stat ca celelalte state africane musulmane sau fetișiste, ca acelea alcătuite de sultani, rejași sau samorii, de exemplu, sau ca regatul lui Behanzin. Imperiul etiopian, membru al Societății Națiunilor, este un stat creștin de multe secole, iar națiunea etiopiană posedă o cultură originală, ale cărei rădăcini se trag direct din aceeași civilizație mediteraneeană, greco-latină și creștină, din care s'a inspirat și Europa Evului-Mediu, și Occidentul modern. Nenorocirea Etiopiei a fost invaziunea arabă în Egipt, din care cauză a fost despărțită vreme de secole de lumea greacă și latină și de creștinătate. Semnificativă este în această privință, profeția făcută de împăratul al II-lea: „În 14 secole, Etiopia va constitui o insulă de creștini în mijlocul mării păgâne”. Cum să ne mirăm în asemenea condițiuni, că acest ținut, izolat de sursele sale naturale de cultură, sugrumat atâtea vreme în mijlocul populațiilor ostile (la nord musulmanii, la sud fetiștii marilor lacuri africane) a păstrat moravuri medievale temperate pe alocuri de creștinism. Descinzând dintr'un principat faraonic situat pe Nil, Etiopia a rămas independentă, cu toată cucerirea Persilor, a Macedonenilor și apoi a Romanilor, și-a conservat totuși vreme îndelungată, păgânismul primitiv, cultul zeilor și mai ales al zeiței Memphis. Tradiția care raportează imperiul la Salomon și la regina din Saba, nu face decât să concretizeze puternicele influențe semite, venite prin Marea Roșie. Se pare că în anul 70, creștinismul care era foarte răspândit în colonia evrească din Alexandria, și-a făcut prima apariție în Etiopia. Nu este multă vreme decând ultimul împărat etiopian a căzut în luptă, martir al credinței sale creștine: el a fost ucis aproape de Selandinghé Debrabogh, de către hoardele musulmane din Madhi. Urmasul acestui erou național a fost marele Menelik, primul suveran modern al Abisiniei.

POLITICA ETIOPIANĂ

Se cunoaște istoria glorioasă a acestui suveran, care a reușit să salveze, atât prin forța armată cât și datorită unei abile diplomații, independența etiopiană, în clipa în care puterile europene își împărțeau Africa. Haile Selassie, actualul suveran al Etiopiei, a continuat cu abilitate politica fermă și prudentă a lui Menelik. El a veghiat cu sfințenie ca nici o țară europeană să nu obțină măcar un început de privilegiu în imperiul său. Negocierile între reprezentanții Italiei, Franței și Angliei, au urmat în chip permanent în această chestiune. Toată politica guvernului etiopian se întemeiază astfel pe un perpetuu joc de basculă. Politica Negusului a constatat în aceea de a nu leza interesele nimănui, și mai ales în aceea de a pune acțiunea unei puteri determinate în șah, prin

acțiunea celorlalte două. Aceeași politică a dus-o el și ca regent, sub numele de Ras Tafari. Această tactică i-a reușit de minune, până'n clipa izbucnirii războiului cu Italia, și nu este exclus după modul în care se desfășoară evenimentele, ca politica lui să se fi dovedit salutară până la urmă.

MINELE DE AUR ȘI LIPSA ȘOSELELOR

Abisinia posedă importante resurse naturale. Mine de aur și de platină, care nu sunt deocamdată decât parțial exploatare. Au fost acordate concesiuni unor societăți particulare, dar aceste exploatare nu au anvergura vastelor întreprinderi miniere, instalate în restul Africii, după cele mai noi cerințe ale tehnicii moderne. Rațiunea principală a letargiei imperiului abisinian, rezidă mai ales în lipsa totală a căilor de comunicație. Înaltul platou etiopian este despărțit de Marea Roșie, fie prin munți înalți, fie prin deșerturi sau steppe. Comunicațiile înspre Sudanul egiptean se lovesc deasemeni de considerabile obstacole naturale: munți înalți, fluxul și refluxul apelor, și altele. Singura cale ferată care leagă Djibouti de Addis-Abeba, este opera unor ingineri francezi și proprietatea unei companii franceze. Ea nu este deloc suficientă însă pentru a asigura traficul care ar putea pune în adevărata lui valoare imperiul etiopian.

LACUL TANA, CHEEA PROSPERITĂȚII LANCASHIRE-ULUI

Punctul dominant al politicii abisiniene îl constituie problema izvoarelor Nilului și controlului apelor lacului Tana. Regele Menelik al II-lea a acordat în 1908 o concesiune pentru canalizarea apelor acestui lac, unei societăți americane. Această concesiune n'a putut fi însă exploatăată niciodată, din pricina protestelor vii ale Angliei. Căci, în definitiv, acela care ținea în mână lui apele lacului Tana, va fi beneficiat și de apele Nilului, părintele hrănitor al Egiptului.

În epoca marilor ploi, adică în timpul celor trei luni de iarnă, apele tuturor fluviilor Abisiniei septentrionale, se umflă extraordinar de mult și se varsă într'una din brațele superioare ale Nilului, de unde și continuă drumul spre Egipt. Stăpânitorii barajului Tana ar avea astfel facultatea să regleze irigația Sudanului și a Egiptului. Ceeace înseamnă c'ar dispune de recolta bumbacului, indispensabilă manufacturii din Manchester. Dacă, așadar, într'o bună zi una dintre puterile europene ar pune mâna pe Abisinia, aceasta nu s'ar putea întâmpla decât cu consimțământul sau cu participarea Angliei.

ETIOPIA, ȚINUT PERICULOS PENTRU NAVĂLITORI

Războiul întreprins de Italieni în Etiopia, mi se pare foarte temerar, după cele ce-am văzut în timpul cât am stat la curtea împăratului Abisi-

niei. Teritoriul acestui ținut fiind foarte vast și triburile foarte împărțite, bombardamentele aeriene n'ar putea avea niciodată efect complet distrugător asupra acestei populații, quasi nomade. Chiar când se va reuși să se ocupe toate orașele, armatele vor trebui să străbată sute de kilometri de deșert, pentru a pune mâna pe imperiu. O asemenea campanie s'ar putea asemui cu cea a lui Napoleon în Rusia, cu singura diferență că armatele nu ar muri de frig, ci de căldură. Viitorul și rezultatul măcelului din Etiopia vor confirma spusele noastre.

Alexandre Grosjean

RENDEZ-VOUS CU MOARTEA

Când locotenentul William A. Hatcher a decolat cu avionul de pe aerodromul din March Field, el nu bănuia că viața lui atârână de un fir de păr. Se afla în văzduh în momentul necesar să se salveze cu pa-clipa când a primit un mesajiu prin radio care-i vestea că una din roțile avionului s'a rupt. Fotografia noastră a fost luată din avionul care a transmis mesajul. Locotenentul Hatcher a găsit timpul necesar să se salveze cu pa-clipa când a primit un mesajiu prin radio care-i vestea că una

D-ra Smaranda Brăescu, fotografiată pe aerodromul din Arad în mijlocul unor prieteni.

Evitați distrugerea lentă a danturii Dv., spălându-vă dinții dimineața și seara cu renumitul săpun de dinți Gibbs

CE „ZICE” STOMACUL DV.?

Dacă stomacul dv. „zice” ceva, înseamnă că este mai mult sau mai puțin deranjat, căci nu trebuie să vă „simțiți” stomacul!

Dacă simțiți că acest organ există, prin unul din simptomele următoare, este că aveți nevoie de MAGNESIA BISURATA. Gaze, acridi, răgâieli, bila care se urcă, o respirație „indiscretă” migrene, insomnie, toate aceste simptome ușoare, ceri dispar în puțin timp, pot, dacă sunt neglijate, deveni cronice și să necesite lungi îngrijiri. O jumătate linguriță de Magnesia Bisurata în puțină apă vă va ușura imediat și vă va permite de a mânca după cum doriți fără teamă de dureri digestive. De vânzare la toate farmaciile și drogheriile cu prețul de lei 75 flaconul mic sau format mare economic lei 110.

Operațiuni de CORECTURĂ și PLASTICĂ (fără cicatrice)

a nasului și urechilor, a feței, gâtului și pieptului. Îndepărtarea operativă a ridurilor Dr. RUDOLPH HOFFMANN fost asistent la clinica univ. din Berlin București, B-dul Domniței 30 bis Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

In princiarii parc al Brâncovenilor de la Mogoșoaia, sub pomii încă mândri de podoaba verii, pe pajiștea imensă din fața castelului, s'a perindat Duminica trecută cel mai select dar și cel mai variat public.

Pentru întâia oară Bucureștii de azi, din toate straturile sociale, a străbătut pe aleele unde odinioară se plimba os domnesc, și a privit cum două principese autentice au știut să-și primească oaspeții.

E drept că la intrare fiecare trebuia să-și dea obolul pentru aviația țării, dar ce însemnau câțiva poli pentru a putea vedea legendarul castel, lacul cu nuferi și biserița unde îngenunchia pe vremuri principele martir?

Sub șiruri de drapele purtând culorile tuturor statelor din federația internațională a aerului, la sunetul muzicii militare, profitând de minunata, caldă zi de toamnă, rochii superbe, mantouri de cel mai pur gust parizian, blănuri și catifele au defilat, purtate de tot ce are un nume cunoscut printre eleganțele noastre.

D. Anton Bibescu, președintele aeroclubului regal român.

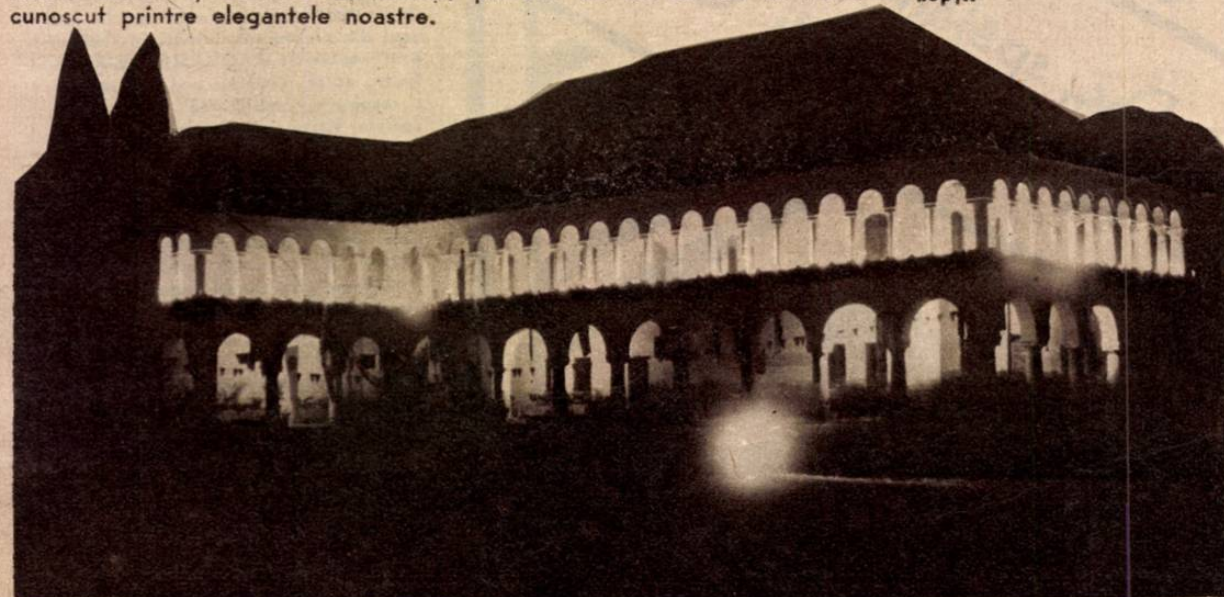
D-na Bibescu

D. Mihail Lahovary a fost speaker.

Sir Reginald Hoare

Domnișoara Dinu Cocea

Palatul Bibescu în timpul nopții

REFRENURI DE ELEGANȚĂ

Predominanța tonurilor neutre, în deosebi aceea a negrului s'a remarcat mult.

Chiar și principesa gazdă, apariție de basm, își flutura bogatele, lungile falduri întunecate ale unei rochii sosite direct de la Paris — probabil cu avionul — și purta o mare pălărie neagră pe capul ei spiritual.

O recunoșteai dintre toți chiar dacă niciodată nu ai fi văzut-o. Ca un fluture dintr-o țară fermecată, drapată în aceleași falduri ce o înfășurau toată, cu multe draperii pe umeri, ce se legăneau în vânt, **principesa Ghica**, fiica ei, părea coborită de pe un soclu invizibil în alba, imaculată toaletă din stofă de lână albă.

D-na Symka Lahovary, doamnă de onoare a Suveranei, era toată înfășurată în blănuri de vulpe argintii ca și părul ei, pe când tânăra, nostima **prințesă Suțu**, avea un tailleur

D-na Mary Donn

La serbarea de Duminica trecută, au ținut neapărat să participe și cele două fete oacheșe, a căror fotografie o publicăm.

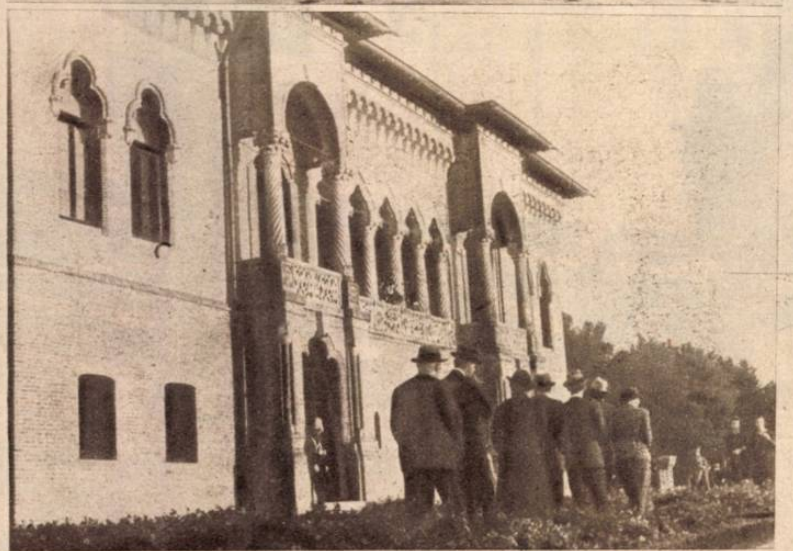

Cu scopul de a aduna ajutoare pentru aviație o doamnă și-a dresat câțelul să facă cheta.

O veche trăsură a la Daimler, a familiei Bibescu

Prințesa Bibescu dă, în scop de binefacere, fotografii cu autografe,

Palatul Bibescu dela Mogoșoaia

De catifea neagră cu un bonnet circasian la fel, pe buclele negre impecabil permanentizate. În schimb soția pictorului Feodoroff, ținea recordul originalității, cu rochia simplă și părul ei dat peste urechi, lins, băește, fără o cută, fără o buclă. Singuri, marii, transparenții ei ochi verzi erau smaraldele de preț ce împodobeau întreaga, modesta ei ființă.

O nostimă pelerină de mănăstire tot negru ce se încrucișa în față ca un fișu lipit de bust și largă în spate, purta soția vioaie a unui cunoscut avocat, Sfetescu.

Iar spre a face contrast cu toate aceste sobre toalete, ici și colo câteva imprimeuri ca rochia purtată de d-na Trăznea-Greceanu, cu cape întunecată, arăta regretul elegantelor de a se despărți de înflorita vară.

Blănuri de lynx beige aruncate neglijent pe tailleururile albe, erau în declarat război cu vulpile, mereu reginele blănurilor.

Multe jachete lungi ca niște redingote, și multe ansambluri din stofă țesută cu fire invizibile de celofan și lungi, lungi, încât abia se zărea încălțăminte.

În barul aviației, prințesa Soutzo foarte ocupată,

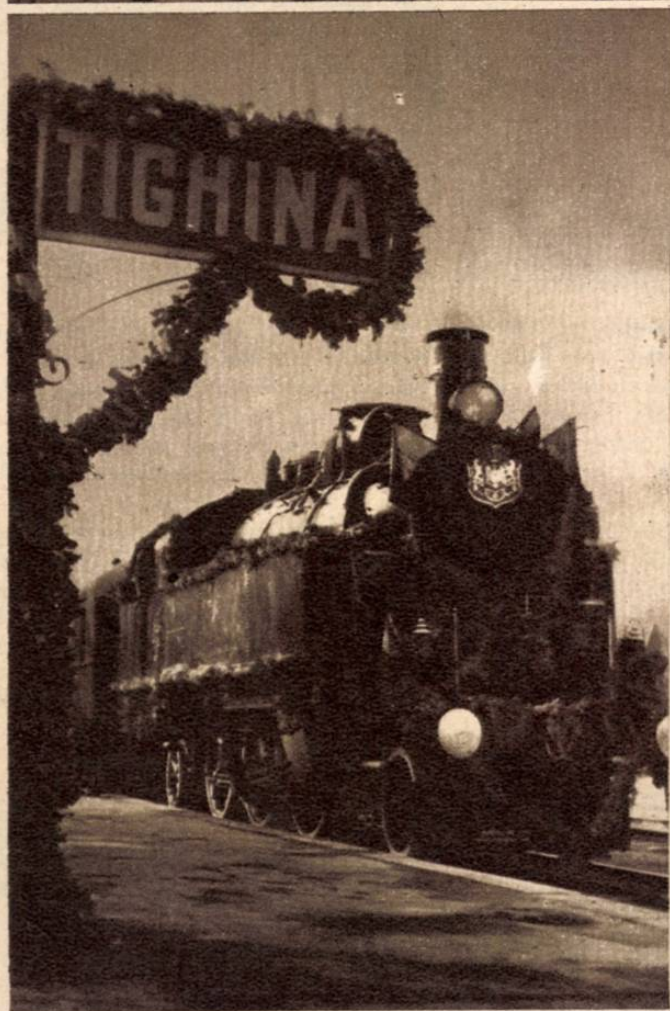

Dar à propos de aceasta, nu trebuie să uit cea mai proaspătă inovație pe care probabil a lansat-o vreo frumusețe, rivală în înălțime cu turnul Eiffel. E vorba de retezarea completă a tocurilor la pantofi cu talpa netedă dela călcâi până la vârf. Un fel de pantofi aidoma cu aceia ai balerinelor ce fac numai poante. E drept că ei se fac numai din catifea, din mătase sau antilopă foarte moale și brodați cu pietre de culoare, ca peruzeaua, zmaraldele, perlele.

Aceasta nu va împiedica însă pe elegantele ce-i vor încălța și care mai până ieri umblau pe catalige, să-și simtă pulpele sdrobite după o seară de dans. Afară numai dacă și ele nu se vor sili să foxtroteze sau să tangheze în poante ca balerinele. Aceasta în ciuda privește femeile înalte, care singure își pot îngădui noua modă fără toc. Cât despre cele mici nu știu ce vor face. Sau vor rămâne la tocul de o șchioapă sau vor risca să semene toate — dacă sunt drăguțe bineînțeles — cu micuța Shirley Temple, lucru ce poate le va conveni.

Fulmen.

ghirlande de verdeață și cu drapelele celor două țări.

Trenul special a înaintat încet peste pod în sunetele imnului regal român executat de orchestra grănicerilor sovietici.

Membrii delegației sovietice au venit deasemeni

cu tren special garat la marginea podului pe teritoriul sovietic.

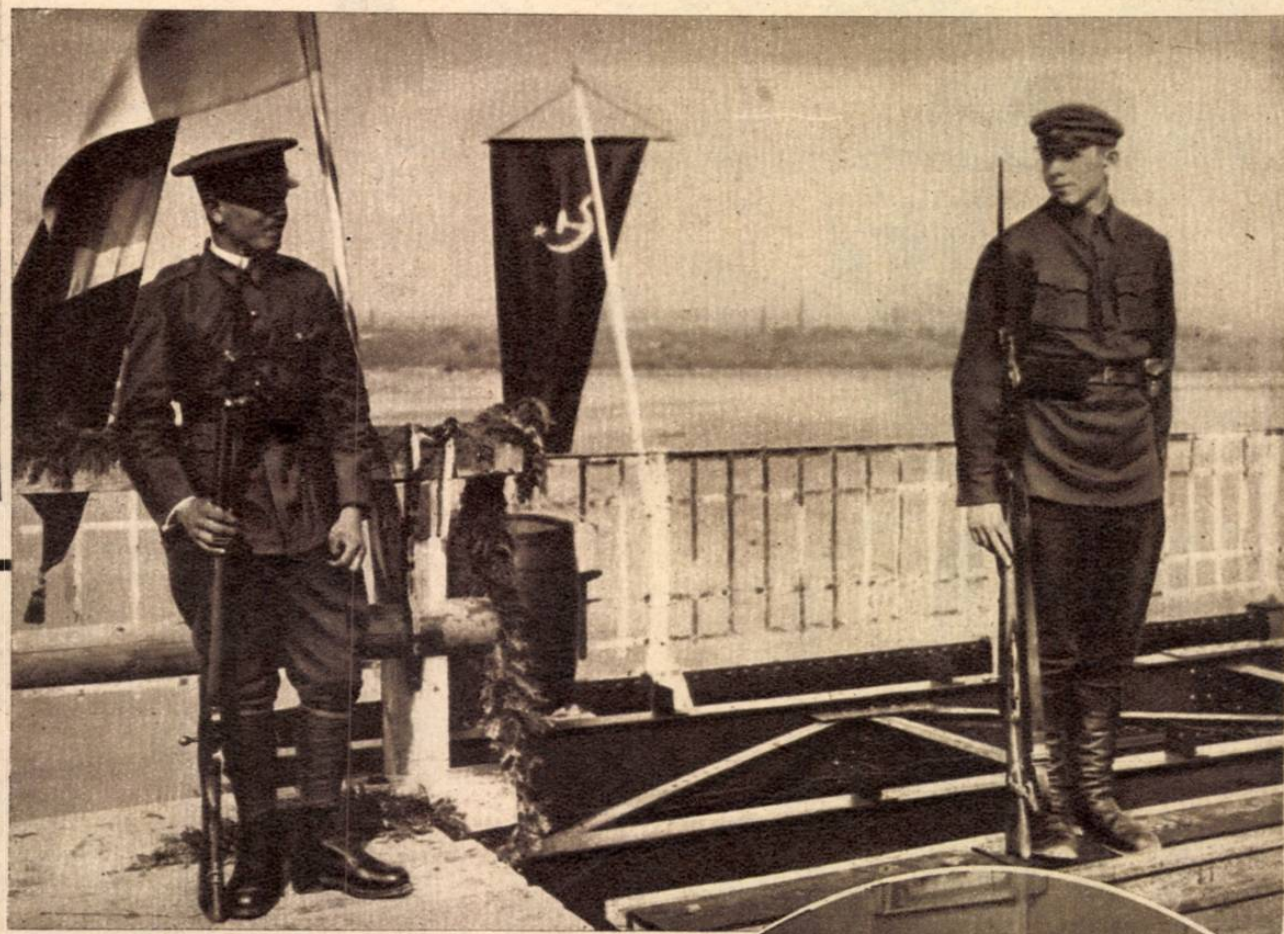
După facerea prezentărilor de rigoare, d-nii Tabacovici și Rudi, șefii celor două delegațiuni au procedat la tăerea panglicelor roșii și tricolore întinse la mijlocul podului.

RELUAREA RELATIILOR DE CALE FERATĂ CU U. R. S. S.

În cadrul unei deosebite solemnități a avut loc săptămâna trecută festivitatea reluării traficului feroviar cu U. R. S. S., trafic care, după cum se știe, a fost sistat cu desăvârșire timp de aproape două decenii.

Atât pe malul nostru, cât și pe cel sovietic, mulțimi imense s'au adunat spre a asista la trecerea primului tren marcând reluarea relațiilor feroviare cu U. R. S. S.

Podul de peste Nistru era frumos împodobit cu

Fotografiile din cele două pagini reprezintă diferite aspecte ale solemnităților dela Tighina:

Fațada gării Tiraspol. Pe frontispiciu — ca pe toate gările din U. R. S. S. — sunt polretele frunzișilor politici din republică sovietică.

Cu „Bine-ați venit” a fost întâmpinată delegația română pe teritoriul sovietic.

Gara Tighina

Locomotiva primului tren care a trecut spre Rusia.

Grănicerul român și cel rus pe pod.

Delegațiile română și sovietică pe pod.

Delegațiile la Tiraspol.

Podul reparat peste Nistru.

D. Rudî ajutor de comisar la ministerul comunicațiilor din U. R. S. S.

Trecerea delegațiilor pe pod.

O ploaie de milioane asupra țării

LA 15 Octombrie a avut loc la Fundația Carol din capitală tragerea clasei a patra a Loteriei de stat, care după cum se știe este așteptată de tot publicul cu un interes extraordinar deoarece se distribuie într-o singură zi câștiguri de peste două sute de milioane lei. Evenimentul tragerii a fost urmărit cu o atenție foarte vie, pentru a vedea cine sunt noii milionari aleși de soartă.

A doua zi după tragere zărelile au fost pline de reportajii senzaționale. Norocul alesese admirabil. Mai toate regiunile țării au avut bucuria de a afla că au fost ocrotite de noroc. Straturile sociale cele mai modeste s-au bucurat de șansă. Cele două câștiguri de câte 6 milioane de lei au fost distribuite în București și Cernăuți. Lozurile norocoase nu au fost întregi ci im-

părțite în sferturi. La București, după cum se vede și din clișeele noastre fericiții câștigători sunt între alții o servitoare anume Maria Judele și un muncitor, anume Zaporoschenko. Soția acestuia este gravidă și va naște peste câteva zile. Copilul lor a avut zodie bună. La Cernăuți, câștigul a fost împărțit între un medic, un negustor scăpat, o bătrână de 65 de ani și un mic meseriaș. La Chișinău a câștigat, tot cu un sfert din lozul de 6 milioane o lucrătoare dela o frizerie anume Riva Hamudis. La București a produs impresie faptul că o tânără și foarte drăguță elevă de liceu anume Elisabeta Ștefan a câștigat cu un loz anexă un milion de lei integral, pentru două sute de lei cât a costat-o sfertul de loz. Acestea sunt numai o parte extrem de redusă din adevărata ploaie de câștiguri care a căzut asupra țării. Loteria a 9-a, care a început imediat își va trage prima clasă la 15 Noembrie, urmând să aibă și ea marea clasă finală la 15 Februarie 1936 adică peste patru luni. Rep.

U. S. A.

Lituania

Suedia

Unimna

Australia

Cehoslovacia

Printre cele 3 de Duminică, rezervat corului revistei, va fi corul fonului București în consecință din America, de propagandă înainte de cor

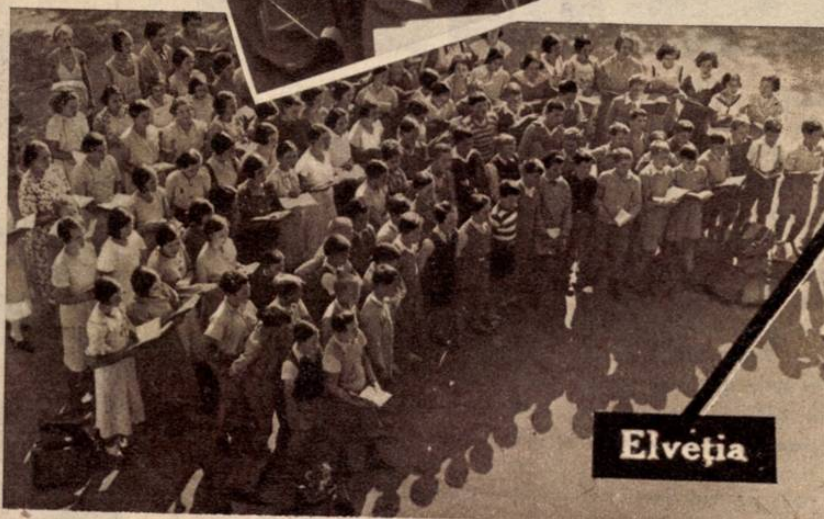
O RICAT s'ar opune reacționarismul barbar și primitiv, progresul științific și civilizația vor strânge mai mult legăturile între oameni, vor nimici distanțele, și vor apropia indivizii unul de altul, în așa măsură, încât dușmănia oarbă, egoismul meschin și războiul crud să nu mai poată exista.

Duminică 27 Octombrie, seara, vreme de două ore, globul întreg a fost învăluit de cântecele suave ale tuturor copiilor din lume. Societățile de radiodifuziune au organizat un program comun: treizecișunu de state au colaborat la acest program: coruri de copii din fiecare din aceste țări au cântat, pe rând, timp de cinci minute, cântecele simțirii lor populare, așa încât fiecare a fost ascultător al celorlalți și executant totodată.

Oamenii au început să se înțeleagă între dâșii, mai întâi în acest grai al tuturor, care se adresează în primul rând sufletului și care este cântecul.

Iugoslavia

Elveția

Hilversum

Franta

Norvegia

Honolulu

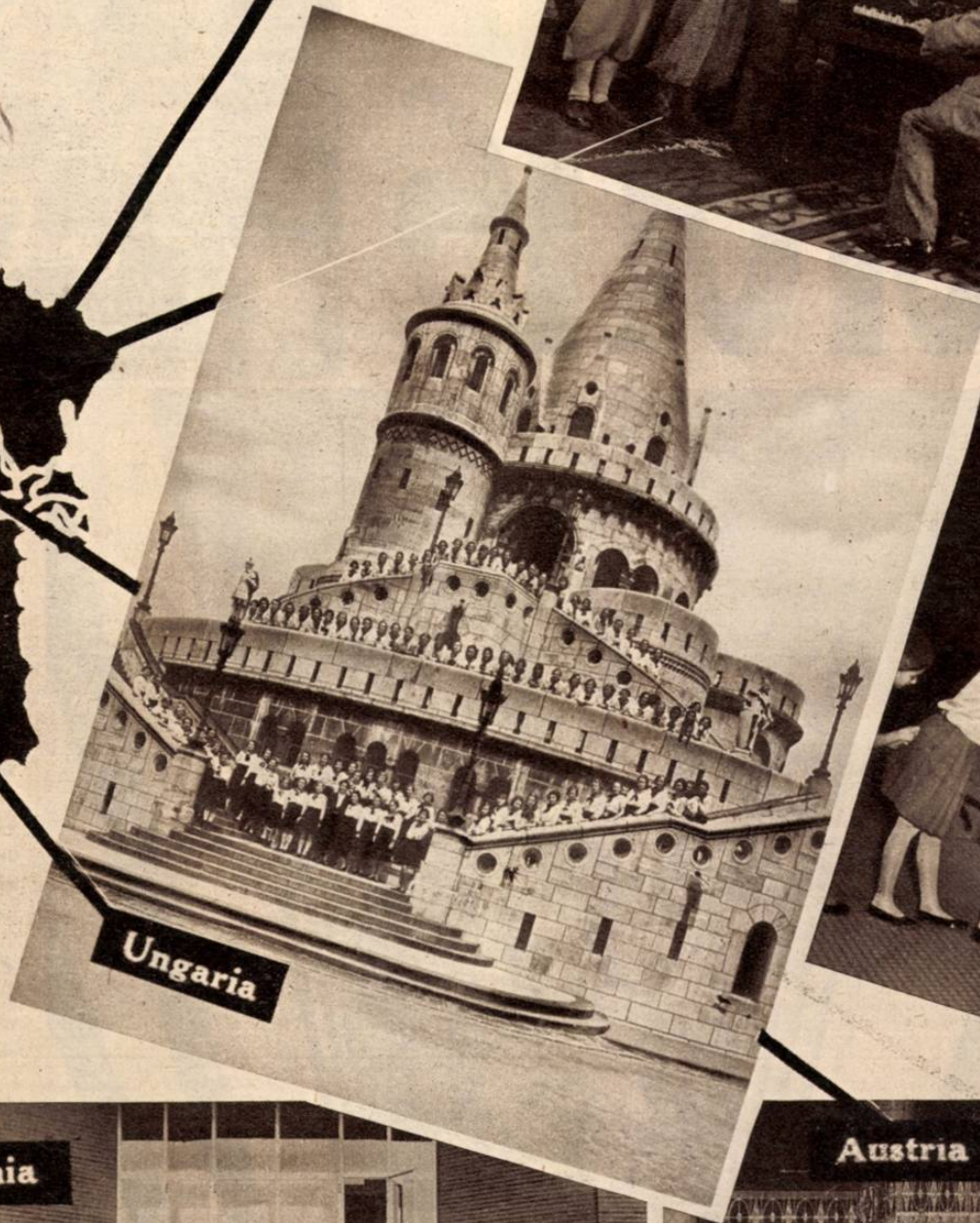
I p ă c i i !

de țări din concertul mondial de radio
numără și România. Spațiul acesta fusese
românesc. Până în momentul când tipă-
rietatea de Radiorăzvine" nu știa care
copil pe care-l va prezenta în fața micro-
fonului.
Suntem în măsură de-a publica fotografiile
Australia, Indiile olandeze, etc. care în scop
au răspândit aceste fotografii cu muzi-
cant, dar n'avem corul românesc !

Finlanda

Ungaria

Danemarca

Spania

Austria

N'AM DESCOPERIT AMERICA

Abea a clipit în zare Detroit și s'a și dizolvat. Ferme din ce în ce mai multe, sacrifică turiștilor camere cu bae separată și o canapea spânzurată pe o terasă, oscilând ca un hamac sau ca un crez politic. Curând statul Michigan începe să-și depeze industria lui, care în 1927 a produs marfă de cinci miliarde de dolari. Arborii de pe marginea drumului gonesc nebunește, să mai apuce Niagara până nu înoptează... Doream să simt fiorii citiți la începutul Petrolului prietenului Upton Sinclair... Ann-Arbor, Jackson, Kalamazoo...

PEISAJ

Agricultura este mai vrâstnică decât industria. Chicago este mai civilizat decât împrejurimile. De aceea, cu cât te apropii de Chicago, industria extermină tot mai mult agricultura. O pereche de ouă, la orice haltă, 81 de lei... Fierțe! Jumări, e scump. Sarea la ouă, gratis. Fum. Miros greu, înecăcios. Se apropie orașul-ciupercă. Chicago are un grilaj de rafinării de petrol. Și mlaștini multe, multe... La marginea drumului, o zdreanță de om, o mizerie umblătoare, împinge cu dreapta un cărucior, din care se scurge neconținut, prelingându-se departe, plâns de copil. Cu stânga trage din greu o căruță cu nevastă și patru băieți. Inchipuțiți-vă scena! N'aș fi observat-o dacă numai câteva clipe mai în urmă, caravana de 14-15 automobile cu care un cetățean american — unul singur — cetățean ca și mizerul nostru cu un cărucior, pleca, ori se întorcea din vilegiatură. Dar e mai bine

CINCI SĂPTĂMÂNI IN AVION

LA CHICAGO

PORCOPOLIS

DRUM

DELA Niagara, de unde o ploaie mai tumultuoasă decât cascada m'a alungat cu o iuțea împozantă, drumul nu mai dăruiește nici un spectacol. Ogor infinit, uniform. Drum standardizat, ca orice treabă și lucru american. O carte interesantă; dar a cărei ediție de zece mii de exemplare o citești la șir toată, pe măsură ce iese dela broșat! O nevastă plăcută; dar zece ani aceeași nevastă!...

Patru sute de kilometri pe zi din astfel de șosea, exasperează. Din cauza asta desigur, kilometrii cresc mereu, până ajungi să crezi că mașina aleargă pe scena lui Folies-Bergère. Adică numai roțile se'nvârtesc. Și decorul se'nvârtesc și el. Iar mașina stă pe loc. Și dumneata cu mine în mașină.

Din când în când o formă, un sat model. Toate la fel, cu aceeași oameni parcă. În apropiere de Detroit, capitala automobilului, fluviile de mașini ar putea să mai desmorțescă spectacolul. Dar merg așa de uniform și monoton că mai mult adorm decât înviorează. Nu știu de ce le-am asemănat cu un curs dela universitate!

Vama canadiană: legitimația de la ziar ține loc de pașaport, jumătate de dolar ține loc de viză. Vama Statelor-Unite; felicitări că și Europeanii fac drumul ăsta în mașină și un inimos „la revedere”.

In această pagină: Trei aspecte diferite ale orașului Chicago.

așa! Dacă lumea n'ar avea atâtea contraste, viața ar fi inutilă pentru un reporter!...

Mahalale negre, ca în preajma garilor. Posomorite ca offica. Rufe întinse la ferestre, ca să se usuce și să țină loc de perdele. Uzine zgârie-nori.

Indienii au numit acest oraș Chicago. Adică usturoi sălbatec. Porcopolis! Un salam lung, cotidian, care ar canaliza tot pământul...

IMPRESIE

Lumina a început să se decoloreze. O pătează funinginea nopții. În zare, stelele s'au aliniat în șiruri multe, în ordine ideală. Pardon! Sunt ferestrele zgârie-norilor, puncte albe pe un fond de fund de ceaun. Șofer, atenție! Alături de noi, cu destinație opusă, patru lanțuri fără capăt, ca patru curele de transmisiune. Patru șiruri paralele de mașini aleargă cu 80 pe oră, lipite aproape una de alta, împingându-se una pe alta, fugind împreună cu disperarea locuitorilor din jurul Vezuviului, când muntele are nervi. Trebuie să fie cetățenii orașului, lucrătorii lui, care se întorc în mașini proprii, la vilele lor, după munca

din cursul zilei. Așa fac dimineața, așa fac seara. Nu e chip să se oprească vreuna, sau să scadă la 70 pe oră. Obligator 80 pe oră și numai atâtea. Accidente? Pene? Strict interzise! Ca să nu împiedice cumva circulația...

Încă un sfert dintr'un ceas întreg și câteva mii de stele schițează silueta celor câteva mii de camere ale lui **Stevens-Hotel**.

Noaptea e noapte, la Chicago ca și aiurea, pentru un călător ostent...

APERITIV

Dela al 39-lea, dimineața, vezi jos un cearceaf murdar, șifonat. Ceață de fum. Parcă ai fi pe vârf de munte, deasupra norilor, în Tirol. Sau ar fi fost acoperit artificial cu aburi, cum am văzut New-Yorkul la manevre, să nu-l zărească avioanele dușmane.

Numai târziu se zăresc siluetele grădinilor costisitoare și recente, lângă lac. Inundat de grădini, ca o piață de zarzavat, portul, cu aceeași îngheșuală ca pe străzi. Acoperișuri multe, din mijlocul cărora țâșnesc, războinic, sulitele paratrăznetelor și țevile de tun ale coșurilor. Tramvaiul pare de sus un covor rulant, călușei, șirag permanent de vagoane, numai rar despărțite, ca să se scurgă circulația perpendiculară. Perpetuum mobile. Merge încet. Fără stații, ca să nu se piardă vremea. Urcă cine poate. Cine nu, să nu vină la Chicago!

Sgomot formidabil, văjăiturile trenurilor aeriene și subpământene, talanga tramvaelor, zbieretel autobuzelor, fluere, sirene, clopote, izbituri de oțel și fer, chiotul vapoarelor nenumărate, tusea uzinelor, strănutul fabricelor, tipetele a zeci de mii de oameni.

Palate asimilate cu uzine. Fabrici peste tot, în centru ca la periferie. Speculațiile terenurilor suplinesc regulele urbanistice. Nici un plan general fixat orașului. Ba da! Însă după ce l-au clădit. Și totuși văzut pe hartă, planul orașului Chicago e numai patrulete regulate...

COCKTAIL

Lux împodobit cu cea mai scârboasă murdărie. Bogăție înrămată cu mizerie sfâșietoare. Vitrine scânteitoare, cerșetori oribili, urlete de jazz și scâncet de copil. Grandioasa **Michigan Avenue** tăiată de stradele pline de ruine. Parcuri multe și mărețe, gunoae și mai multe și mai mărețe. Activitate colosală, șomaj formidabil. Vigoare peste tot, neurastenie pretutindeni. Poliție mai cantitativă ca la Paris, Berlin și Londra la un loc; Chicago, patria și capitala gangsterilor. Magistrați-gangsteri, gangsteri-parlamentari (nu parlamentari-gangsteri!) și parlamentari-magistrați.

Nicăeri Radioul nu varsă zilnic atâtea hârdaie de conferințe care să ridice în slavă, mai rău ca un discurs funebru, meritele strămoșilor. Nicăeri autorități mai corupte, magistrați mai tâlhari ca la Chicago. Nicăeri extremități nu se ating mai mult ca la Chicago, confundându-se, contopindu-se. Bandit sau polițist, tot o ispravă! Nicăeri biserici mai impozante și închisori mai încăpătoare. Nicăeri mijloace mai josnice pentru a aduna avere și scopuri mai nobile pentru a o risipi. Nicăeri escroci mai necruțători și miliardari mai darnici față de instituții de bine!

Gangsterii din Chicago sunt paștișe după haiducii noștri de odinioară. Mai evoluți, nu așa în miniatură. Toți locuitorii sunt gangsteri și fiecare contribuie să întrețină un spital, o biserică, o școală, un azil. Parveniți nobili. Îmbogățiți inimoși. Oameni cu față și la spate, cu spate și în față. Orașul unde e o rușine distrugătoare să nu te faci, cum poți, măcar milionar și unde cel care moare bogat, moare desonorat.

Desigur, când unul ajunge bogat, fără să-l îndemne nimeni, întrebuițează banii ca să facă spitale, școli, muzee, instituții de știință. Cu toate că, adunând avere, nu s'a gândit un moment la scopul asta! De altfel, dacă spre sfârșitul vieții își schimbă atitudinea morală nu e nici decum ca să se pocăiască. N'au ce face cu banii, de vreme ce nu mai pot munci! Prea puțini asă moștenire, printru că fiul e și el dator să agonisească prin muncă.

Un american onorabil, oricât de miliardar, nu dă zestre fetei, nici capital fiului. Un tânăr onorabil — de orice sex — refuză să gândească vreodată că părinții îi dătoresc ceva.

Pomana n'o cunosc oamenii din Chicago.

F A R D

Mai materialist ca aiurea în America, exclusiv materialist, cetățeanul din Chicago este mult mai brută, mai nesimțitor, mai aspru. E o mașină! Face totul automat. La Chicago au transformat oamenii în mașină și mașinile le-au transformat în oameni. Chiar când ajută la opere de binefacere, nu fac decât să continue mișcă-

rile orologice ale semenilor, ale strămoșilor. Știu că trebuie să adune bani și să finanțeze opere de binefacere. E pentru ei ceva fatal, nu un drept sau o datorie.

Locuitorii din Chicago au totuși o ambiție comună. Chicago ar dori să lase în urmă New-Yorkul. Ar fi dispus să devină capitală. Deaceia Chicago, capitala parveniților, de-o vreme încoace își îngrijește de toaletă. de ținută. O capitală trebuie să fie și frumoasă nu numai bogată. Mai mult decât un ginere, trebuie să placă fetei (poporului) și părinților (stăpânirii). Iși dă seama c'a fost prea grosolan ca să fie ce vrea. Și dorește să împace industria lui cu frumusețea.

Prin urmare, producției sale manufacturiere de patru miliarde de dolari, a doua din Statele Unite după New-York, i-a asociat amuzamente vizuale multe. Peisagiului uniform de uzine și fabrici, i-a adăugat imense parcuri, minunate regizate, lângă lac. Calupurilor sale stupide de zgărie-nori, ca niște paralelipiede uriașe din săpun cariat de ferește, le-a întovărășit arhitectura nouă, ultra modernă, plăcută. Tonele de sânge cearcă să fie acoperite prin covoare și hectare de verdeață. Gangsterismul au vrut să-l eclipseze cu Expoziția-cențenar din Chicago, de acum doi ani. Dolarul cearcă să-l rostogolească după instituții de artă, muzee. Opera au făcut-o mai înaltă decât uzinele...

D O L A R

La Chicago, fiecare lucrează. Fiecare dorește cel puțin să lucreze. Și pe la noi muncesc oamenii. Dar numai pentru că prin asta câștigă. Și dacă ar putea să câștige fără să muncească, foarte bine! Acolo oamenii sunt convinși că trebuie să lucreze ca să câștige.

O nevoie organică. Are, n'are, omul muncește. Oamenii sunt acolo egoiști, dar știu să muncească. Orice ban este la ei muncă, nu obținut prin speculații, ca la New-York, ca aiurea în America! Fiecare este tânăr și muncește până numai poate. Patron ca și salariat. Mănâncă la fel, duc aceeași viață, se amuză la fel. Și muncesc la fel. Nimeni nu se menajază. Deaceia se și uzează repede.

La vârsta la care noi suntem în plină vigoare, acolo au îmbătrânit, s'au șifonat rău de tot. Zbârțiți, gârboviți, surmenați. Mutre grave, obosite.

Dacă la patruzeci de ani un localnic nu e milionar, o șterge din oraș. Pleacă aiurea. Se întoarce în Europa. Toți câți revin în țara lor de origină, oricât de bogați ne par, au fugit din Chicago. Acolo nu numai că sunt disprețuiți, dar ei înșiși se privesc cu dispreț.

La 17 ani omul a ajuns specialist în meseria lui. La 20 de ani e un automat. La 30 de ani e bătrân. La 40 de ani e miliardar. La 41 de ani e într'un sanatoriu, să-și deretice trupul, să-și ocrotească neurastenia. Pe urmă, dacă mai trăește, finanțează un spital, o biserică și patronază o asociație de gangsteri. Ca să-i treacă vremea!

Un oraș de parveniți, un oraș de oameni fără caracter. Și dacă-l au, e urât (din punctul nostru de vedere deci relativ), e detestabil (idem). Firește, sunt și excepții. De pildă... amabilul meu prieten Robert M. Moore. Și toți cei dela **Chicago Tribune**... Mai cu seamă că ce am spus nu e o regulă, e o observație numai, o impresie poate!

În orice caz însă, dolarul nu este făcut din sentiment, nici din caracter.

INSTANTANEE

La Chicago oamenii n'au caracter nu printru că l-au pierdut în lupta pentru cucerirea dolarului. Ori cât de banală e vorba asta, dar n'au avut ce pierde! Se nasc, trăesc și mor fără considerație pentru altul. Asta nu-i împiedică, ba tocmai îi ajută să se miliardarizeze. Și dacă sunt miliardari, la ce le-ar mai folosi caracter? Dolarul ține loc de toate. Chiar și de sentiment! Cuvântul „sentiment” este înlocuit prin cuvântul „dolar”. E mai scurt, mai simplu să-l pronunți, e mai omenesc, mai natural. E mai dolofan, mai sunător, mai cuprinzător în orice caz. Un ziar local organizase un concurs pentru cele mai frumoase zece cuvinte. Știți care cuvânt a fost în frunte? Da, așa e, dolar! Urma apoi... gangster. Nu-mi amintesc bine, dar cred că era și porc!

Pentru că Americanii sunt mai puțin fățarnici ca noi. Mai firești. Neteatrali!

Că nimeni nu se sinchisește de altul, o observi la fiecare pas. Un autobuz și un camion greu, venind din direcții potrivnice, s'au îmbrățișat prin intermediul amabil al unei bătrâne, strivind-o.

Veniseră cu atâtea patimă și baba era așa de puțin grăbită, încât o făcură destul de plată ca să pară c'ar fi fost un dosar pus la presă pentru a copia o scri-

soare foarte importantă. Dumneavoastră socotiți desigur că s'a adunat lume, cum se adună la noi când un simplu agent municipal nu face decât să netezească puțin spatele șifonat de lege al unui simplu ambulant! O îngheșuală catastrofală pe străzi. O îngheșuală de panică! Totuși n'au întors decât capul, moartă au luat-o în câteva minute, parcă ar fi fost un sac căzut din camion, un agent care nu a coborât de pe platforma de unde observa piața, a luat numărul ambelor mașini și opt minute mai târziu a putut să aibe loc alt accident, tot acolo, cu aceeași lipsă totală de ceremonie și interes. Tot o femeie: dar de astădată a fost spintecată în două jumătăți mulțumitor de egale.

A rămas ca ceremonia s'o facă a doua zi reporterii, publicând în toate ziarele fotografiile și biografiile cunoscuților și rudelor moartei!

Politeț? Pierdere de vreme! Și nu-i așa? Dacă faci loc unei femei să urce înaintea ta în tramvai, riști să pierzi tramvaiul și cu asta poate o sutime de dolar! Dacă la un spectacol în vastul **Teatru Oriental** am oferit locul meu unei femei care obosea în picioare, vecinii au izbucnit în râs; iar femeia a întors, scârbită, spatele, incredințată că anumite intenții m'au făcut să fiu amabil și prost ca un european!

Pe stradă isbești pe cine vrei și acela nici nu întoarce capul. Te izbește cui îi place și nici nu-ți trece prin minte să te înfurii. Târît de valurile mulțimii, nici n'ai ști de altfel pe cine să te înfurii!

Egalitatea deplină între sexe: toți fără caracter, fără sentiment. Și dragostea tot automată. Americanul iubește dela cutare la cutare oră, în cutare zi.

Americanii, cei din Chicago parcă mai evident, sunt reci ca o ploaie de toamnă, gravi ca un Voevod, ru răd, că n'au timp, nu zămbesc, pentru că asta nu le aduce nici o centimă.

Numai când văd pe Malec la cinematograful, răd că se prăpădesc și scaunele...

CAPITAL?

Cei îndrăzneți, cei obraznici (există obrăznicie inteligentă și există obrăznicie prostescă), fac afaceri minunate la Chicago. Și cum Chicago e un oraș de emigranți veniți de cine știe unde, — cel mai bun certificat de cutezanță — oamenii sunt cum sunt. Amestec de zeci de feluri de nații, rase așa de deosebite, urmașii au moștenit dela fiecare câte ceva și asta e tot capitalul material ce-l riscă și cu care fac avere. Evident, nu vorbesc de situația de azi, când și Chicago suferă ca toate orașele. Dar e o stare excepțională care n'are nimic aface cu personalitatea misterioasă a orașului, unic în lume și în istorie, în genul său.

Un oraș unde n'ai nevoie de sentiment, dar nici de simfuri, într'o atmosferă încărcată cu atâtea sumedenie de uzine, mai bine n'ai mai respira! Într'o hărmălaie mai formidabilă decât șaptele Niagarei, la ce-ți mai folosește auzul? Într'un oraș cufundat în aburiu, cu toate străzile la fel, vâzul e așa de sfios, că ar putea sta acasă! Vorba e înlocuită cu acțiunea...

MORALĂ

Universitatea din Chicago nu șomează vara, ca universitățile europene. Pentru că nici uzinele de porci nu întrerup, vara, lucrul. Numai că în timpul vacanței, întocmai ca pe timpul lui Fraser, școala se transformă într'o altfel de școală, într'una unde vine lumea să învețe cum să facă banii, nu cum se pierde vremea. Marii economiști țin prelegeri despre modul cum poți câștiga bani mulți. Și marii îmbogățiți vin să povestească chipul în care au ajuns miliardari. Și nu se sfiesc să fie indiscreți cu ei înșiși. Nu ținuesc nici cele mai josnice mijloace (de fapt josnicia o determină scopul) prin care au ajuns (ei spun: prin care poți ajunge) miliardari.

Într'adevăr, nimic nu este ocolit de localnici, dacă asta le poate aduce câțiva dolari. Oameni cu totul fără obraz (în loc de două, ca la noi), fără scrupule (ca la noi, dar față), fără cea mai liliputană pudoare morală; dar în schimb cu o pungă mare în care încap cânt de mult și cu o cassă de fer în care încap pungi cât de multe.

A fi în conflict cu justiția pentru cazurile cele mai grave n'are acolo mai mare ecou decât o simplă contravenție la noi printru că n'ai scos tot gunoiul din curte. Conflicttele astea sunt socotite ca foarte naturale, fac parte integrantă din lupta pentru cucerirea dolarului. Sunt întâmpinate cu seninătate, nu sunt rușinoase, sunt trecute cu răbdare, ca oricare altă piedică în calea luptei. Sunt ca o cetate la care ești obligat să te

oprești, să o ocupi, ca să poți merge mai departe! Totuși oamenii n'ar avea conflicte între ei și cu autoritățile, dacă... n'ar exista autorități la Chicago! Nu rădești! Ca să scapi de concurența amantului dai afară cănașe pe care s'a comis delictul; ca să scapi de năpasta opoziției, îi cedezi locul la guvern; ca să nu te omoare tâlharii în codru, te sinucizi în fața lui și îi răzi în nas! Ca să scape de gangsteri, au lăsat liberă consumația alcoolului! Ca să n'aibe conflicte cu autoritățile, la Chicago ar trebui să se desființeze autoritățile!...

Pentru că autoritățile nu vor să țină seama că tot ce e unanim, e și normal și logic și legal! Ele vor ca tot ce e legal să fie și normal, obișnuit acolo. Deaceia conflicte. Altfel, fiecare ar umbla numai după dolarul lui, fără să-l intereseze vecinul, fie că e miliardar și l-ar putea fura, fie că e pe moarte și l-ar putea ajuta! Oamenii din Chicago merg toți spre același loc: dolarul. Dar fiecare are drumul lui și nu se abate delă el, ca să calce hotarul vecinului. Sunt toate drumurile perfect paralele: nu se întâlnesc niciodată, nici n'au pornit din aceeași gară. Dar nici înapoi nu se întorc, sau să se oprească locului, ca să încurce mersul următorilor, urmașilor!

E caracteristic disprețul ce-l are americanul pentru european. Vorbește de european așa cum bucureșteanul vorbește de provincial și munteanul de moldovean. Chiar la Chicago, de câteva ori, vorbindu-se de Europeni, am observat că nu uitau să adauge: **nenorociții Europeni!** La orice moment au aerul că ne protejază. Ca bucureșteanul pe provincial, nu v'am spus eu?

PORCI

Cred că nu e deloc exagerat spus că la Chicago, toate conversațiile dintre oameni, afară de prea măruntă excepții, n'au ca subiect decât dolarul și porcii. Scopul vieții omenești se rezumă modest la nevoia de a face mezeluri sau conserve. În ultimă analiză avere. Drept este că unui oraș de emigranți, cu populație așa de variată, Germani cei mai mulți, Evrei, Irlandeji, Italiani, Scandinavi și ceva Englezi, nu i se poate pretinde mai mult. Fiecare trebuie să se îmbogățească așa cum fiecare trebuie să respire. Prin ce mijloace nu interesează. Deaceia după industria porcului, cea a gangsterismului este cea mai dezvoltată. Libertate deplină pentru orice gând. Chiar anarhic. Un oraș unde codul penal se întreabă de ce îl mai ține închis în carte, că nu are rost, judecătorii sunt de prisos, tribunalele un lux ca și panoramele, dreptatea o are toată lumea, fără excepție. Din pricina dolarului. Dolarul este religia cetățenilor din Chicago. Le trebuia de altfel o religie comună, de vreme ce oamenii reprezintă aici un amestec de douăzeci de religii ce se bat ca oamenii la cârmă.

Colț blestemat, de gangsteri, Chicago e un nume care și azi îngrozește. Atâtea tone de sânge animal câte curg pe zi, au obișnuit aci oamenii cu sânge. Oricât vor ei să se mândrească prin realizările lor de cultură, igienă, binefacere, vor fi destul contrabalansați de gangsterism, într'adevăr cea mai mare întreprindere criminală care a fost vreodată.

Uriașă lor Expoziție-Centenar nu poate șterge numele lui Capone. Copilul ucis al lui Lindbergh, prețuia mai

mult pentru părinții lui, și pentru toți părinții din lume, decât cele șapte universități din Chicago....

RADIOGRAMĂ

Concluzie? De ce nu? Cu plăcere! Am găsit-o încă acum doi ani: Expoziția de atunci din Chicago! Iat-o pe scurt:

Sforțare uriașă, nespuse de amabilă. Dar necompletă. Atât cât s'au priceput. Impresia cam confuză, plan fără ansamblu, cam lipsă de proporție și mai ales de gust. Așa sunt Americanii. Europeanii ar fi întrunit aceste calități; însă ar fi păcăluit cu celelalte. Nu poți cere cuiva toate calitățile din lume, și numai calități!

Cu toate cele câteva rezerve pe care ori-ce european le-ar fi făcut (pentru că așa suntem cu toții, ne facem rezerve unii altora, cu foarte multă dărnicie!), date fiind unele concepții sociale și estetice nemistuibile pentru spiritul nostru, regăsim în ansamblul expoziției trăsăturile caracteristice ale personalității Statelor Unite, ale orașului Chicago în special.

Încăpățănarea de a domina materia și de a o uza fără cruțare, cu toată vitregia evenimentelor, optimism zdravăn. Încredere necondiționată — absurdă chiar, pentru iutensitatea ei — în știință, patimă neînfrântă pentru colosal și pentru succes, refulare violentă a trecutului, originalitate, inedit.

Nu frumusețe, ci putere. **Sharkey**, nu John Ruskin. **Uzinele Ford**, nu muzeul Louvre. **Pittsburg**, nu Florența!

Cultul muncii, poezia forței!...

Porcopolis....

I. Marius Mircu

DRAGOSTE ÎNTRE... CÂINE ȘI PISICĂ

Iată fotografii care dezminț proverbialele dușmănie dintre câine și pisică. Cu grije de adevărată mamă veghiază căteaua asupra blândeii pisicuțe.

IMAGINI DIN RUSIA

Moscova continuă să se intereseze de modă. Iată în fotografia noastră un manechin la o casă de mode.

Doamnelor!

Doriți să aveți tenul, părul și mâinile Dv. bine și rațional îngrijite?

Vreți să aveți o coafură frumoasă, practică și modernă? Lucrări artistice de păr, modele Parisiene. Voiți să aveți o culoare de păr naturală și de admirat care vă avantajează la figură? **Părul stricat de diferite tincture se reface cu cea mai mare îngrijire.** Doriți să aveți părul Dv. admirabil ondulat natural, prin undulație permanentă? Cele mai perfecționate aparate **unice în țară, cu sau fără electricitate.**

MIRESELOR, aranjamente complete Voal, Beteală, Coronițe, se vinde, închiriază, pentru provincie se montează complet.

Adresați-vă cu încredere la institutul de înfrumusețare **DORTHEIMER** București, Calea Victoriei 50. Ploiești, pasajul Cooperativa.

Consultațiuni gratuite pentru îngrijirea tenului și machiaje.

Consultațiuni medicale între orele 7—8 seara.

Puterea și slăbiciunea sancțiunilor economice contra Italiei

TABLOUL IMPORTULUI PRINCIPALELOR ȚĂRI IN ITALIA

MAREA BRITANIE

39 %	din importul total de	Ulei
26 %	—	Zahăr
31 %	—	Nichel
33 %	—	Fontă
16 %	—	Mașini-unelte

CANADA

23 % din importul total de Grâu

PORTUGALIA

22 % din importul total de Aramă

ARGENTINA

20 % din importul total de Lână brută

STATELE UNITE

61 %	din importul total de	Bumbac brut
46 %	—	Bumbac de șters
18 %	—	Benzol
78 %	—	Uleiuri
72 %	—	Parafină
31 %	—	Grâu de primăvară
47 %	—	" " toamnă
20 %	—	Făină
31 %	—	Aramă
26 %	—	Nichel
40 %	—	Fontă
27 %	—	Oțel
27 %	—	Mașini-unelte

AUSTRALIA

44 % din importul total de Lână brută

ALGERIA-TUNISIA

21 % din importul total de Mineruri de fer

SPANIA

57 % din importul total de Plumb

ROMÂNIA

39 % din importul total de Petrol

RUSSIA

26 %	din importul total de	Petrol
20 %	—	Benzol
26 %	—	Grâu de primăvară
30 %	—	Mineruri de fer

FRANȚA

19 %	din importul total de	Făină
17 %	—	Mineruri de fer
29 %	—	Fontă
22 %	—	Ferărie de fontă
38 %	—	Ferărie de oțel
47 %	—	Oțel special

BELGIA-LUXEMBURG

27 % din importul total de Fer-oțel

CEHOSLOVACIA

24 % din importul total de Fer-oțel

GERMANIA

58 % din importul total de Generatoare de electricitate

UNGARIA

26 %	din importul total de	Grâu de toamnă
31 %	—	Făină
30 %	—	Zahăr
23 %	—	Oțel special

DE aproape o lună de zile două state membre ale Soc. Națiunilor se află în stare de război. Iar opinia publică de pretutindeni se întreabă, în chip firesc, ce se mai așteaptă pentru aplicarea sancțiunilor prevăzute în Pact. Acestea sunt de două feluri: sancțiuni militare și sancțiuni economice; dar toată lumea știe că o intervenție armată n'ar face altceva decât să întindă și să generalizeze conflictul: ar însemna să se facă război pentru împiedicarea războiului însuși. Și, în cazul acesta, popoarele vor prefera sancțiunile economice, deoarece ele nu implică vărsări de sânge. Sancțiuni economice...

În general, domnește un scepticism destul de pronunțat în privința rezultatului lor și nimeni nu crede că aplicarea — astăzi pe cale de împlinire — va fi o chestie de simplă formalitate. Dar... există un dar. Nu tot aceasta e și părerea Londrei care speră că sancțiunile de ordin economic vor duce negreșit la un rezultat hotărâtor.

Iată socotelile ce se fac în cercurile diriguitoare din City. În chestiunea aceasta nu mai contează părerile lui „War Office” și ale Amiralității, ci ale cercurilor bancare și comerciale. Iar în consiliile de miniștri, cuvântul de ordine îl dau tehnicienii, cuvânt de ordine sprijinit de autoritatea unui Montagu Norman, guvernatorul Băncii Angliei.

Marea Britanie e convinsă că unul din motivele cari au dus la capitularea Germaniei a fost blocul și „Times” formulează astfel această părere:

„S'a spus că lipsa mijloacelor financiare n'a putut să împiedice nici odată izbucnirea unui război, dar afirmația aceasta trebuie primită cu oarecare rezervă. Nu-i nevoie de bani decât spre a se plăti materiile prime și mâna de lucru. Un război încetează când nu mai poate fi alimentat. Blocusul îndreptat împotriva Germaniei a contribuit ca această țară să piardă atâtea cumpărături încât lipsurile îndurate de poporul german au fost una din cauzele principale ale înfrângerii sale. Nu că Germania n'a putut face împrumuturi interne sau să găsească destui bani pentru nevoile dinăuntru țării; dar chiar la sfârșitul războiului conducătorii ei de atunci și-au dat seama că tipărend bilete de bancă în cantitate nelimitată, nu se putea crea și mărfuri în cantitate nelimitată, neajuns care, fatal, a trebuit să ducă la deprecierea mărcii.

Dacă Germania ar fi găsit tot ceea ce-i trebuia înăuntrul granițelor ei firești, astăzi, cursul istoriei ar fi altul. Fără doar și poate Italia e la cheremul producătorilor străini, într-o măsură și mai mare decât Germania. Ea trebuie să cumpere din afară materii prime ca de pildă: bumbac, petrol, cărbuni, aramă etc. materii neapărat necesare ducerii războiului, precum și o bună parte din mărfurile alimentare.

Programul lucrărilor publice al lui Mussolini a mic-

șorat această atârănare dar e departe de-a o fi suprimat...”

Am ținut să reproducem întreaga această părere căci ea rezumă în chip străveziu politica sancțiunilor. În același timp, mai explică și de ce Anglia și Franța se țin scai de ea, cu nădejdea că vor pune capăt războiului din Etiopia fără să aibă nevoie de-a interveni cu armele în mână.

Nici o țară nu poate crea mărfuri în cantități nelimitate.

Nici o țară nu poate găsi tot ceea ce-i trebuie numai și numai pe teritoriul ei: prin urmare nici o țară nu poate suprima atârănarea ei economică de streinătate.

Așa dar boicotul economic trebuie să aducă neapărat capitularea, mai ales când e vorba de Italia a cărei situație, din acest punct de vedere, e și mai defavorabilă decât aceea a multor alte țări.

* *

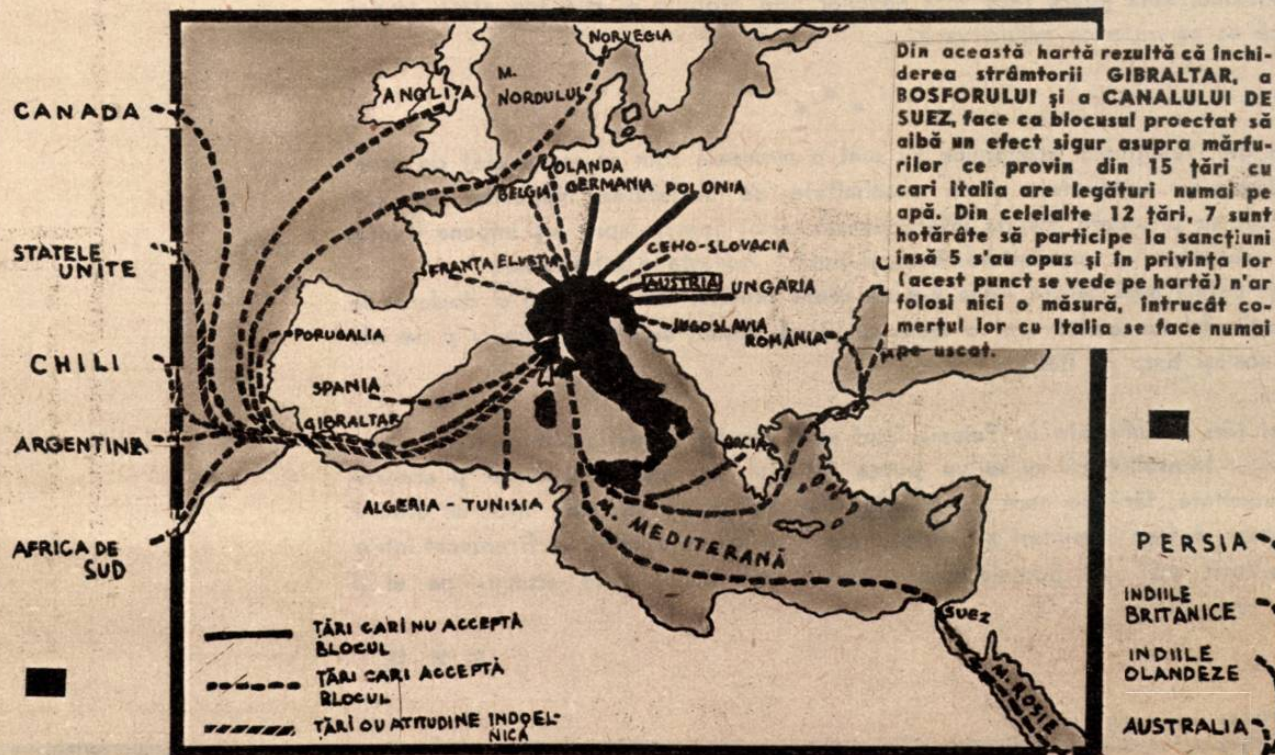
În primul moment s'ar părea că Italia n'ar avea de suferit de pe urma unui boicot, întrucât cifra importului acestei țări e aproape redusă. Nu cumpără din străinătate mai mult decât Belgia, spre exemplu, a cărei populație nu e totuși decât o cincime din a Italiei. Dar cumpănind datele statistice-lor comerciale iată că descoperim punctul slab al Italiei.

Ea exportă:

	Lire sterline
Brânzeturi milioane:	2,5
Bumbac și țesături	7,5
În, cânepă, iută	7,0
Fructe și nuci	9,0
Orez	2,0
Mătase și articole de mătase	11,0
Legume	6,0
Lânuri	6,0
Total	51,0

Dar ea importă:

	Lire sterline
Cereale milioane:	5,0
Cărbuni și cocs	14,5
Cafea	3,0
Aramă	2,0
Bumbac nelucrat	12,0
În, cânepă, iută	3,0
Blănuri și piei	5,5
Fer și oțel	4,5
Uleiuri	7,5
Grâne	4,0
Lemne și cherestea	7,0
Lânuri	9,5
Total	77,5

Vedem astfel că această țară importă cu 50% mai mult decât exportă în materii de primă necesitate. Prin urmare, amenințând așa cum face, că se va mărgini la propriile-i mijloace, să nu mai vândă și nici să cumpere, Italia nu va păgubi statele cărora nu le vinde materii esențiale ci dimpotrivă ea le va simți lipsa nemaiputându-le cumpăra.

Chiar presupunând că banii nu-i vor lipsi — și-i vor lipsi dacă Franța îi taie creditele! — ea nu va fi în măsură să recolteze în țară toate produsele de care are nevoie. Bumbac, petrol, cărbuni, aramă, adică elementele pentru susținerea războiului, îi vor lipsi tocmai prin acest fapt. Furai, grâne, lemnărie, adică elementele de primă necesitate îi vor lipsi de asemenea.

De aci vor lua naștere complicații interne care vor duce la o capitulare totală, la fel ca a Germaniei.

Aceasta e părerea, ba putem spune convingerea domnilor dela Londra.

* * *

Cât poate s'o coste pe Italia acest războiu?

Bine'nțele, facem calcule aproximative cari însă sunt foarte aproape de cifrele exacte.

Trupe în Eritreea	130.000 oameni
Trupe în Somalia	70.000 "
Total	200.000 "

Soldatii primesc o soldă de 5 lire pe zi, ceea ce face 1.000.000 pe zi sau 30.000.000 lire pe lună.

În Eritreea, lucrătorii sunt în număr de 25.000, iar în Somalia de 5000. Deci un total de 30.000 lucrători cu un salariu mijlociu de 35 lire pe zi, sau 1.050.000 lire, adică 31.500.000 lire pe lună.

Pentru aprovizionare, Italia trebuie să cumpere totul din străinătate și să plătească totul cu bani gata. Comenzi de pături și de conserve s'au dat Poloniei, de încălțăminte, Cehoslovaciei, de tutun și legume Turciei, etc. etc. fără să mai socotim comenzile în Statele Unite.

De aceea, într'unul din ultimele sale discursuri, Ducele a vorbit de miliarde de lire ca să-și justifice atitudinea atât de dărză. După arătarile experților și situația ultimă a Băncii Italiei, în tezaure nu rămâne decât o rezervă de 5 miliarde 200 milioane de lire aur în ziua declarării războiului cu Abisinia. Cu siguranță că de atunci această rezervă a trebuit să se micșoreze, astfel că creditul deschis Italiei de Franța, după acordul din Ianuarie trecut, devine acum o nevoie imperioasă.

Asociindu-se sancțiunilor, Franța, va tăia aceste credite? Italia va găsi un alt împrumutător?

Iată una din problemele arzătoare ce se pun azi Ducei, dacă e vorba de continuarea războiului. Pe semne, de aceea vrea și el să sfârșească repede, repede de tot. Ofensiva luată de trupele italiene în Etiopia, precum se știe, e dusă pe trei fronturi deodată. Trebuie ca Italia să câștige prin victorii fulgerătoare înainte ca să simtă nevoia unor noi reaprovizionări. După anumite informații, prevăzând sancțiunile, Ducele a avut gîja ca armata din Orient să aibă hrană îndestulătoare pentru mai multe luni.

În orice caz, se impune să câștige cât mai grabnic dacă vrea să câștige, căci un război de lungă durată, un război de uzură, ar însemna înfrângerea. Sunt țări neutre, ca de pildă Statele Unite, Japonia și Germania cari ar putea să sfărâme încercuirea Italiei; numai că Statele Unite, în principiu, sunt potrivnice oricărui război; Japonia la rândul-i, ar fi încântată să vadă Abisinia triumfând din cauza imenselor concesiuni de bumbac pe cari le are acolo, iar cât despre Germania, abia poate face față nevoilor prin propriile ei mijloace afară numai dacă nu servește ca mijlocitoare...

* * *

Așa dar, sancțiunile economice nu sunt o momeală cum se spune atât de ușor. Aplicare cu solidaritate și în unanimitate de Societatea Națiunilor, ele pot înlocui cu prisosință armata internațională care-i lipsește spre a-și impune voința, cu solidaritate și unanimitate. E cu putință? Aceasta e întrebarea...

Sunt puteri mici cărora Italia li-e un client prețios, state cari au și declarat că sancțiunile economice sunt o armă cu două tăișuri, care le-ar nimici și pe ele în același timp cu Italia.

Deci...

Sunt țări nemulțumite ca Polonia, cari nu-și ascund simpatia pentru Italia.

E sigur Mussolini că nu se va putea înfăptui această solidaritate și această unanimitate, fără de care sancțiunile n'ar mai putea să aibă nici un efect? Trebuie să fie: altminteri nu vedem rostul pentru care el să se fi aruncat într-o aventură atât de primejdioasă, care ar putea să-l coste scump, pe el și pe țara lui.

F. V. D.

SANCTIUNILE M CONTRA ITALIEI AR DESE UN RĂZBOI EUR

de UN STRATEG NECUNOSCUT

REZUMATUL OPERAȚIUNILOR

ITALIA

SOCIETATEA NAȚIUNILOR

ÎNCEPUTUL LUI OCTOMBRIE 1935

Ofensiva Italiană s'a deslăntuit în Etiopia. Flota acestei țări și-a ales bazele în SPEZZIA, SARDINIA, MESSINA și RHODOS. Operațiunile militare italiene în Etiopia progresa conform tacticii stabilite. Cucerirea orașului ADUA.

Societatea Națiunilor pronunță sancțiuni economice împotriva Italiei. Flota engleză „Home Fleet” e concentrată în Gibraltar, iar escadra navală din Mediterana la ALEXANDRIA. O intensă activitate diplomatică se desfășoară între PARIS, LONDRA și MOSCOVA.

1 NOEMBRIE 1935

La orașul 7, în ziua de 1 Noiembrie, o divizie navală Italiană esită din RHODOS, porneste în larg spre PORT SAID. Două crucisătoare engleze esită din ALEXANDRIA, în drum spre JAFFA, sunt bombardate de divizia Italiană. Comandantul diviziei afirmă că fusese amenințat de manevrele crucisătoarelor engleze. Acestea deschid focul asupra vaselor Italianesti. Italia își concentrează grosul forțelor navale și aeriene în regiunea SPEZZIA, SARDINIA, NEAPOL (harta No. 1). Ea constituie o armată a Alpilor și organizează apărarea frontierei LYBIEI cu fata spre TUNISIA și EGIPT (harta No. 2). Se continuă înaintarea metodică spre ADDIS-ABEBA.

Societatea Națiunilor hotărăște sancțiuni militare cari să ducă la un blocus contra Italiei în Mediterana. Anglia se declară gata să asigure acest blocus. Franța și Rusia hotărăsc să sprijine acțiunea flotei britanice și în caz de agresiune a Italiei contra Angliei se declară gata să sprijine Anglia pe mare, pe uscat și în aer. „Home Fleet” ocupă GIBRALTARUL și ORAN și-a lăsat grosul unităților la BIZERTE și MALTA (harta No. 1). Escadra engleză din Mediterana interzice trecerea prin canalul de Suez (harta No. 1). Escadra franceză din Mediterana, concentrată la TULON, ocupă CORSICA și ALGER (harta No. 1). Escadra franceză din CANALUL MANECII, întărită cu vase de război englezești, porneste să-și ocupe zona de activitate în Marea Nordului (harta No. 1). Escadra rusă din Marea Neagră își stabilește baza la nord de BOSFOR.

15 DECEMBRIE 1935

Lipsindu-i mijloacele de aprovizionare a trupelor, Italia încetează operațiunile din Abisinia.

Forțele aviotice franceze și engleze se concentrează în vederea sprijinirii acțiunii eventuale a escadrelor navale (harta No. 2). Franța constituie o armată a Alpilor care organizează în mod defensiv frontiera (harta No. 2). O intensă activitate diplomatică domnește între BERLIN, VARȘOVIA și BUDAPESTA.

15 IANUARIE 1936

Italia trimite o delegație la Geneva. Aceasta propune întrunirea la CANNES a ministrilor de externe ai Marii Britanii, Franței, U.R.S.S. și Italiei, într-o conferință care să studieze situația în Europa Centrală. Ea constituie o armată a TIROLULUI. O intensă activitate diplomatică se desfășoară între ROMA și VIENA.

Informațiuni identice din surse diferite par să arate că, profitând de imobilizarea forțelor militare ale Angliei, Franței și Rusiei, angajate în blocusul contra Italiei, Germania pregătește o ofensivă apropiată a blocului POLONIA-UNGARIA în direcțiunea KIEWULUI (harta No. 3). O intensă activitate diplomatică se desfășoară între LONDRA, PARIS, MOSCOVA și PRAGA.

HARTA No. 2

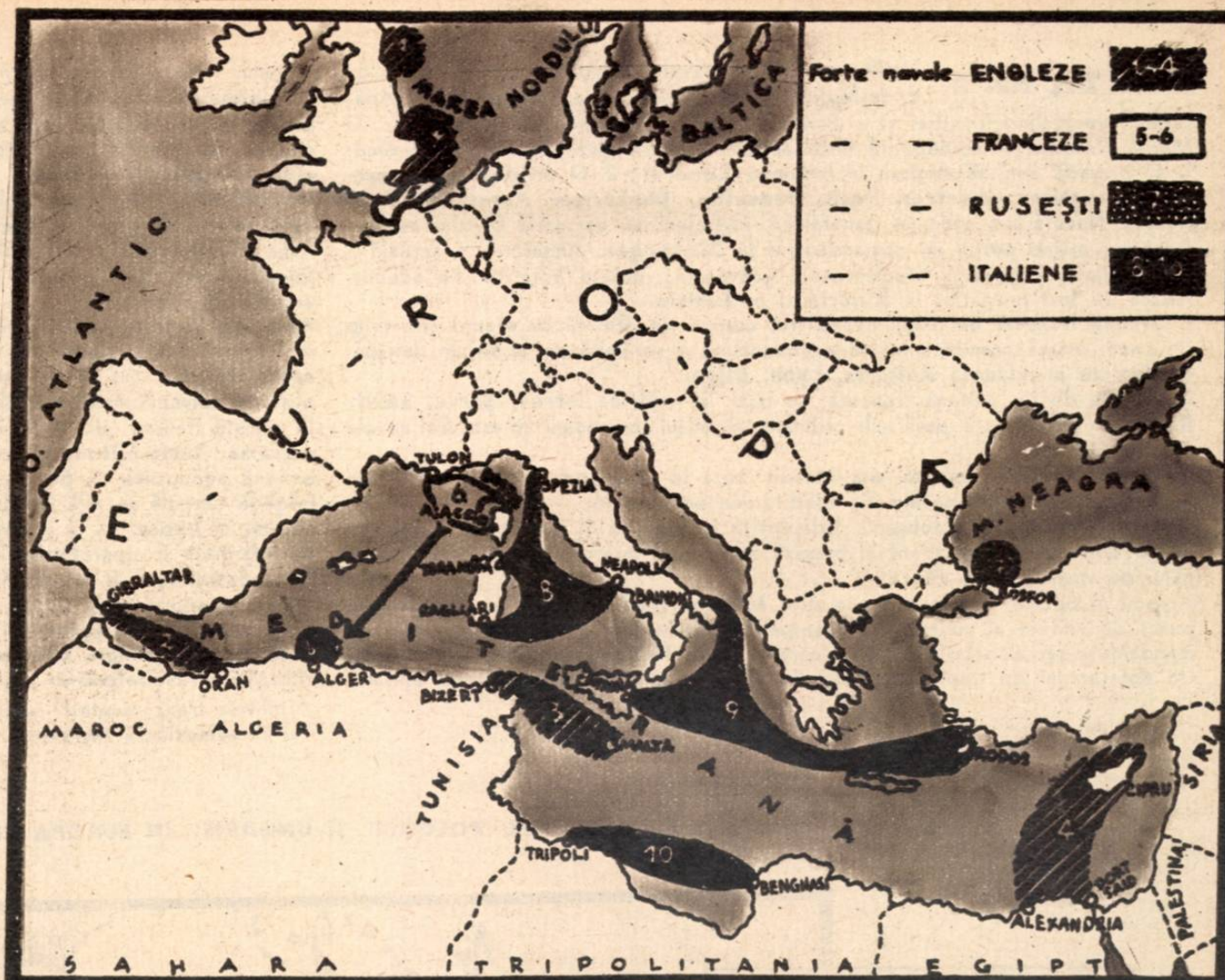
1. O brigadă engleză de aviație ușoară însărcinată cu apărarea Londrei.
2. Brigăzi aeriene engleze însărcinate cu apărarea Gibraltarului și sprijinirea diviziei navale din Mediterana occidentală.
3. Brigadă aeriană engleză însărcinată cu protejarea grupului de monitoare „Home Fleet”.
4. Divizia aeriană engleză din Egipt.
5. Detașament de trupe engleze la frontiera Lybiei.
6. Detașament de trupe engleze în Egiptul de Sus.
7. Brigadă aeriană engleză în Somalia.
8. Detașament de trupe engleze în Somalia.
9. Divizie aeriană franceză din Nord însărcinată cu sprijinirea armatei navale franco-engleză în Marea Nordului și apărarea Parisului.
10. Divizie aeriană franceză din Centru, însărcinată să sprijine armata franceză a Alpilor.
11. Divizie aeriană franceză din Sud însărcinată să sprijine escadra navală franceză a Mediteranei.
12. Armata franceză din Alpi.
13. Brigadă aeriană franceză din Tani la însărcinată cu apărarea Bizertei și protejarea grupului „Home Fleet”.

ILITARE Ă N Ț UI OPEAN !!!

CITITORII noștri își amintesc că în numărul „Realității Ilustrate” din 9 Octombrie, un distins ofițer al Statului Major francez care semnează pentru circumstanță „Un strateg necunoscut”, a studiat ipoteza unui război între Anglia și Italia. Grație cuminenței acestor două puteri cât și mediațiunii prețioase a Franței, ipoteza nu mai are astăzi nici un rost. Totuși, situația timpului de față poate să aducă la un moment dat sancțiuni militare. „Strategul necunoscut” arată astăzi că din punct de vedere militar, această eventualitate, deși e prea puțin probabilă, ar putea să târască Europa într-o serie de complicații a căror gravitate e extremă.

HARTA Nr. 1

1. Vase de război (model vechiul și submarine engleze, aflate în Marea Nordului.
2. Divizia navală engleză a Mediteranei occidentale însărcinată cu apărarea și controlul strâmtei Gibraltar.
3. Grupul de monitoare „Home Fleet”.
4. Escadra navală engleză din Mediterana însărcinată cu blocul canalului de Suez.
5. Escadre navală franceză din Canalul Mânecii.
6. Escadra navală franceză din Mediterana.
7. Escadra navală rusă din Marea Neagră, însărcinată cu controlul Bosforului.
8. Intâia escadră navală italiană.
9. A doua escadră navală italiană.
10. Divizia navală italiană din Lybia.

HARTA Nr. 1

După incidentul dureros dela Port Said, sancțiunile militare hotărâte împotriva Italiei fac obiectul unei acțiuni energice a Angliei, a Franței și a Rusiei. Acordul intervenit între aceste trei mari puteri hotărăște constituirea: 1. a unei armate navale franco-britanice în Marea Nordului; 2. a unei armate navale anglo-franceze în Mediterana; 3. a unei escadre rusești în Marea Neagră.

Flota franco-engleză din Marea Nordului cuprinde escadra franceză din canalul Mânecii, întărită cu câteva vase engleze de model vechiul și submarine. Ea se află sub ordinele vice-amiralului comandant al escadre franceze, fiind gata în orice clipă să blocheze Gibraltarul în cazul când împrejurările ar cere prezența ei în Mediterana.

Flota anglo-franceză din Mediterana cuprinde: 1. Grupul de monitoare cunoscut sub numele de „Home Fleet”; 2. Divizia navală engleză din Mediterana occidentală; 3. escadra engleză din Mediterana; 4. escadra navală franceză din Mediterana. Ea e pusă sub ordinele vice-amiralului englez care comandă „Home Fleet” având baza la Bizerta.

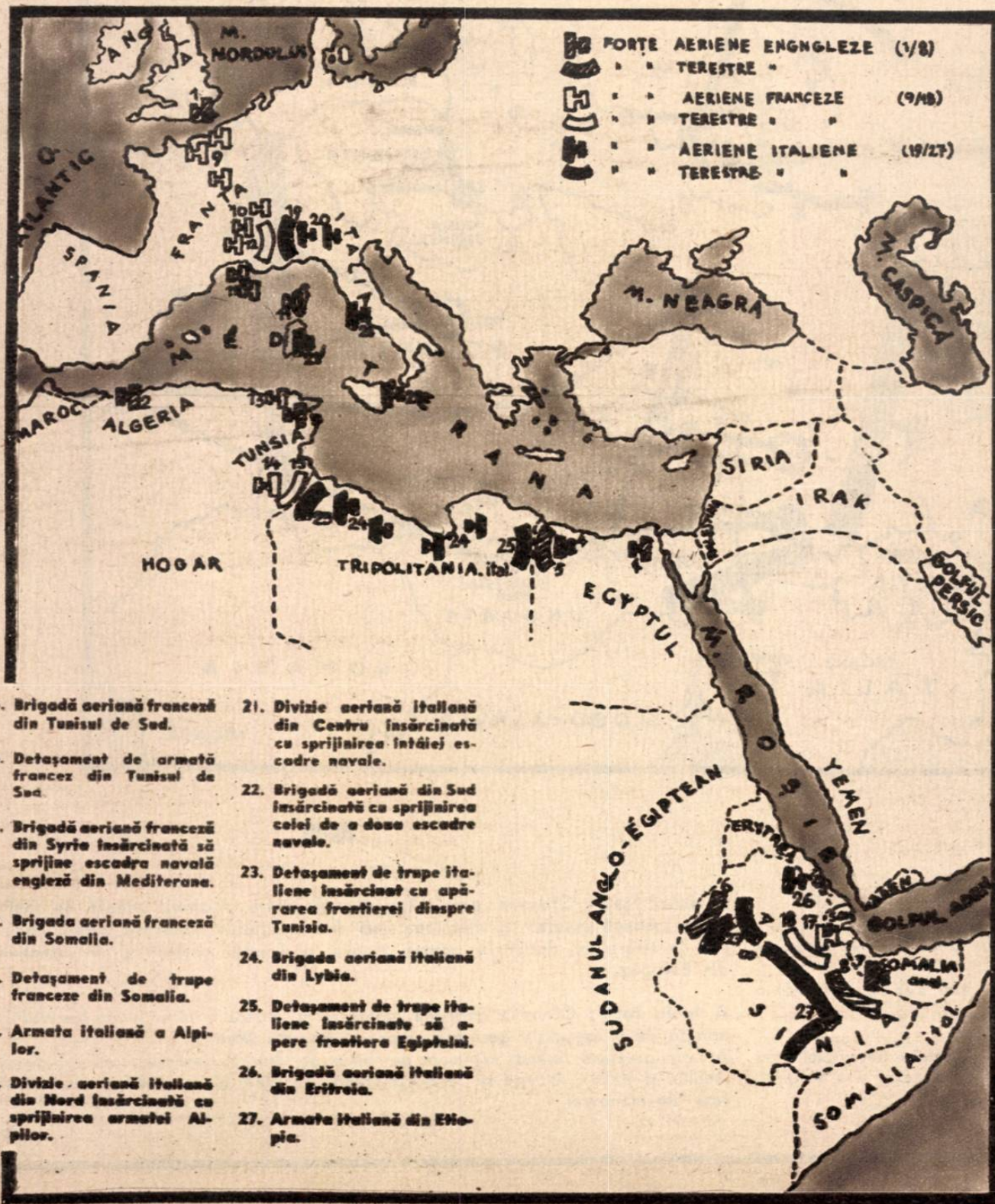
În afară de Bizerta, grupul „Home Fleet” mai dispune de baza din Malta, de porturile tunisiene și de Bone. Divizia navală engleză a Mediteranei occidentale dispune de baze la Gibraltar și Oran. Ea e înzestrată cu submarine și crucişetore ușoare. La nevoie, va căpăta întăriri dela flota franco-engleză aflată în Marea Nordului.

Escadra navală engleză din Mediterana dispune de baze la Alexandria, Abukir, Port Said și Cipru, precum și de porturile Siriei și ale Palestinei. Escadra navală franceză din Mediterana are baze la Toulon și în Corsica, deosebit de câteva porturi pe Coasta de Azur. Flancul ei drept e apărat de o divizie navală cu baza la Alger. Misiunea ei este să asigure protecția comunicațiilor între Franța și Africa de Nord.

Flota Italiană cuprinde: 1. Intâia escadră navală în golful Genua și marea Tireniană; 2. A doua escadră navală în marea Ionică și în marea Egee; 3. Divizia navală din Lybia.

Imediat după incidentul dela Port Said, Italia și-a regrupat forțele navale în marea Tireniană. Ea n'a lăsat escadre a doua și Diviziei din Lybia decât crucişetore ușoare, de model vechiul, și câteva submarine.

Superioritatea zdrobitoare a forțelor navale anglo-franceze în Mediterana risipirea lor pe o întindere mai mult decât suficientă care zădărnicește atacurile aviației inamice, silesc Italia să adopte în domeniul naval o defensivă din cele mai riguroase. Nu se semnalează nici un incident.

14. Brigadă aeriană franceză din Tunisul de Sud.
15. Detașament de armată francez din Tunisul de Sud.
16. Brigadă aeriană franceză din Siria însărcinată să sprijine escadra navală engleză din Mediterana.
17. Brigada aeriană franceză din Somalia.
18. Detașament de trupe franceze din Somalia.
19. Armata Italiană a Alpiilor.
20. Divizie aeriană Italiană din Nord însărcinată cu sprijinirea armatei Alpiilor.
21. Divizie aeriană Italiană din Centru însărcinată cu sprijinirea intâiei escadre navale.
22. Brigadă aeriană din Sud însărcinată cu sprijinirea celei de a doua escadre navale.
23. Detașament de trupe italiene însărcinat cu apărarea frontierei dinspre Tunisia.
24. Brigada aeriană Italiană din Lybia.
25. Detașament de trupe italiene însărcinate să opere frontiera Egiptului.
26. Brigadă aeriană Italiană din Eritreia.
27. Armata Italiană din Etiopia.

HARTA Nr. 2

Unificarea forțelor navale anglo-franceze e urmată de o desfășurare a armatelor aeriene și de uscat. Apărarea eventuală a Londrei și a Parisului precum și sprijinirea operațiunilor în Marea Nordului e încredințată flotei aeriene franco-engleze din Nord cuprinzând: 1. O brigadă aeriană engleză în regiunea **Londrei**; 2. O divizie aeriană franceză în regiunea **Chartres, Paris, Deauville, Dunkerque**. Această flotă aeriană e trecută sub ordinele generalului însărcinat cu comanda Diviziei aeriene franceze, având postul de comandament la **Dunkerque**. Angajarea eventuală a acestei flote aeriene în Mediterana e prevăzută: bazele hotărâte s'o adăpostească au fost pregătite în **Algeria** și în **Tunisia**.

O armată franceză din Alpi, având trei corpuri de armată cu efectiv din timp de pace, ocupă granița spre Italia. În acțiune e sprijinită de o divizie aeriană, desfășurată în regiunea **Avignon, Lyon, Dijon**.

O a treia divizie aeriană franceză, cu baza în regiunea **Istres, Berre, Saint-Raphael, Corsica**, e pusă sub ordinele amiralului comandant al escadreței navale din Mediterana.

O brigadă aeriană engleză și-a stabilit baza la **Oran** sub ordinele amiralului comandant al Diviziei navale din Mediterana occidentală.

O divizie aeriană franco-engleză adăpostită la **Bizerta și Malta**, pusă sub ordinele generalului comandant al brigăzii engleze, e însărcinată cu protecția grupului de vase „**Home Fleet**”.

Ansamblul tuturor forțelor aeriene dela **Marea Nordului** până la **Bizerta**, din punct de vedere al coordonării eventualelor operațiuni, e pus sub ordinele comandantului-șef al aviației franceze care-și are postul de comandament la **Marsilia**. Un detașament de trupe franceze din **Tunisiul-de-sud**, sprijinit de o brigadă

aeriană, e însărcinat să apere frontiera dinspre **Libia**. În Egipt s'a constituit un detașament de trupe, englez. Acesta e sprijinit în operațiunile sale de o divizie aeriană engleză care mai face și serviciul de protecție a escadreței navale engleze din Mediterana, în colaborare cu brigada aeriană franceză din **Syria**, pusă sub ordinele generalului comandant al diviziei de aviație britanică în Egipt. Un detașament de trupe engleze a ocupat regiunea **Lacului Tana**. În **Somalia**, s'a constituit în grabă o armată franco-engleză care e sprijinită de o divizie aeriană franco-engleză. Ansamblul forțelor de uscat și aeriene franco-engleze din Etiopia e pus sub ordinele generalului comandant al detașamentului trupelor engleze din **Somalia**.

Ansamblul forțelor aeriene franceze și engleze din **Tunisiul de Sud**, din **Egipt** din **Syria** și din **Somalia**, din punct de vedere al coordonării eventuale a operațiunilor, e pus sub ordinele comandantului-șef al aviației engleze, al cărui post de comandament e la **Alexandria**.

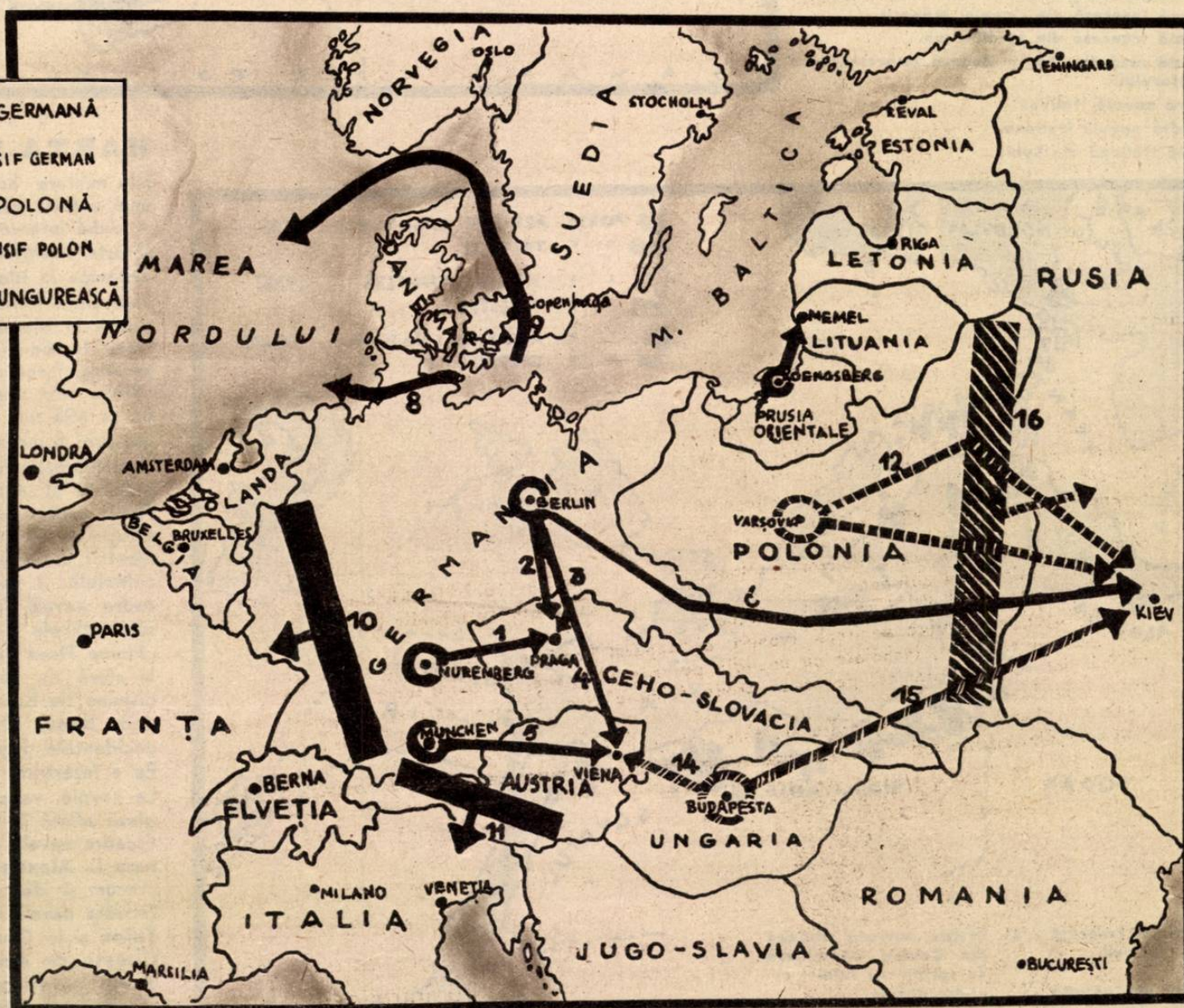
O armată italiană din Alpi sprijinindu-se pe o divizie aeriană desfășurată în regiunea **Turin-Milano-Ucione**, ocupă frontiera franceză. O a doua divizie aeriană adăpostită în **Sardinia** și în **Roma**, sprijină întâia escadră navală. O brigadă aeriană se află în **Sicilia** sub ordinele comandantului escadreței a doua navale. În **Libia**, ca și în **Eritreea**, o brigadă aeriană sprijină detașamentele de infanterie în operațiunile lor. Ansamblul forțelor aeriene e pus sub ordinele comandantului-șef al aviației italiene, cu postul de comandament la **Roma**. Prea marea superioritate a forțelor de uscat și aeriene ale Angliei și Franței, pe toate câmpurile de operațiuni, dificultatea operațiunilor în **Alpi**, pe timp de iarnă, precum și lipsa mijloacelor de reprovizionare, șilesc Italia să adopte o atitudine strict defensivă, atât pe uscat cât și în aer.

Armatele franco-engleze nu dau semne de vre-o activitate. Nu se semnalează incidente.

MANEVRA OFENSIVĂ A GERMANIEI, POLONIEI ȘI UNGARIEI, ÎN EUROPA CENTRALĂ ȘI CONTRA U. R. S. S.

HARTA Nr. 3

1. Ofensiva cu un singur obiectiv a celor trei armate germane asupra orașului **PRAGA**.
2. Ofensiva cu un singur obiectiv a celor două armate germane asupra orașului **VIENNA**.
3. Ofensiva germană asupra **KIEVULUI**.
4. Expediție germană contra teritoriului **MEMEL**.
5. Mișcarea flotei germane în Marea Nordului.
6. Front defensiv german pe Rin, având obiectiv Franța.
7. Front defensiv german în Tyrol, cu obiectiv Italia.
8. Ofensiva polonă asupra **KIEVULUI**.
9. Ofensiva ungară asupra **VIENNEI**.
10. Ofensiva ungară asupra **KIEVULUI**.
11. Front defensiv polonez cu obiectiv U. R. S. S.

HARTA Nr. 3

În primele zile ale anului 1936, în Germania, în Polonia și în Ungaria încep să se facă importante pregătiri militare.

După informații culese cu mult înainte, în aceste trei țări s'ar fi constituit o nouă **Triplă Alianță** în vederea unui plan de război.

Operațiunile prevăzute ar cuprinde trei faze:

Întâia fază: Ofensiva germană contra Cehoslovaciei, urmată de organizarea unui front defensiv pe uscat, în aer și pe mare împotriva Franței și a Angliei, angajate mai de mult în operațiuni de blocus contra Italiei.

A doua fază: Ofensiva germană și ungară contra Austriei, urmate de realizarea „**Anschlussului**” și stabilirea unui front defensiv împotriva Italiei, angajată în operațiuni definitive contra Angliei și Franței precum și în ofensiva din Etiopia.

A treia fază: Ofensiva germană, poloneză și ungară în direcțiunea **Kievului**, urmate de o expediție germană asupra teritoriului **Memel**. Aviația germană lăsând minimum de forțe pe frontul defensiv contra Franței, Angliei și Italiei, începe să activeze rând pe rând și în masă în cele trei faze ale manevrei.

D. V. Maximilian în „Bișonel”.

O scenă din „Bișonel” la Teatrul Regina Maria.

PREMIERELE TEATRALE

„Gura de leu” la Teatrul Național — „Bișonel” la Teatrul Regina Maria

D-na Marioara Zimniceanu și d. Al. Critico în „Gura de leu”.

pieptenătură a la Jean Harlov, care o prinde, d-nii R. Bulfinshy, N. Băltășeanu, Al. Critico, acesta din urmă vădind o față necunoscută a aptitudinilor sale scenice și G. Măruțu au servit piesa d-rei Arhip, care vedește și aceasta constituie marea ei merit, o „acuratețe” literară, rar întâlnită în piesele originale.

„Bișonel” este o farsă, nu de cea mai proastă calitate. Amuză pe ici pe colo și tot e ceva. Succesul ei îl face interpretarea în frunte cu d-nii V. Maximilian, Al. Finți și V. Ronea.

I. M.

EXISTA în literatură — și în special în teatru — o prejudecată a... sexelor. Astfel a fost multă vreme controversă — și ea nu s'a sfârșit nici acum — dacă femeile sânt „apte” pentru a scrie teatru. E adevărat că în literatura dramatică universală — clasică și modernă — nu prea sunt numeroase capodopere dramatice, datorite autoarelor. De aci însă până a nega femeilor „aptitudinile” teatrale, diferența ni s'a pare cam mare. Femeile aduc în teatru darurile lor speciale și dacă literatura dramatică românească nu are încă o „Caragială”, aste nu înseamnă că trebuie să desperăm.

„Gura de leu” recenta premieră a Naționalului, datorită d-rei Ticu Arhip are tocmai toate calitățile pe care le pot aduce femeile în teatru: sensibilitate, ascuțit spirit de observație, specific feminin, un dar analitic (o despicare a firului în patru), un dialog viu. Și în același timp piesa d-rei Arhip prezintă și „defectele” acestui scris: lipsă de claritate, (de aci o nedesăvârșită caracterizare a personajilor), construcție șubredă, slabe sfârșituri de act. Dar iată că fără voie, am căzut în greul păcat al generalizărilor căci în definitiv și un „bărbat” ar fi putut avea defectele autoarei: Toate sunt însă foarte relative. Realitatea este că dacă piesa ar fi fost semnată Bataille, „esteții” noștri integrali ar fi spus: „ei da, se vede că e o mână de maestru”.

Subiectul piesei d-rei Arhip e furnizat de un simplu fapt divers: două femei, cari își dispută același bărbat, ba una, acaparantă, își ține cu dinții, și bărbatul și amantul.

D-na Marioara Zimniceanu cu temperamentul fugos și cu inteligența-i scenică, d-na Puia Ionescu, cu o

VICHY
ETAT

IZVOARELE
STATULUI FRANCEZ
VICHY-CELESTINS
RINCHI-BASICA
GUTA-DIABET
ARTRITISM

VICHY
GRANDE-GRILLE
BOLILE FICATULUI
SI ALE APARATULUI
BILIAR

VICHY-HOPITAL
AFECȚIUNILE
STOMACULUI
SI ALE INTESTINULUI

VICHY
CÉLESTINS

RITZ

VERITABILUL
Rouge **RITZ**

E NUMAI CU MARCA

IMPRIMATĂ PE BATON IN TUB
SI PE REZERVĂ

EXCLUSIVITATE: SAM LOBL & FIU, BD. MARIA 30

UNUI
bărbat îi vine
greu să se despartă
de dvs.

PUDRA **D'ARGY**

pentru că gingășia și fragezimea tenului Dv. l-a cucerit, l-a încântat. Continuați să întrebuințați și mai departe această pudră minunată. Veți fi întotdeauna tânără și fermecătoare.

Rose Marie

CÂND se va scrie cândva istoria teatrului românesc, printre alte multiple merite care i se vor atribui d-lui Tănase, va trebui însemnat și faptul că într-o vreme când nimeni nu se aștepta, acest mare animator al „Cărăbușului” a reușit să reînvie opereta, care părea definitiv compromisă la noi.

Anul trecut, am avut „Calul Bălan”. Acum, ni s'a prezentat într-o înscenare fastuoasă, realizată cu multă fantezie și cu mult bun gust celebra operetă „Rose-Marie” care a ținut afișul Teatrului Mogador din Paris doi ani fără întrerupere.

Faptul nu trebuie să surprindă, căci Rose-Marie este o operetă care întrunește toate elementele necesare succesului.

E o duioasă poveste de dragoste, presărată cu momente de senzațional și de humor. Și apoi, este o operetă care se pretează la montare mare, la numeroase evoluții coreografice. Și acest lucru a fost expleatat din plin pe scena Teatrului Comedia. L-am urmărit cu multă plăcere pe d. C. Tănase în rolul lui Herman cel teribil. Marele nostru Tănase mi s'a părut întinerit, mai vioi, mai antrenant, mai bine dispus ca niciodată.

Alături de el și cu el împreună, Mia Apostolescu a repurtat marea izbândă a serii. Temperamentul deslănțuit al acestei neîntrecute subrete, pasiunea pe care o pune în rostirea cupletului și în dans, i-au cules în seara premierei multe ovațiuni la care ne asociem din toată inima.

D-na Olga Solomoncau, a nuanțat minunat, în triluri de privighetoare, fermecătoarele melodii ale operetei Rose-Marie, D. Aurel Munteanu i-a fost un partener simpatic.

Foarte bine d-na Maud Mary în rolul unei îndrăgostite indiene și excelenți d-nii Giugaru — în rolul unui polițist și N. Roman într-o apariție episodică.

O intrare scurtă, dar remarcată, a fost aceea a d-rei Marie Jeanne noua achiziție a Cărăbușului.

D. N. Kirilescu care a adaptat Rose-Marie introducând o serie întreagă de poezii și cuplete spirituale, a adăugat un nou succes celor de până acum.

Deasemeni, d. Soare Z. Soare care s'a priceput să realizeze de minune atmosfera de fast a spectacolului. Este adevărat, că în această direcție a avut doi prețioși colaboratori. Pe d. Caramanlău ale cărui decoruri (și în special cele de la finalul actului I și II) sunt minunate și pe d-na Virginia Tănase după ale cărei indicații s'au efectuat sclipitoare costume ale baletului.

Evoluțiile coreografice aranjate de d-na Floria Capsali și d. Clark Nichols au fost deasemeni mult aplaudate. Mai, ales baletul indian. Aci se cuvin însemnate și domnișoarele din balet care au dat dovadă de multă disciplină și multă aplicatie pentru un balet atât de greu.

Excelentă contribuția d-lui G. Dendrino al cărui foxtrot „Nu-mi pasă” (admirabil spus de Mia Apostolescu) a recoltat multe aplauze.

„Rose Marie” este pornită pe o lungă serie de spectacole. O nouă biruință pentru marele om de teatru care este Tănase.

ION GOLEA

Indrăcita Mia Apostolescu, a înregistrat alături de Tănase, marea izbândă a premierei.

Fotografiile pe care le publicăm în această pagină, dau o imagine a fastului cu care a fost înscenată „Rose-Marie” la Teatrul Comedia.

Alăturat d-nii Tănase și Giugaru într-o scenă de mare efect comic.

[illegible]

Acı caüt să mă mărginesc la unele impresii, privitoare la în-
truchipări de roluri și la amănunte ce intră în domeniul pur
actoricesc. De pildă, mi s'a cerut adeseori să spun care este
cel mai preferat rol al meu. E o chestie foarte importantă, și
mai ales foarte delicată.

[illegible]

"AUDIENȚA" LA PETRACHE LUPU

AM ajuns în sat, înecat în colbul șoselei. Nu mai puteam respira. Căutam cu greutate un loc de refugiu, un colț unde să mă pot răcori. Dar soarele biciuia din plin oamenii și locurile, amenințând să încingă tot satul. La casa lui Petrance Lupu, cu neputință de răzbit. Roiuri de oameni se perindă prin tindă, sărutând lutul și îngenuchiând în fața icoanelor.

Casa ciobanului e zăvorâtă. Familia nu e acasă. Petrance Lupu ne-a dat întâlnire pentru ora unu. Dar propovăduitorul nu-i de găsit. Până la ora 4, pelerinii se odihnesc, ca vai de lume, în marginea șanțurilor și nu se preocupă de soarta „sfântului”. De altfel, în ultimul timp, figura și activitatea lui Petrance Lupu au devenit ceva instituțional, o entitate spirituală, care acționează mai mult prin sugestie, prin forța simbolului, decât prin prezența fizică.

Apariția lui Petrance Lupu la „buturugi” și la locul sfânt, de două ori pe zi: la zece dimineața și la patru după amiază, este mai mult punctul maxim, încoronarea unui prea plin sufletec, împlinirea unei suprasaturații psihologice.

Totuși, spiritul ciobanului stăruie pretutindeni. Toată lumea nu trăiește aici decât pentru el și numai în semnul lui.

La restaurant, un grup de preoți comentează aureola pe care au văzut-o, în timpul predicii, învăluind capul și trupul ciobanului. Personal mă simt stingherit că nu m'am putut împărtăși din această viziune. Din nefericire, am fost tot timpul penibil de lucid și departe de orice emoție mistică.

* * *

Aflu, într'un târziu, că Petrance Lupu e invitat la masă de senatorul Vălcăreanu, un politician din partea locului, care a avut un rol activ în organizarea pelerinajelor dela Maglav. Un țărăn mă îndreaptă spre casa senatorului, dar, ajuns aici, mi se spune că ciobanul a luat dejunul în fugă, nevrând să stea la masă cu „boerul”. A înfulecat un boț de mămăligă și a plecat spre casa preotului.

Este vorba de părintele Nicolae Bobin, parohul Maglavitului, care s'a ocupat cel dintâi de viziunile ciobanului. În casa preotului, am prilejul să asist la o convorbire senzațională, și, poate, de un interes istoric...

Petrance, se adresează vehement preotului și îi spune:

— Părinte, eu nu spun nimic rău. Dar oamenii spun că se fură banii.

Petrance e categoric, argumentează, pledează. Părintele îl poartă metodele, dar la fiecare cinci minute, când s'ar părea

că ciobanul s'a calmat și a înțeles despre ce e vorba, el izbucnește și mai violent.

Rezervele acestea psihice, elanul său primitiv, îmi explică dintr'odată de ce predica lui impresionează atât masele. În adevăr, în vorbirea lui Petrance Lupu se poate desluși și observa procesul sufletec al unui copil, care insuficient înzestrat de natură, se revoltă cu o intensitate extraordinară și convingătoare, fiindcă are ceva de spus.

DE VORBĂ CU CIOBANUL

E nevoe să-i amintesc lui Petrance Lupu că mi-a făgăduit o convorbire. Nu mă miră că m'a uitat. L-au interogată atâtea ziariști din țară și din străinătate. Fără să cocheteze, îmi spune răspicat:

— Știi, mă, o fost și din Franța la mine. În toată lumea se vorbește despre mine.

Preotul îmi povestește că un trimis special al ziarului „Excelsior” a petrecut două zile în preajma predicatorului.

Petrance este cel care mă interoghează.

— Mă, tu ești de-ai lui Iunian?

Preotul mă scoate din încurcătură.

— Domnule, Petrance crede că faci parte din grupul d-ru lui Paulian.

În adevăr, ciobanul a fost pus la curent cu campania „eretice” și, fără a manifesta sentimente vindicative, nu vrea să aibă de-a face cu acești oameni. Îi explic, cum pot mai bine, că sunt dela „Realitatea Ilustrată”. Și, spre a-l convinge, îi arăt primele numere din această revistă, care-au publicat zeci de fotografii privitoare la Maglav. Ilustrațiunile îi produc o bucurie nespuse, îl liniștesc și îl înseninează.

Petrance mă întreabă:

— Ai fost azi jos? Ai văzut cum ascultă lumea? Este sau nu este? Să scrii ce-ai văzut. Dar să scrii cinstit, că așa e bine.

— Petrance, îl întreb eu, predica pe care o ții se adresează tuturor oamenilor din țară?

— Păi, n'ai auzit? Spun tuturor să fie frați, români, unguri, evrei. Așa, mă!

Și după o clipă de tăcere:

— Drum bun și să scrii bine.

Era ora trei și jumătate. Șoferul claxona de zor, oamenii așteptau la poartă. Petrance se duce să-și fină predica de după amiază.

G. Miron

*Împărăteasa
Eugenia*

Mai mult frumoasă decât drăguță, împărăteasa era seducătoare nu atât prin regularitatea trăsăturilor, cât prin darul ce avea de a-și pune în valoare frumusețea.

*dar D-voastră
Doamnă*

care sunteți poate mai bine înzestrată dela natură, puteți oare afirma că ați făcut totul pentru a pune în valoare frumusețea D-voastră, că ați înlăturat acele mărunte erori, incompatibile cu adevărata eleganță? Renunțați la machiajul vizibil care se alterează repede și întrebuițați rujul pe care Louis-Philippe l-a preparat anume pentru D-voastră.

RUJUL lei 240, REZERVA lei 165, AUTOMAT 300

Louis Philippe
LE ROUGE ANGELUS

Astăzi când mai toate articolele de parfumerie se produc în țară, Rujul Angelus Louis-Philippe este unul din rarele produse ce se aduc gata fabricate și montate din Paris. Exclusivitate: F.A.R.C.O.S.A. București Str. Episcopul Radu 15, Tel. 212-62

ABISINIA AȘA CUM ESTE

(Urmarea din pag. 5-a)

ocuparea țării sale de către străini. Făgădui să desființeze sclavia și să facă reforme, știind bine că seniorii feudali și biserica se opuneau la aceasta. Acest om cu chipul melancolic este foarte inteligent și are o mare înțelegere a lumii. El își dădu seama că atacând direct feudalismul, va cade victima unui tratat încheiat între imperialismul străini și seniorii feudali, întocmai ca rasul Hailu din Godjan, care își puse serbii să-i ducă un yacht demontat din lacul Tana până la Marea Roșie, adică o distanță de 500 de kilometri. Degeaba rasul Hailu face pe europeanul, petrecând în sudul Franței, el nu va îngădui niciodată să-și libereze sclavii.

REFORMELE

Rasul Taffari Makonnen caută să consolideze puterea Abisiniei, introducând sistemul social actual. Devenind împărat, sub numele de Haile Selassie înființă un guvern central, sree ministere, încredință slujbe importante unor oameni de origină obscură, mici proprietari sau chiar țărani. Puse puțină ordine în sistemul impozitelor și încercă să limiteze privilegiile seniorilor feudali, numindu-și pretutindeni funcționari de ai săi.

Înființă școli unde primia copii de orice origină, nu numai pe fii nobililor. Organiză garda regală, care cuprinde cinci-sprezece mii de oameni și care este instruită de ofițeri străini, pentru a se asigura contra oricărui atac al feudalilor nemulțumiți. Începu deasemeni să organizeze și o armată regulată. Dar neavând timpul s'o formeze, căută să reorganizeze cât mai repede masa războinicilor.

El înființă centre de aprovizionare în provincie, pentru a nu depinde de seniorii locali. Înființă o rețea telegrafică, pe o întindere de mai mult de trei mii de klm. precum și posturi de T. F. F. și cumpără avioane. Construi deasemenea un arsenal. Vizitatorilor trimiși de Societatea Națiunilor, împăratul Haile Selassie putu să le arate, zâmbindu-le melancolic, legile sale, precum și mai multe școli, unde câteva sute de copii ai sclavilor cântau un cântec învățat pe dinafară: „Noi nu mai suntem sclavi.”

Arată vizitatorilor Parlamentul său, unde el singur pronunță discursuri asupra progresului. Zâmbind cu tristețe, parcă ar fi spus că, cu toată greutatea moștenirii feudale el spera să apere țara sa, mulțumită celor ce a putut realiza cu toate greutățile întâmpinate, mulțumită deasemenea certurilor ce desbinau puterile imperialiste.

Ceasul încercărilor a sosit. Imperialismul italian amenință Abisinia. Șerbii etiopieni au pornit la luptă sub conducerea proprietarilor funciari și a unui grup mic de tineri cari doresc prefacerea și transformarea țării lor. Dacă masele populare din Etiopia nu dovedesc în acest război prea multă vitejie și înverșunare, țările imperialiste riscă să sfârșescă războiul printr'un compromis cu Italia, chiar dacă aceasta n'ar fi învingătoare în cursul ostilităților.

Puterea internă a Abisiniei e totuși în stare să scape independența acestei țări, chiar dacă evenimentele nu liberează în Europa puterile cari pot scuti popoarele coloniale de servitudine și de sclavie.

Karl Radek, (Isvestia, Moscova)

O fază din matchul Amefa-C. F. R. Crețeanu prinde o minge grea.

Niciodată nu m'aş putea hotări să spun că Ştefan cel Mare din „Apus de Soare” e mai prejos decât Arbore din Viforul, decât Petru Rareş din Luceafărul, sau decât Tudose din Hagi Tudose, ori că Horaţiu din Fântâna Blanduziei nu mi-e tot atât de drag ca şi Octavian August din Ovidiu, ca şi Despot din Despot Vodă.

Cum aş putea spune că prefer Hamlet regelui Lear, sau lui Othello; ori că Richard al III-lea ar avea dreptul să treacă înaintea lui Shylock, sau a lui Macbeth; ori Antoniu din Iuliu Cezar, mi-ar fi mai simpatic decât Antoniu din Antoniu şi Cleopatra? Nici Paul de Saint Victor nu poate să hotărască o întâietate printre rolurile şecspiriene, măcar că pune pe Lear în capul mesei, la praznicul ce acest critic izvoadeşte, în paginile din „Les deux Masque”.

Dar oare pot zice că Wurm din Intrigă şi Amor, are pentru mine mai multă însemnătate ca Franz Moor din Hoţii, ori ca Regele Filip din Don Carlos, ori ca Don Carlos din Hernani, faţă de Don Salust din Ruy-Blas?

Olivier de Jalin din Demi Monde are aceiaşi vază ca Tholosan din Nos Intimes; ca Rabagas din piesa Rabagas, ca Henri din Les Effrontés, ca Dumont din Le Suplice d'une femme. N'am inimă să spun că Polyeucte e mai prejos, în sufletul meu, decât Oedip-Rege, sau decât Oedipus din Thebaida, sau decât Dracul din Cocoşul Negru, sau decât Mihnea din Mila Iacşici. Ludovic al XI şi cu Narcis sunt egali în aprecierea mea. Nu pui mai prejos pe Sullivan, faţă de Kean, nici pe Manasse, faţă de Papa Lebonard, precum nici pe Tartuffe faţă de Muzicantul Jacques din Sărmanul artist, nici pe Toma Lehr din Vinovat.

Şi câte aş putea să mai înşir, până să ajung la numărul de peste şapte sute de roluri ce-am jucat, pe toate scenele din ţară, în răstimpul celor 52 de ani de teatru.

Mă mulţumesc a spune, cu mândrie şi cu satisfacţie că toate rolurile mele, mi-au fost dragi, chiar şi acelea ce mi s'au impus, pentru că toate au fost plămădite cu creeri, cu sânge, cu nervi din trupul meu; şi aş fi un mare ingrat dacă aş spune că prefer pe acesta mai mult decât pe cestăalt, când toate rolurile mi-au procurat ceasuri de mare izbândă şi m'au făcut să simt desăvârşite mulţumiri sufleteşti.

Fiecare rol s'a zămislit cu o muncă şi cu o încordare de vreme îndelungată. Studiul pus în asemenea concepţii, nu-ţi dă îngăduinţa să-l faci sprijinit doar pe inspiraţii momentane, ce inerent vin dintr-o experienţă, mai mult sau mai puţin îndelungată.

ARTA ACTORULUI

Se ia la cercetat frază cu frază, se frământă şi se învârtă într-o continuă varietate de intonaţii, până ce se găseşte aceea ce e potrivită cu simţământul şi cu situaţia din piesă.

Şi apoi plasticitatea în care se înfăşoară rolul, expresia de fizionomie cu care se zugrăvesc accentele, ce se scot în clipele de încordare, constituiesc pecetea personală ce se aplică rolului. Actorul n'are îngăduinţa să se depărteze o clipă măcar de misiunea ce el însuşi şi-a impus; veşnic trebuie să fie într'un continuu sbucium, într-o nepregetată cercetare; el este un spion al sufletului omenesc şi al moravurilor societăţii; acolo unde pasiunile sunt mai încordate, unde suferinţele sunt mai pronunţate, unde viciile sunt mai aprige, actorul e obligat să le adâncească, să le scormonească şi să le pătrundă cu spiritul său de observaţie, ca la rândul lui, apoi, să dichisească tipurile ce le plămădeşte, cu toate însuşirile, prinse din observaţiunile a-

devăratelor realităţi, în vederea foloaselor ficţiunii reprezentative, devenită realitate la rândul ei, prin interpretarea justă a actorului.

ACTORUL CREATOR

Oricât s'ar încumeta să dovedească critica de artă că actorul n'are dreptul de creaţie, faţă de rolurile sale, drept pe care numai autorului i-l însuşeşte — totuşi prin amănuntele, personalitatea şi originalitatea cu care îşi alcătuieşte rolul, actorul are, ca şi autorul, dreptul de creaţiune; are dreptul la o colaborare strâns legată, pentru că actorul suplează, în interpretarea sa, pe autor, în golurile din piesă, pe care le completează cu nenumărate amănunte, de-o mare însemnătate psihologică şi estetică, la cari autorul nici nu s'a gândit.

Arta teatrală are o mare atracţie pentru tineri; îi prinde în mrejele ei, cu o pasiune tot atât de vie ca şi iubirea pentru amantă, şi sunt în stare să facă toate jertfele ca să cucerească un crâmpie din arta lor. Numai că e mai lesne să-ţi ajungi ţinta la iubire, de oarece şi femeia e animată uneori de acelaşi simţământ şi inclină spre cel care-o iubeşte; pe câtă vreme arta teatrală rămâne neclintită şi majestuoasă în egoismul ei, şi poţi să-i aduci toate jertfele, că ea nu-ţi acordă nici o concesie şi năzuinţa de care eşti atârnat, rămâne fără efect, dacă nu eşti însufleţit de acel simţământ misterios care se chiamă talent şi pe care-l pretinde arta teatrală.

Se înţelege că şi năzuinţa este un îndemn puternic în arta teatrală, întrucât rămâne a fi stimulul trebuincios la învăţatură la studiu, dar între năzuinţă şi talent este o mare deosebire.

TALENTUL

Talentul este darul pe care natura l-a pus în spiritul şi sufletul actorului, cu ajutorul căruia născoceste şi îndeplineşte producţii de artă, fără efort, în mod precis şi adevărat, fără să-şi dea

seama de mijloacele prin cari a ajuns să le înfăptuiască, pe câtă vreme năzuinţa este doar un îndemn de a putea ajunge la o însemnătate artistică. Ea scormoneşte sufletul care — îmboldit de sârguinţă, ajunge uneori cu mult canon la o anumită concepţie de artă, dar rămâne palidă, neîndestulătoare şi rece, şi târăşte pe actor la o mare decepţie, dacă este om de bun simţ, — rămânând a se consola numai cu intelectualitatea, dacă o are şi pe aceea.

Fireşte că învăţătura este factorul cel mai însemnat din cariera actorului. Printr'însa, talentul se ridică la culmi nebănuite. Cu ajutorul ei creaţiunile de roluri capătă fondul sufletească şi forma lor originală.

STUDIUL

Învăţătura este lupta puternică prin care mintea actorului vede şi îşi dă seama de progresul şi evoluţiunea ce aduce timpul în arta teatrală; ea este criteriul de judecată şi de apropiere în cumpănă cu omogenitatea pusă în slujba creaţiunilor de roluri; ea pune în sufletul actorului tinereţe şi împospătare în îndeplinirea artei sale şi-l aşează la un nivel egal cu modul de interpretare general, care constituie caracteristica ansamblului dintr-o piesă.

Cu toate astea, mai există un factor intelectual: intuiţiunea, care ajută pe actor, de cele mai multe ori, să născocască efecte importante, folositoare şi exacte, în studiul rolurilor; intuiţiunea dă priceperea limpede, justă şi imediată a lucrurilor adevărate, fără îmboldul prealabil al raţionamentului.

Intuiţiunea îndeplineşte din instinct atribuţiunile care constituie preciziunea, în diferitele hipostaze, prin care trece un rol. Plecând de la principiul că preciziunea este un element principal, la studiul unui rol, am stabilit trei condiţiuni esenţiale, în această privinţă: cunoaşterea piesei în întregul ei, învăţarea rolului pe dinafară şi examenul tuturilor amănuntelor, ce compun personajul, chiar când a intervenit intuiţiunea.

CUM SE ÎNVĂŢĂ UN ROL

Este o metodă specială pentru a învăţa rolul pe dinafară. Nu m'am mulţumit să-l memorez, vorbă cu vorbă, fiindcă felul acesta de memorizare se întemeiază mai mult pe ritmul şi pe rima din vers, sau pe înşiruirea de intonaţii din proză, aşa că la un moment dat, dacă ai zis pe dos vre-o vorbă şi astfel greşeşti ritmul sau rima, ori dacă ai schimbat în proză vre-un cuvânt, şi din pricina aceasta intonaţia suferă o ştirbire, atunci se pierde la sigur şirul, şi încurcătura e gata.

De aceea metoda cea mai bună de-a memora rolul, se întemeiază, mai întâiu, pe învăţătura pe de rost a succesiunilor de idei din rol, şi apoi intervine memorizarea aşa zisă: mot-à-mot. Cu mijlocul acesta, admiţând că mi-ar lipsi ritmul şi rima, sau înşiruirea intonaţiilor, din pricina că am greşit vreun cuvânt, tot nu rămân cu gura căscată, pentru că am la îndemână succesiunea ideilor, care m'ajută să improvizez alte cuvinte, până ce reintru în făgaşul obicinuit al versului, sau al prozei din piesă.

Şi mai există încă un mijloc, care te poate face de la început să fii stăpân pe rol, şi să nu ai defecţiuni în debit, este acela de-a învăţa cu glas tare, stând în picioare, ca să se obicinuiască memoria cu zgomotul ce-l

(Citiţi continuarea articolului în pag. 31)

Mici sfaturi Scherk

Vă va iubi mai mult decât o dată dacă-l scăpaţi de tortura cotidiană, de după ras. Oferiţi un flacon de TARR, care suprimă ursurile rasului, netezeşte pielea şi l'are fereşte de infecţii. Flacoane à Lei 51, 72 şi 129.

O pudră care «tine»

este pudră «Mystikum» Scherk. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea şi fineţea ei. Are un parfum delicat şi persistent. Cutii à Lei 35, 75 şi 130.

Machilajul natural

caracterizează femeia elegantă. Si Dvs. veţi reuşi să fiţi «naturală» întrebuinţând fardul «Mystikum» Scherk — care aderă perfect dându-vă acea nuanţă veritabilă pe care bărbajii o apreciază atât de mult. Cutia Lei 70.

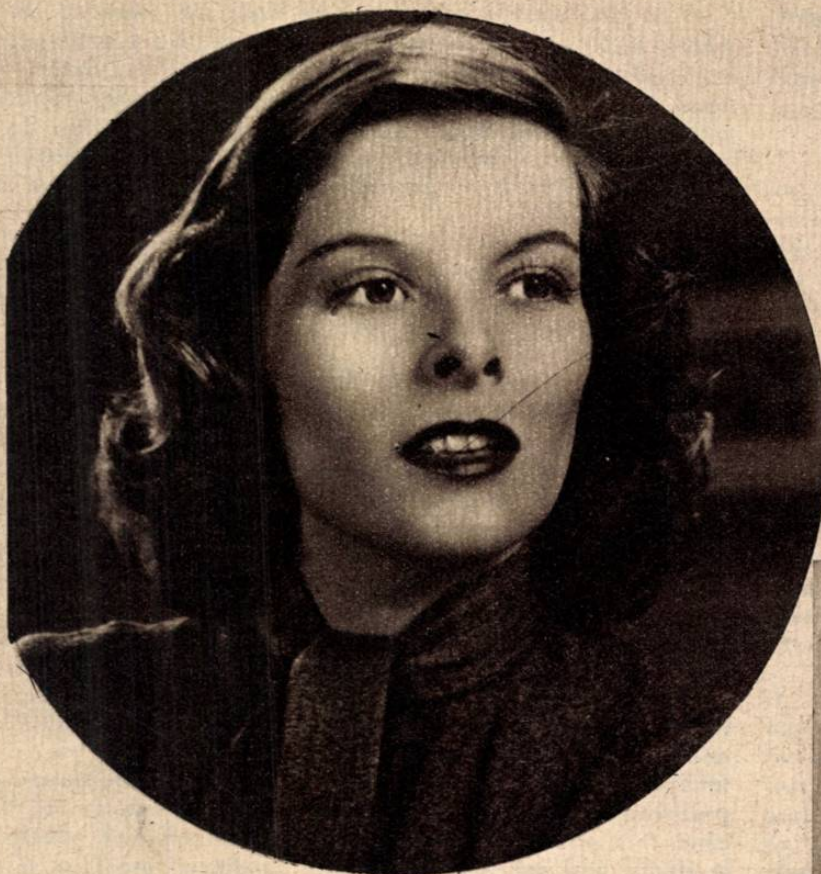

En voyage
Le vent, la poussière, s'opposent à la fatigue, votre peau s'irrite et se parche. Quelques gouttes de Lotion Faciale Scherk suffisent pour que votre peau soit fraîche et dispose.

Lisez et retenez
C'est une erreur de croire que les soins de la peau exigent un matériel compliqué de produits différents. Au contraire, une peau fragile supporte mal l'usage simultané de produits multiples et souvent contraires. L'application d'un seul produit, le Lotion Faciale Scherk, permet de vous en passer. La Lotion Faciale Scherk, unique, plat, parfume, adoucit, de plus de quinze ans, le flacon unique, plat, parfume, brossé, de porter dans son sac. Le flacon unique, plat, parfume, brossé, qui lui permettra de se rafraîchir son teint sans avoir besoin de rentrer chez elle, ni même de se démaquiller. Rappelez-vous bien que pour garder tout son éclat, votre peau ne demande qu'à respirer librement, il vous suffit donc de...

Studiată frumuseţea
după cartea «Le beau visage» care este ataşată fiecărui flacon de «Lotion Faciale Scherk». Găsiţi desluşiri ample într-o formă concentrată. — Puncte negre, acnee, epidermă grasă şi pătată, pori dilataţi nu trebuie să mai existe în viitor. Pielea întinereste. Flacoane à Lei 62, 103, 164 şi mai mari. Trimiteţi adresa Dvs. exactă însoţită de Lei 12 în timbre poştale la «Parfex» Calea Moşilor 78, Bucureşti I. Veţi primi imediat o probă.

Lotion Faciale Scherk
!Lojunea de faţă Scherk!

Katharine Hepburn și Charles Boyer joacă împreună în magnificul film „IUBIREA LOR”

precum: fragmente din „Simfonia 5-a” de Ceaikowsky, Toccata și Fuga de Bach, fragment din „Parsifal” de Wagner și un poem simfonic de Max Steiner. În film, acest poem îl compune Katharine Hepburn.

O auzim, deasemeni, pe Hepburn executând la pian „Traumerei” de Schumann.

În general, Hepburn va constitui în acest film o revelație. Apare într-o serie de toalete care o transformă complet, scoțând în evidență aspecte noi ale personalității ei magnifice.

Toaletele au fost create pentru Hepburn de Bernard Newman, marele artist care a contribuit atât de hotărâtor la succesul „Robertei”, prin toaletele sale atât de originale și atât de elegante.

Katharine Hepburn, spune Newman, are calitatea excepțională de a „dramatiza” și rochiile pe care

le poartă, așa cum își dramatizează rolurile.

O rochie simplă, care purtată de oricare altă femeie ar trece neremarcată, pare o creație uimitoare când o poartă Hepburn. În cazul ei, nu rochiile fac femeia, ci femeia dă viață rochiei.

Entuziasmat de misiunea sa, de a crea rochii pentru Hepburn, Bernard Newman a conceput nu mai puțin de douăzeci de toalete, începând dela rochițele simple pe care le poartă Hepburn ca studentă și până la grandioasele toalete de seară pentru soția unui dirijor celebru din Washington.

„IUBIREA LOR” rulează actualmente cu mare succes la New-York, Londra și Paris, fiind considerat de critică, pretutindeni, drept filmul cel mai bun în care au apărut până astăzi atât Hepburn cât și Boyer.

Pentru prima oară, în ultimii doi ani, Katharine Hepburn interpretează un rol modern, dinamic și pitoresc, în noul ei film „Break Of Hearts”, care va rula sub titlul „IUBIREA LOR”.

Și pentru prima oară, de când joacă în filme, are și Charles Boyer o parteneră demnă de el.

Hepburn-Boyer, iată, incontestabil, o pereche inegalabilă.

Cea mai mare actriță a Americii, cel mai mare actor al Europei, în cel mai frumos film de dragoste realizat vre-odată!

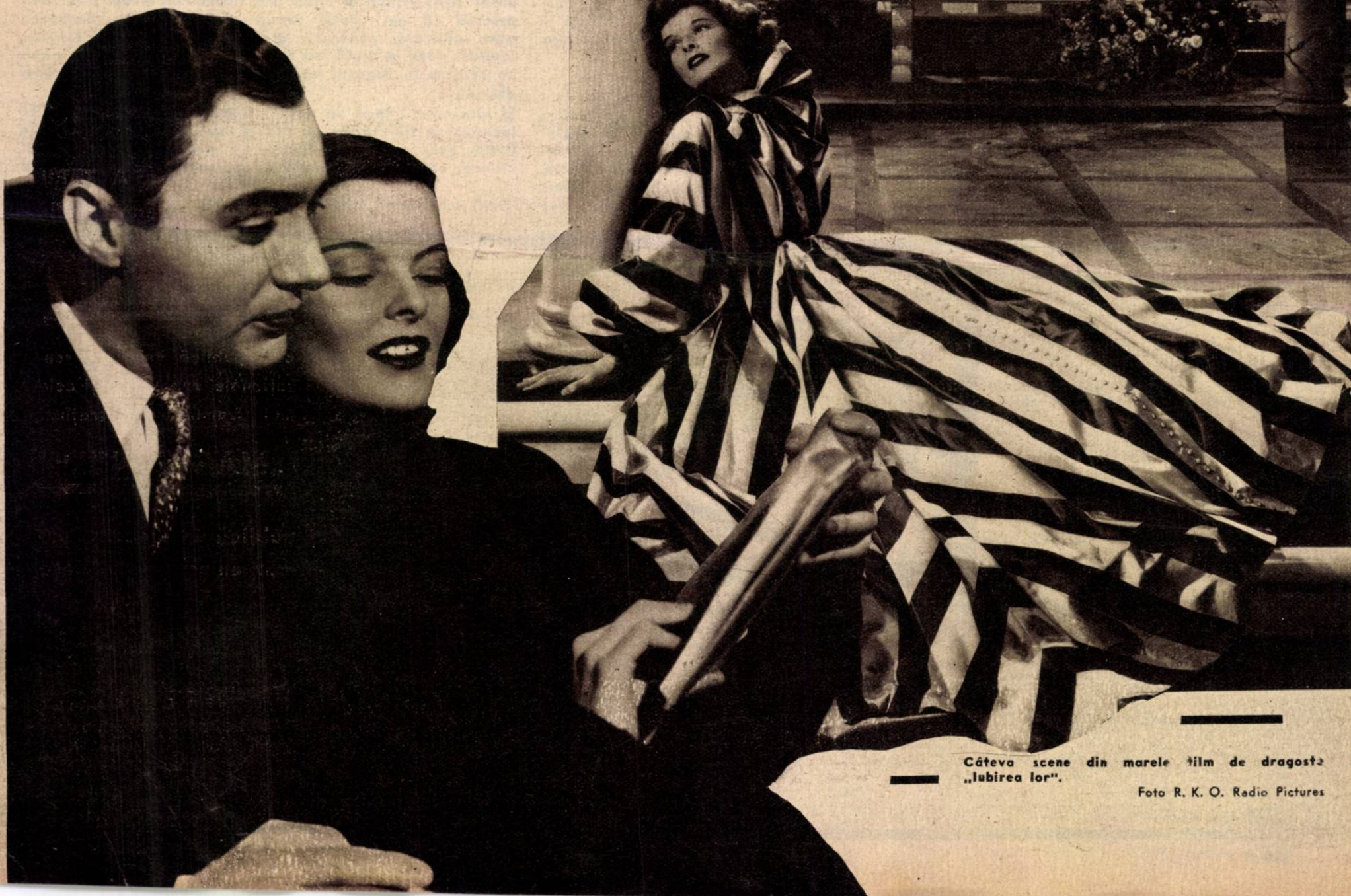
Și ce film interesant! Philip Moeller, un om nou în cinematograful, regisor al lui „Guild Theatre” din New-York, a intrat în studio cu idei noi, și a realizat, în adevăr, un film de o factură cu totul originală.

Moeller a introdus în film, pentru prima oară, o mare orchestră simfonică modernă, dar nu incidental, ci ca factor hotărâtor al acțiunii.

Minunata Hepburn, în rolul unei tinere compozitoare, se îndrăgostește de marele dirijor pe care îl interpretează Boyer.

Desfășurarea prilejuește o serie de scene inedite din culisele unei orchestre simfonice, din viața secretă a marilor concerte, cu toate micile ei comedii și drame, după ce ani de-a rândul filmul nu ne-a arătat decât culisele teatrului, ale cinematografului și ale stațiilor de radio.

Această orchestră simfonică execută, dealtfel, bucăți extrem de interesante,

Câteva scene din marele film de dragoste „Iubirea lor”.

Foto R. K. O. Radio Pictures

TENUL MAT constitue farmecul femeii

Nuanța mată este una din marile calități pe cari trebuie să le îndeplinească o pudră bună. Ea trebuie să se întindă uniform pe față, fără să formeze grăunțe vizibile cari dau obrazului un aspect de mască. Pudrele opace și dense vulgarizează chiar pe femeia cea mai frumoasă.

Pudra En Vogue preparată cu o deosebită îngrijire, e de o fineță și aderență inegalată, ceia ce o face să fie atât de apreciată de femeia cochetă.

POUDRE EN VOGUE

PARFUMERIE VENDOME

Din memoriile maestrului Nottara

(Urmarea articolului din pagina 29-a)

produce glasul, Dacă se cetește rolul culcat și cu glas încet, memoria se lăncezește, nu mai e sprintenă, și dacă se urmează și în repetiții tot cu acest sistem, desigur că și la repetițiile generale de pe scenă, când actorul trebuie să-și dea tot glasul, rămâne de multe ori în „pană” și-și zice cu necaz: „Ce dracu am azi, par’că nu-mi știu rolul”. Și atunci, dacă i s’ar răspunde: „De ce n’ar stat în picioare și nu l’ai învățat cu glas tare?”, desigur i s’ar face mare serviciu, pentru memorizarea altor roluri. Dar studiul unui rol, în complexul lui, e foarte complicat. De îndată ce a intervenit intuițiunea, cum spusei mai sus, actorul nu trebuie să se lase a fi luat în vârtejul ei și să se mulțumească cu roadele ce i le oferă. Trebuie să se oprească la fie ce pas, când îi vine un efect de-a gata, trebuie să-l controleze ca să-și dea bine seama în ce fel a intervenit acest factor în studiul rolului său, spre a pune bine stăpânire pe acel efect și să-l producă în decursul reprezentațiilor, tot cu aceeași siguranță, și cu aceeași intensitate, trebuie să cerceteze, să amănunțească, să reînceapă exercițiul, de câte ori i se pare că un accent nu este potrivit cu o anumită situație, sau că intonația și pronunția nu sunt destul de incisive, pentru replica ce primește, ori că expresia fizionomiei nu e îndestul de pronunțată, pentru a marca anume intențiuni dintr’un moment de tăcere, sau că gestul e prea molatic, ori prea energic pentru o indicațiune hotărâtoare și precisă.

Aceste învățăminte sunt rezultatul experienței mele de 52 de ani, de carieră teatrală. Aceste învățăminte le-am transmis la atâtea generații de elevi, cari au urmat cu mine cursul de Artă Teatrală, dela Conservator, ș’apoi, mai târziu, când au intrat în teatru.

Sunt mândru și fericit că văd în jurul meu, în Teatrul Național, precum și în celelalte teatre, artiști de seamă, cari mi-au fost elevi la clasa dela Conservator, și au știut atât de bine să profite de învățămintele ce le-am predat, încât astăzi au ajuns actori cu renume, și cari din când în când, la ocazii mari, își mai aduc aminte de vechiul lor profesor care i-a învățat să pronunțe frumos, să simtă cu sufletul și să gesticuleze omenește.

CALENDAR

1858. * literatul Duiliu Zamfirescu († 1922) (alăturat chipul).
1910. † Henry Dunant, întemeietorul Crucii Roșii în Elveția (* 1828).
1923. Turcia devine republică iar Mustafa Kemal, președintele ei.
1927. La Cluj s’a oficiat cu deosebit fast inaugurarea Universității Regele Ferdinand.

30

1397. a avut loc bătălia dela Rovine între oștile lui Mircea cel Mare (alăturat chipul) și Baiazid.
1835. * chimistul Adolf von Baeyer la Berlin († 1917).
1855. * exploratorul polar norvegian Otto Sverdrup la Haastad († 1930).
1899. † generalul Anton Berindei (* 1838).
1918. † asasinat politicianul maghiar, contele Ștefan Tisza (* 1861).

31

1500. * bijutierul și sculptorul italian Benvenuto Cellini, la Florența († 1571).
1563. † domnitorul Moldovei Jacob Heraclide Despotul (* 1510).
1835. a apărut „Gazeta Teatrului Național”, fondată de I. H. Rădulescu.
1865. * filozoful Arthur Drews, la Uetersen.
1925. Investirea primului patriarh al României, Miron Cristea (alăturat chipul).

1

1816. † istoricul Gheorghe Șincai (* 1754) (alăturat chipul).
1869. * scriitoarea Lulia Hașdeu († 1888).
1901. a apărut la București periodical „Săptămâna” redactat de Gheorghe Panu.
1917. † principele Mircea, fiul regelui Ferdinand și al Reginei Marie (* 1912).

2

1592. † Doamna Irina, soția lui Petre Șchiopul.
1869. a avut loc căsătoria Regelui Carol I cu Regina Elisabeta.
1871. * scriitorul Hans Heinz Ewers la Düsseldorf.
1872. † academicianul Alexandru Hașdeu (* 1811) (alăturat chipul).
1933. † naționalistul Amos Frâncu (* 1861).

3

1838. * generalul Grigore Budișteanu.
1847. † compozitorul Felix Mendelssohn-Bartholdy, la Leipzig (* 1809) (alăturat chipul).
1853. a avut loc bătălia dintre Ruși și Turci, la Oltenița.
1891. * scriitorul Klabund (Alfred Henschke) la Krossen pe Oder (1928).

4

1494. * scriitorul Hans Sachs la Nürnberg († 1576).
1839. * medicul macedo-român M. Georgiade-Obedenaru († 1883) (alăturat chipul).
1880. * romancierul Mihail Sadoveanu.
1912. a fost ales președinte al Statelor Unite, W. Wilson.

5

* = născut
† = mort

O infirmieră împiedicată de a munci

Trei crize violente din cauza reumatismului

Acum poate să alege, chiar să danseze

„Acum trei luni,” ne scrie o infirmieră, eram ca și paralizată din cauza reumatismului. De fapt, mă simțeam atât de rău încât dacă mă culcam pe canapea, sau în pat, pentru a mă odihni, trebuia să chem doi oameni ca să mă ajute să mă ridic, sau să mă așed pe scaun. Deasemenea, am căzut de trei ori, când am ieșit singură la plimbare. Aveam senzația că piciorul stâng îmi lipsește, nici nu-l simțeam. În cele din urmă a trebuit să iau pe cineva să mă însoțească în plimbările mele, deosebit că trebuia să mă servesc de baston.

„Mai tot timpul stăteam în odaie și plângeam din cauză că nu puteam munci, starea mea înrăutățindu-se atât de mult încât nu mă mai puteam pieptăna. O prietenă mă vizita într-o zi și îmi spuse: „Draga mea, încearcă Kruschen”. Am trimis îndată să mi se aducă un flacon și pot spune că efectul e minunat. Pot să fac acum lucrări pe cari acum trei luni nu le puteam face. Pot să merg, pot să dansez, pot să sar și să mă bucur de viață”. — M. — Infirmieră.

Doză din ingredientele care compun Kruschen au proprietatea de a dizolva cristalele de acid uric. Alte ingrediente ajută organismul să elimine prin căile naturale cristalele dizolvate. Și mai sunt și alte săruri în Kruschen care împiedică fermentarea alimentelor în intestine, înlăturând astfel acumularea nu numai a acidului uric ci și a altor substanțe toxice care mănăiează sănătatea.

Sels Kruschen se vând în mai mult de 120 țări și se pot obține acum și în România la toate farmaciile și drogheriile cu rețel de 95 lei flaconul.

Sels Kruschen se vând în mai mult de 120 țări și se pot obține acum și în România la toate farmaciile și drogheriile cu prețul de 95 lei flaconul mare și 60 lei flaconul mic.

Magazinul

TOATĂ ELITA ȚĂRII citește excelența publicație lunară

„MAGAZINUL”

care publică cele mai senzaționale reportaje și cele mai frumoase ilustrațiuni

„MAGAZINUL”

publică în fiecare număr un roman și o piesă de teatru

Magazinul

VECHEA BLĂNĂRIE
Wilhelm Steinhart
Calea Moșilor 188, Telefon 2.56.15
Ultimele noutăți ale sezonului
Atelier propriu

REALITATEA

ILUSTRATA

Petrache Lupu, binecuvântând o sateancă la Maglavit

REALITATEA

ilustrată

ANUL IX No. 459

6 NOEMBR E 1935

10 LEI

Știrile scurte și comunicatele oficiale depe frontul italo-etio-pian, aduc un ecou atât de vag al celor ce se petrec în Africa, încât suntem aproape nepăsători la măcelul care se petrece în Abisinia. „Realitatea Ilustrată” publică cea dintâi în România, o relatare a luptelor crâncene, așa cum se dau ele într’adevăr: cu morți, cu răniți, cu sânge care curge în valuri. Citiți articolul „In iadul dela Adua” pe care-l găsiți în corpul revistei.

Cuprinși de des-nădejde, țărani etiopieni s’au ridicat cu toții la chemarea împăratului lor, și au pornit pe front să-și apere independența. O caravană de 12 km. lungime, cuprinzând 75.000 de luptători țărani, a pornit spre Addis-Abeba, pentru ca după ce-au aclamat cu o însuflețire nemărginită pe împărat, să pornească vijelios la luptă.

Festivitățile de la Sinaia

Regina Maria a împlinit săptămâna trecută 60 de ani. Aniversarea a fost sărbătorită în țara întreagă și mai cu deosebire la Sinaia.

Fotografiile noastre înfățișează:
Sus: Masa de la castelul Peleş din Sinaia. Se disting în cele două fotografii membrii guvernului și membrii familiei regale. Oficialitățile în fața Mănăstirii din Sinaia, după serviciul religios.

Membrii societății Fidac prezentând darul adus Reginei Maria cu prilejul aniversării de 60 de ani.

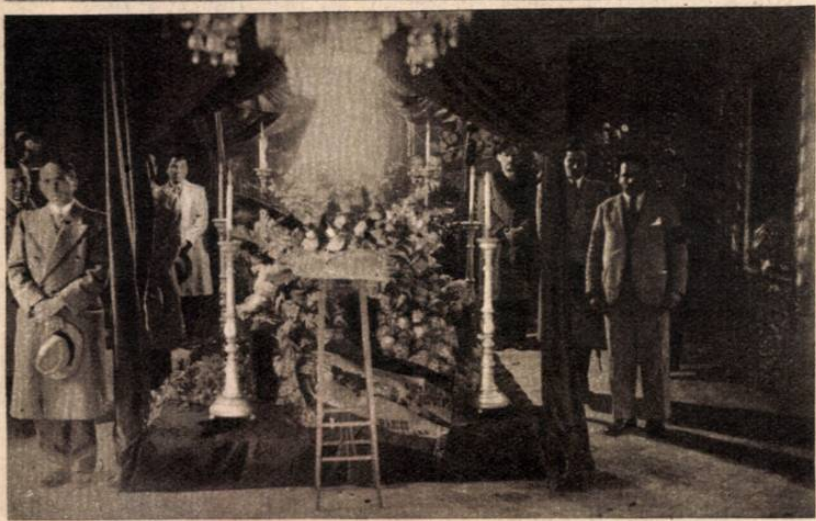
INVESTIREA NOULUI MITROPOLIT AL BUCOVINEI

Săptămâna trecută a avut loc la Sinaia, în prezența Suveranului și în cadrul unei deosebite solemnități investirea noului mitropolit al Bucovinei Visarion Puiu.

Fotografiile noastre înfățișează:
Momentul solemn al investirii.
Suveranul cu mitropolitul Visarion Puiu, care ține cărja mitropolitană.
Patriarhul Miron și Mitropolitul Visarion după slujba religioasă de la mănăstire.

FUNERARIILE LUI MARIUS VORVOREANU

Într-o atmosferă impresionantă au avut loc la Turnu Severin funeraliile lui Marius Vorvoreanu. În fotografiile noastre vedem: Marius Vorvoreanu pe catafalc. Garda în jurul catafalcului. Coroanele de flori. Mulțimea la funeralii.

Aviatori ruși au părăsit Capitala

Înainte de plecarea aviatorilor ruși: D. Ostrovski în linie cu echipagiile. Arhiducele Anton coborând din avionul sovietic pe care l-a vizitat. Puțin înainte de plecarea aviatorilor.

Domnul N. Iorga vorbind la deschiderea cursurilor „Academiei Comerciale”

D-ra MARIE JEANNE

Noua achiziție a companiei Cărbuș și-a făcut un frumos debut pe scena teatrului Comedia în opereta Rose-Marie.

Nivea nu poate fi înlocuită, fiindcă este singurul preparat care conține „Eucerita” substanța cu un efect neîntrecut.

Umezeală... rece....
atunci NIVEA

Evident că o piele aspră și crăpată devine iarăși fină și fragedă prin îngrijirea regulată cu Nivea. Totuși este mai bine să preveniți eventualele influențe vătămătoare. Protejați deci la timp pielea. Dv. masând-o de 2 ori pe zi cu Nivea. - Nivea face pielea rezistentă și întreține frumos tenul Dv.

Crema Nivea în cutii și tuburi de la Lei 16.- - 72.-

IN IADUL DELA ADUA

de RUSUF, corresponsent de război.

UN adevărat iad e pământul acesta ars de soarele Africei. Temperatura atinge și 45 de grade. Un batalion de soldați italieni și un regiment de askari înaintază pas cu pas spre Adua.

Detașamentele abisinienilor formate din țărani din satele învecinate, se ascund prin tufișe. Din când în când glonte de plumb trimise din pușca model vechi a războinicului abisinian, fluieră deasupra capetelor soldaților italieni. Unii italieni izbucnesc în râs, auzind pocnetul unei arme din veacul trecut.

INCĂERAREA

Siluite albe-cenușii de abisinieni apar undeva departe într-o cută de pământ nisipos. Mitralierele care sunt trase cu greutate încep să pocănească cu un

minute. Abisinienii fug în desordine. O secție de tancuri a apărut la unul din flancurile noastre și va urmări pe năvălitori. Mitralierele pocănesc; se pregătește drumul pentru infanterie. Soldații sunt acum plini de îndrăzneală.

Dela locul unde au căzut primii doi soldați italieni, loviți de lăncii, până la Adua sunt două ore de marș. În drum întâlnim cadavrele abisinienilor. Mitralierele tancurilor și-au îndeplinit opera sângeroasă. Haine albe, pline de sânge, alături de lăncii și chiar de arcuri și de săgeți.

Armele pe care unii dintre ei le au sunt cele mai multe sistem „Gras” din secolul trecut, fără repetiție. Scotocind buzunarele unui soldat al Negusului, s’au găsit la dânsul douăsprezece gloanțe. Într’un șanț săpat de curând, un tanc italian a căzut peste câțiva abisinieni, cari, pe semne, socoteau că-l vor putea lua cu mâna goală

sunet metalic. Arare-ori ținta e atinsă. Se risipesc munițiile mai mult spre a face impresie. În șir indian, italienii înaintază mereu. Deodată, la douăzeci de metri, în fața secțiunii caporalului Mattonio, țâșnește un abisinian. Până să-ți dai seama, o lance aruncată cu îndemănare lovește drept în piept pe soldatul Iulio Farnini. Puștile n’au apucat să dea răspunsul și un al doilea soldat din companie cade scaldat în sânge.

— Înainte! sbieră Mattonio. Incercu-iți locul! Nu-i lăsați să fugă! Înainte! Dar chiar în aceeași clipă o altă lance îl doboară, fără cruțare. Soldații trag cu armele infuriți, și înaintază strigând spre adăpost. Ce strigă? E greu de spus. E strigătul unor oameni cari își gonesc vrămașul. Tunica albă a unui abisinian ne apare în fața ochilor. Bărbatul e puternic, negru, și ochii săi strălucesc de o furie fără margini.

Cu o mișcare mlădioasă aruncă asupra soldaților ultima lui lance. O salvă de pușcă îl doboară. Un infanterist italian, înnebunit de furie, aleargă lângă el și-l țintuiește în pământ cu baioneta. Era mort mai dinainte, cu capul sfărâmat de gloanțe. În mijlocul tufișelor care acoperă o movilă, ținta atacului, se ascund războinicii abisinieni. O distanță de 800 sau cel mult 1000 metri. Se aude un strigăt ascuțit:

— Aaaaa!

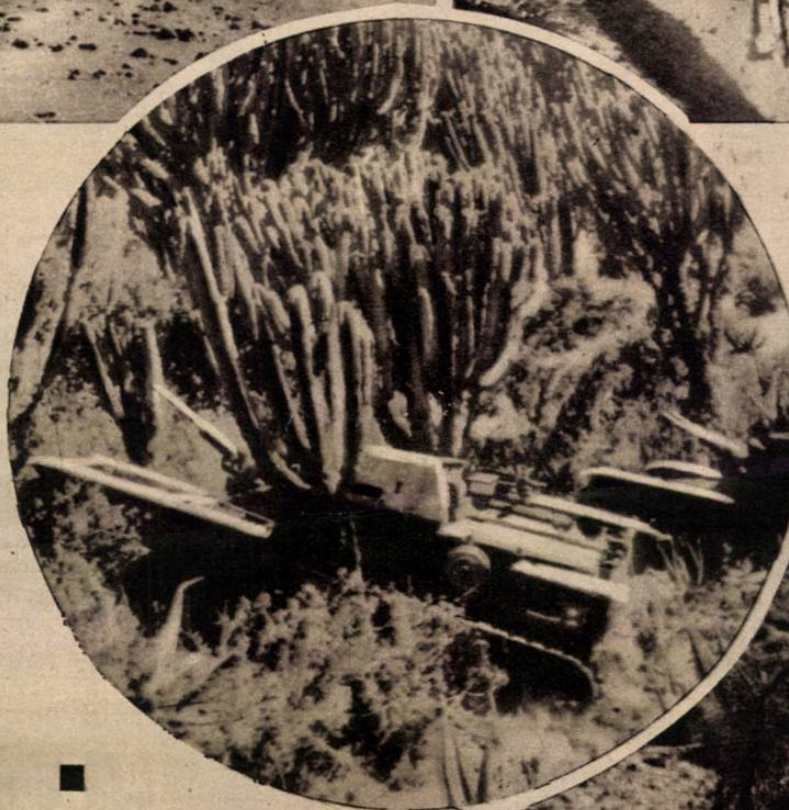
Din nou, gloanțe șueră deasupra capetelor soldaților italieni. E uimitor, dar totuși adevărat: un abisinian poate foarte bine să-și îndrepte lancia, chiar de departe, dar nu știe să ochească cu carabina.

— Atențiune: Atacul!

Pe flancul drept răsună fluierul căpitanului Maccioni. Mitralierele tac. Soldații se ascund, culcați la pământ. Norul alb al abisinienilor cari năvălesc la atac, crește. Urechile ne văjăie de strigătele lor tot mai puternice. Nervii ne sunt întinși până la limită. Pe vremea aceasta de căldură, când până și țeava puștii e fierbinte, simți cum îți trece un fior prin spate.

TANCURILE ÎN ACȚIUNE

Năvălitorii se apropie. Iată-i acum la 500 de pași... 400... 300... distanța se micșorează tot mereu. Dar căpitanul nu dă nici un semnal de replică. Însfârșit, un fluerat și prima împușcătură pocnește. Bătălia e deslănțuită. Norul cel alb șovăie o clipă; se văd tunici albe care cad, dar altele aleargă spre linia italiană. Focul îi oprește și înfrânge atacul. Totul n’a durat mai mult de cinci

Asaltul cavaleriei italiene asupra Aduai

Un grup de măgaruși Abisinieni, capturați de Italiani și duși în apropiere de Adua. Un tanc înaintând anevoc prin plantația deasă a Abisiniei.

Un șir de autocamioane italiene cu provizii, îndreptându-se spre Makalle.

necunoscând puterea acestei arme. Cu toții sunt mutilați în mod groaznic. Din dreapta se aude bubuind tunul. Un tanc tractor trage. Un locotenent alb și un sergent negru sunt grăbiți să ajungă la punctul indicat. Locotenentul blestemă și se vaită, trimițând la dracu toată geografia acestui ținut.

— Să fie al naibii! Aici nu se găsește nimic din ce-i pe hartă. Încă bine că suntem în Abisinia, unde pot să mă așez unde vreau.

Infanterie e departe, la un kilometru înainte.

Locotenentul dă ordinul să se așeze tunurile tocmai lângă locul unde se află abisinienii striviți de tanc. Cadavrele sunt îndepărtate, micul șanț e alungit și tunurile își iau poziția. Zece minute mai târziu, obuzele sunt aruncate spre Adua.

Către 7 seara, infanterie ajunge la intrarea în Adua.

Când soldații pătrund în orașul cuprins de flăcări, acoperit de un fum gros, se trag din unele case focuri de armă. Cad răniți și morți. Detașamente de askari fac felul tuturor locuitorilor acestor case. Li masacrează tăind afară pe femei și pe copii. Baionetele lor străpung inimile, și în același timp askarii izbucnesc în râsete oribile, dobitocești, în râsete de negri. Orașul în ruine se apără cum poate ici și colo, dar abisinienii bat în retragere. Pretutindeni dărâmături fumegânde. Prin casele în flăcări, cadavrele se prăjesc. Aerul e acru de fum și de miros de grăsime arsă.

Ocuparea orașului a durat două ceasuri. Intrând în Adua, Italianii au izbucnit în urale, soldații indigeni în râsete, iar în ulicioarele murdare africane, ei masacrau oamenii, desfătându-se. Undeva, la intrarea de sud a orașului, se auzeau împușcături și păcănitul mitralierelor.

Noaptea africană se apropie. După o zi de iad, aerul este înăbușitor. Cavaleria, convoiurile, camioanele cisterne cu benzină și cu apă, intră în Adua. Dar mai ales apa. Soldații nu mai au nici o picătură și așteaptă provizia nouă. În armata aceasta cuvântul foame nici nu e pronunțat. Dimpotrivă, setea se bucură de toată cinstea.

— Azi avem dreptul la o porție dublă de apă.

Ambulanțe trec în direcția Asmara. Sunt peste cincisute de de soldați răniți. În partea de apus a orașului au căzut cei mai mulți. Aci italienii au găsit rezistență și vreme de două ceasuri bătălia s'a urmat cu puștile sau cu baionetele. Pierderile abisinienilor sunt însemnate. Ei năvălesc în ceață și cad mai mulți deodată, oridecâte ori se aruncă o granată.

Impresia soldaților: când sunt la o sută de pași mai merge, dar cel mai rău e în lupta corp la corp, cu baioneta.

Cu înserarea, bătălia s'a calmat la Adua.

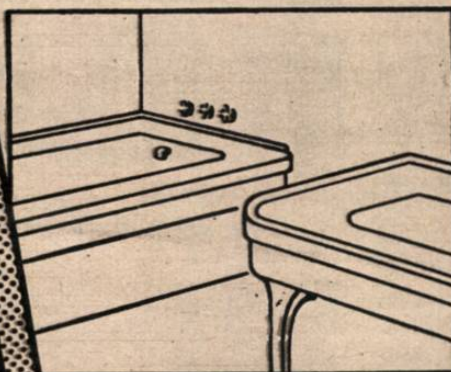
Citiți urmare în pag. 8-a

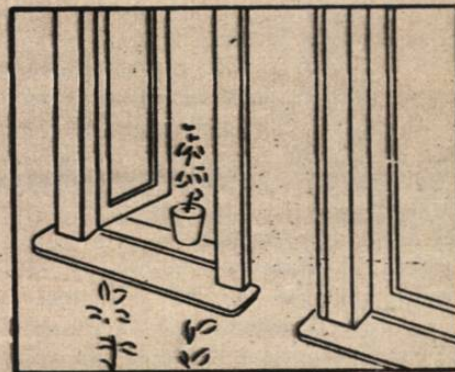
Răniți abisinieni, primesc ajutor.

Pentru a curăți orice, luați

VIM

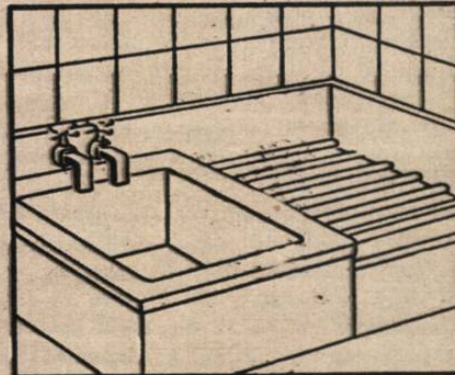
PENTRU BĂI ȘI LAVOARE

PENTRU RAMELE ȘI TABLA FERESTRELOR ȘI PENTRU CLANȚE.

PENTRU MĂINI MURDARE

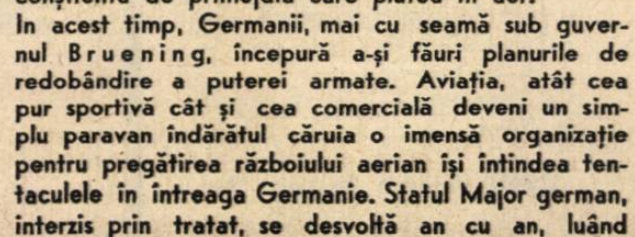
PENTRU ROBINETE CUVETE ȘI VERGELE DE METAL

VIM CURĂȚĂ TEMEINIC

A Karlsbadi Forrássó

de WINSTON CHURCHILL

În cei cincisprezece ani cari au urmat acestei hotărâri, el a reușit să aducă Germania în situația celei mai puternice țări din Europa, și mai mult decât atât, a inversat, într'o mare măsură, rezultatele războiului mondial. Pe când era Ministru de Externe, Sir John Simon a spus la Berlin că nu făcea nici o distincție între învingători și învinși. Când Hitler și-a început cariera, Germania sta prosternată la picioarele aliaților. Poate va trăi să vadă ziua când ceea ce va mai rămânea din Europa, se va prosterna la picioarele Germaniei. Orice s'ar spune însă despre aceste realizări ale lui, trebuie să recunoaștem că ele se plasează în galeria celor mai interesante capitole din întreaga istorie a lumii. Dar succesul lui Hitler, mențineiea și dezvoltarea sa ca forță politică, au fost posibile numai datorită letargiei și înconștienței guvernelor franceze și britanice, dela războiu încoace și în special în ultimii trei ani. Nici o încercare sinceră nu s'a făcut pen-

formidabile proporții sub masca unui consiliu de orientare industrială a Statului. Toate fabricile Germaniei fură amenajate până la cele mai mici detalii în vederea producției de război. Aceste preparative, deși cu grijă camuflate, erau bine cunoscute serviciilor secrete, atât ale Angliei cât și ale Franței. Dar nici unul dintre aceste guverne n'a găsit energia necesară, fie pentru a impune Germaniei o încetare e înarmărilor, fie pentru a discuta o modificare a tratatelor. Prima măsură s'ar fi putut realiza cu ușurință, înlăturând primejdia până la sfârșitul anului 1931, dar la epoca aceea d. MacDonald și colegii săi se mărgineau încă să declame răsunătoare platitudini despre binefacerile păcii, culegând aplauzele majorităților de pe această insulă, bine intenționate dar rău informate. Nu mai departe decât în 1932 se făcea presiuni asupra Franței să-și reducă armamentele, într-o vreme când aceasta știa că Germania era o imensă uzină de munițiuni. Am expus, în nenumărate rânduri la Casa Comunelor, primejdiile acestei condamnabile nepăsări, dar nu mi s'a dat nici cea mai mică importanță. Conferințele desarmării au avut drept rezultat reînarmarea Germaniei.

Pe când în Europa se produceau toate aceste formidabile transformări, caporalul Hitler se străduia să câștige inimile poporului german. Povestea acestei campanii nu poate fi citită fără să te uimească curajul, perseverența și forța, care i-au dat posibilitatea să provoace, să desfidă, să înfrângă, sau să împace, toate autoritățile sau rezistențele ce-i stăteau în cale. El și cu legiunile sale, care sporiau mereu, declarau la vremea aceea, că vor îndrăzni orice și că vor sacrifica totul, de la libertate și până la viață, pentru a-și doborî adversarii.

Spațiul nu-mi permite să recapitulez aci toată această poveste. Intrunirile sgomotoase, sângeroase ciocniri dela Munich, închiderea lui Hitler, repetatele sale arestări și procese, conflictul cu Hindenburg, campania sa electorală, ezitățile lui von Papen, înfrângerea lui Hindenburg de către Hitler, plecarea lui Hindenburg dela Bruening — toate acestea sunt etapele acelei fantastice evoluții prin care caporalul austriac a ajuns să fie în mâini destinele întregii națiuni germane, ce numără vreo șaptezeci de milioane de suflete, constituind cea mai activă, mai capabilă, mai feroce, mai militaristă și mai dușmănoasă rasă din lume.

Hitler s'a ridicat la situația de supremă putere conducătoare a Germaniei, în capul mișcării național-socialiste, care-a desființat toate micile regate și principate ale Germaniei, unindu-le într'un singur stat. În același timp, nazismul a suprimat cu forța, toate celelalte partide ale Statului; tot în momentul acela, el găsește că organizația secretă a industriei și aviației germane, — operă a Statului Major și în urmă a guvernului Bruening — putea fi pusă în acțiune.

Până atunci, nimeni nu îndrăznise să facă acest pas. Li oprise teama că aliații vor interveni, luând măsuri paralizante. Dar Hitler se ridicase prin violență și pasiune; era înconjurat de oameni tot atât de porniți ca și el. Și e de presupus că în momentul când a răsturnat guvernul constituțional de atunci al Germaniei, nu știa în ce măsură își pregătise acesta terenul. El a mers chiar până la a-l amenința cu moartea, pe înflăcăratul patriot Bruening, făcându-l să treacă granițele Germaniei.

Imediat ce s'a văzut la putere, Hitler secondat de Goering, a dat semnalul celui mai gigantic proces de reînarmare secretă ce s'a pomenit vreodată în istoria omenirii. În cursul îndelungatelor sale campanii, el declarase neîncetat că dacă va veni la putere, avea să facă pentru Germania, ceea ce nimeni altul n'ar fi fost în stare. În primul rând, se lega să redea Germaniei, în Europa, o situație la înălțimea puterii sale, iar în al doilea, făgăduia desființarea șomajului, de pe urma căruia poporul suferia atât de crunt.

Am văzut acum care i-au fost metodele și în parte, înfăptuirile. Germania și-a recăpătat locul în Europa, reînarmându-se, iar populația sa a scăpat de șomaj, fiind angrenată în industria armamentelor și a altor preparative militare. Dela 1933 încoace, toate energiile Germaniei au fost canalizate în pregătiri de război, nu numai în fabrici, ateliere și pe terenurile aviației, dar în școli, licee și chiar în grădinițele de copii, prin toate ramurile de activitate ale Statului și prin toate mijloacele propagandei moderne; astfel a fost educat și obișnuit cu ideea războiului, întregul popor.

Abia în 1935 a deschis, lumea noastră nepăsătoare și imprudentă, ochii asupra primejdiei ce se ridica formidabilă, sub înfățișarea unui Hitler sfidător, înarmat până'n dinți, cu fabrici de munițiuni ce lucrează zi și noapte, cu escadre de aeroplan, evoluând neîncetat în văzduh și nenumărate submarine, ce manevrează mereu în apele Baltice. Iată unde-am ajuns și realizările prin care cărțile s'au întors împotriva unor învingători miopi și indolenți, merită să fie socotită ca o minune în istoria lumii, o minune ce nu poate fi separată de acțiunile și viața unui singur om.

Dar ne întrebăm acum, ce va face Hitler cu formidabilele forțe pe care le deține și care sporesc, dela o săptămână la alta? Dacă, după cum am mai spus, ne întoarcem privirile asupra trecutului, care este singurul nostru criteriu, nu se poate să nu ne cuprindă îngrijorarea. Până acum, triumfală carieră a lui Hitler a fost croită nu numai de patriotism, dar și de cu-

rente de ură, atât de aprinsă, încât ar putea pârjoli sufletele acelor cari plutesc în ele. Ura împotriva francezilor este poate cel mai puternic dintre aceste curenți și nu avem decât să citim cartea lui Herr Hitler „Mein Kampf” pentru a vedea că francezii nu sunt singura națiune străină împotriva căreia s'ar putea revărsa furia Germaniei reînarmate.

Dar violențele interne sunt și mai uluitoare. Asupra evreilor acuzați a fi contribuit printr-o perfidă influență pacifistă la prăbușirea Germaniei, cade și bănuiala c'ar fi stâlpii comunismului și autorii dizolvantei doctrine sub toate formele ei. Deci, evreii din Germania, cari numărau mai multe sute de mii, trebuiau paralizați, goniți din funcțiunile publice, precum și din toate celelalte profesii și priviți ca o rasă odioasă.

Secolul al XX-lea a văzut cu uimire, nu numai enunțarea acestor feroce doctrine, dar chiar aplicarea lor cu o brutală vigoare, atât de către guvern, cât și de către populație. Nici serviciile aduse acestei țări în trecut, nici actele de patriotism și nici chiar rănilor căpătate în război, n'au putut asigura imunitatea unor oameni cari n'aveau altă vină decât că se născuseră evrei... Persecuția, sub toate formele ei, dela cea mai gravă și până la cea mai meschină, având de obiect întreaga rasă, dela savanții de renume mondial, scriitori și compozitori de frunte, până la bieții copilași din școlile naționale, era practică, era glorificată și mai este încă practică și glorificată.

De o soartă similară au avut parte socialiștii și comuniștii. Sindicaliștii și inteligența liberală sunt tot atât de greu lovite. Cea mai mică critică este o ofensă adusă Statului. Pentru delictelor politice se instituiesc așa numitele „Tribunale ale Poporului”, compuse din înflăcărați naziști. Alături de Terenurile de antrenament ale noilor armate și de marile aerodromuri, Germania e acoperită de o puzderie de lagăre de concentrare, în care mii de cetățeni sunt intimidați și constrânși a se spune covârșitoarei puteri a unui regim despotice.

Ura împotriva evreilor a dus, printr-o tranziție logică, la un atac pe baze istorice al creștinismului. Conflictul a luat astfel în scurt timp proporții, iar preoții catolici și pastorii protestanți s'au văzut prigoniți de noua religie a poporului german, care nu e decât o adorare a țării, sub simbolurile vechilor zei ai păgânismului nordic. Asta-i situația, în momentul de față. Ce fel de om este acest sălbatic și înfricoșător personaj, care-a făcut atâtea minuni și tot pe atâtea rău? Mai nutrește încă patimile de care era stăpânit la început? Mai trăiesc oare în el vrăjmășiile disperatei sale lupte, acum când se află în fruntea unei mari națiuni, pe care a ridicat-o din mocirla disperării și când steaua succesului revărsa asupra-i o apoteoză de lumină? Sau a renunțat la ele, îmblânzit, umanizat de izbândă?

Aceasta este evident o chestiune palpitantă pentru bărbății tuturor națiunilor. Cei cari l-au întâlnit pe Herr Hitler, fie cu ocazia unor afaceri publice, fie în societate, au găsit un funcționar competent, ponderat, bine informat, un om amabil, cu un zâmbet dezarmant și pușini au fost aceia pe cari să nu-i fi cucerit, prin subtilul magnetism al personalității sale. Aceasta nu este doar o iluzie creată de apoteoză puterii, ci o forță pe care a exercitat-o asupra tuturor celor cari-l înconjurau, în toate fazele campaniei sale, chiar atunci când șansele-i erau foarte reduse. Lumea trăiește astfel cu speranța că ceea ce a fost mai rău a trecut și că vom apuca să vedem un Hitler mai blând, într-o epocă mai luminoasă.

Deocamdată el adresează națiunilor discursuri, ce se caracterizează prin candoare și moderație, dar în tot acest timp, mașinile lucrează de zor; puștile, tunurile, tancurile, obuzele, bombele, cilindrii cu gaze asfixiante, aeroplanele, submarinele și acum, începuturile unei flote de război, ies în valuri, din arsenalele și uzinele Germaniei.

În analele acestei noi și triumfătoare Germanii există o sângeroasă aniversare: 30 Iunie. În noaptea acestei zile, anul trecut, sute de bărbați și câteva femei, au fost executați fără judecată și fără a li se aduce vreo acuzare. Oamenii aceștia reprezentau diferite ramuri din viața și spiritul Germaniei. Erau naziști și anti-naziști. Erau generali și comuniști; erau evrei, protestanți și catolici; unii erau bogați, alții săraci; unii tineri, alții bătrâni; unii erau celebri, alții, doar niște ființe obscure. Dar aveau cu toții ceva comun și anume, plutea asupra lor bănuiala că erau potrivnici regimului hitlerist și trebuiau deci suprimați.

Poliția îi prinse pe străzi, pătrunse în case, împușcându-i în paturi, trăgând și în femeile care se aruncau — pavăză vie — înaintea soților lor; țări deavalma tot felul de cetățeni, spre diferite închisori, ucigând o parte în drum și trimițând restul în diferite puncte, dela periferiile Berlinului, unde-i așteptau plutoanele de execuție. Sinistrele salve se succedară o zi și o noapte întreagă. Iar cei cari îndrăzniră, mai târziu, să se intereseze de un părinte, un fiu sau un frate dispărut, primiră, după o bună bucată de vreme, o urnă de cenușe.

Istoria lumii este plină de episoade sângeroase și dasgustătoare ca acesta, dela masacrele vechi Rome și nenumăratele măceluri, care-au pătat istoria și până la canibalismul vrăjitorilor zuluși și hotențoși. Dar omenirea a avut întotdeauna oroare de asemenea evenimente și istoricii națiunilor civilizate le-au expus ca pe niște capitole odioase.

(Citiți continuaarea articolului în pag. 23)

Cea mai frumoasă zestre un ten frumos

LIPSA de substanțe nutritive usucă pielea.
Monsavon o nutrește.

ASFIXIA Dilată porii.

Monsavon le face să respire.

TOXINELE produc puncte negre coșuri.
Monsavon curăță pielea.

Suprimați defectele, puncte negre, coșuri, pori dilatați, cari împiedică fața Dv. de a apare tânără.

Intrebuințați renumitul săpun care conține substanțe prețioase vii având afinitate naturală cu pielea. Încercați astăseară **MONSAVON**. Peste noapte el pătrunde cât mai adânc în porii Dv. pentru a îndeplini o operă minunată de reîntinerire și de însănătoșire.

Refuzați săpunurile cari usucă pielea și cari nu sunt destul de fine nici măcar pentru lingerie delicată.

Adoptați **Monsavon** cel mai bun săpun cu renume mondial. De vânzare la farmacii, drogerii și parfumerii.

Reprezentanța generală: **PARFUMUL S. A. R. București** I, Calea Victoriei 72. Telefon 4-14-06.

NGRIJIREA FEȚEI.—SLĂBIRE ȘI INGRĂȘARE PRIN TRATAMENT EXTERN.—BĂI DE PARAFINĂ, GIMNASTICĂ SPECIALĂ.—EPILAȚIA PĂRULUI DE PRISOS, ÎNDEPĂRTAREA NEGILOR.—TRATAMENTE CONTRA CĂDERII PĂRULUI.

Helene Simon
CALEA MOȘILOR 88, PARTER.
SCARA B. TELEFON 313/72
ORE DE PRIMIRE 9-1, 3-7
supravegheat de un medic specialist

VECHEA BLĂNĂRIE
Wilhelm Steinhart
Calea Moșilor 188, Telefon 2.56,15
Ultimele noutăți ale sezonului
Atelier propriu

Fotografiile noastre înfățișează:
— Vechea școală din Beceni întemeiată la 1877 de învățătorul Ioan Constantinescu.

SOLEMNITATEA

DELA

BECENI-BUZĂU

În ziua de Sf. Dumitru s'a inaugurat în comuna Beceni din județul Buzău bustul lui Ioan Constantinescu Beceni care și-a închinat viața ridicării școlii sale natal. Bustul a fost așezat chiar în fața școlii pe care Ioan Constantinescu a îndrăgit-o decenii de-a rândul. Inițiativa imortalizării în bronz a acestei frumoase figuri a revenit ziarului „Curentul”. Gestul a surprins plăcut și a atras unanime recunoștințe din partea învățătorilor cari vedeau cum un înaintaș al lor este proslăvit după cuviință.

Foștii elevi ai învățătorului.
D. D. V. Ţoni, președintele asociației învățătorilor rostindu-și cuvântarea.
Episcopul Buzăului rostindu-și cuvântarea.

INIADUL DE LA ADUA

(urmarea din pag. 5-a)

O noapte africană înăbușitoare totodată plină de umezeală, care nu se știe de unde vine, ne învăluie pe toți.

O noapte neagră. Cineva spune: — **Dumnezeu în Africa a făcut totul în negru!**

Morți de oboseală, soldații adorm culcați la pământ, cu arma strânsă la piept.

În noaptea liniștită răsună pașii trupelor noi care vin spre Adua. Un uruit de fiare. Tancuri, camioane, proetoare, o stație de radio.

Acest sgomot în noapte e ca un strigăt de victorie. Numai gemetele răniților îl întretaie uneori.

La ambulanță medicul operează. Gloanțele armelor vechi rănesc rău. Un os atins înseamnă amputare.

...se apropie miezul nopții. Deodată, o mitralieră părăie în mahalalele din sud ale Aduai. Câteva împușcături, nu mai mult de douăsprezece. Tăcere. Și deodată urechea percepe fluierul de alarmă.

— **Alarmă! Contra-atac! Sus! La arme!**

O secție de askari pleacă în galop la locul primejdios. Soldații italieni vin în fugă, cuprinși de o panică. Un călăreț, pe un cal furios trece fără să se oprească.

— **Ce s'a întâmplat?**

Nici un răspuns, dar ușor ne putem închipui că abisinienii, ocolind sentinelele, au năvălit asupra italienilor adormiți, cari pot fi ușor măcelăriți. Alături de piața pătrată unde s'au instalat armata și tancurile, se produce încăerarea. Detașamente abisiniene pe care nimeni nu le-a văzut, de care nimeni n'a ținut seama, pătrund ca un curent puternic în oraș. E o încăerare

oribilă. Strigăte, împușcături pretutindeni. E lupta cu baioneta, în întinericul unui oraș în ruine. Pe linia de legătură care străbate orașul dela sud-vest la sud-est, furgoanele gonesc, cuprinse de panică. Curg blesteme și injurături. Detașamente de soldați albi năvălesc spre locul atacat. Oamenii cad în noapte. Tehnica modernă aici n'are nici o însemnătate. Nu contează de cât puterea și îndrăzneala. Ordine și contra-ordine.

— **Proectoarele, proectoarele!** strigă o voce.

Câțiva oameni împing un tun.

— **Încotro vă duceți?**

— **Salvăm bateria.**

— **Opriti! Trageți în aer!**

Sgomotul luptei se apropie. Granate pocnesc. Când proectoarele sfășie noaptea, apare chipul adevărat al acestei lupte. Încăerări corp la corp, sângeroase. În grămadă e greu să deosebim prietenii de dușmani. Askarii luptă cu îndârjire, neînfrânți. Săbiile se încrucișează. Urlete de fiare, al căror grumaz a fost tăiat de cuțit.

Un detașament de italieni năvălește într'un loc unde sunt adunate cămilele. Italianii vor să apere locul, dar o ploaie de cuțite îi decimă. O siluetă abisiniană se deslipește de zid și se svârle asupra unui italian care vrea să tragă. Italianul cade, cadavru fără cap. Abisinianul l-a retezat cu un cuțit larg, care seamănă cu o lopătică, dar care e mai ascuțit decât o lamă de brici. Un tanc își face drum și luminează lupta. O mulțime de oameni zăpăciți aleargă dintr'un loc într'altul. E greu să descrii tabloul acestei bătălii.

Tancul se adâncește în mijlocul oamenilor, și pune în funcțiune

mitraliera.

Urmează un alt tanc. Ele vor hotări de soarta luptei. Strigătele oamenilor se îndepărtează. Din nou trece infanteria italiană și așa se petrec lucrurile până dimineata, fără încetare.

Când noaptea etiopiană se risipește, tot pe atât de repede pe cât au căzut negurile, într'un vis groaznic de lupte și de măceluri, Adua, în ceața dimineții e plină de vaetele a mii de oameni.

Orașul părea un abator imens. Sângele albilor și al negrilor în pete brune era lipit pe zidurile care au mai rezistat bombardamentului.

Calea care duce la locul unde avusese loc bătălia, pe o distanță de 200 metri, părea un drum pe care ar fi căzut o ploaie de sânge.

Sânge și leșuri. Câte unul sau în grup, un cadavru peste celălalt, vezi italieni cu chipurile desfigurate. În locul unde s'a dat în timpul nopții lupta dramatică se îndreaptă acum sanitarul. Mai înainte ca soarele să strălucească, ei înmormântează 300 de italieni și peste 1000 abisinieni. Li pun pe toți în gropi săpate de indigeni, sub conducerea soldaților de geniu.

Soarele găsește Adua în aceeași stare ca și în ajun, cu deosebirea că orașul e plin de sânge. Dar soarele îl usucă, și muștele mișună cu miile pe petele brune. Automobilele trec repede prin stradele orașului.

Drapelul italian fâlfăie pe clădirea consulatului italian. Vântul îl mângâie, dar e un vânt atât de slab, încât drapelul pare nemiscat.

Câini cari au turbat, urlă prin fundături.

Farmec și grație!

Mai mult decât perfecțiunea trăsăturilor conține farmecul tenului. Un ten sănătos și bine îngrijit exprimă tinerețe și vioacitate. E deci păcat să se întrebunțeze pentru o epidermă fină și fragedă o pudră interioară, care atacă și asprește pielea.

FUDRA D'ARGY este fabricată din cele mai pure și igienice materii a cărei calitate este unanim recunoscută. Furnizorul Dv. vă va satisface oferindu-vă, o cutie originală cu

Fudra D'ARGY
este superioară
fumată cu
Toutes
les Fleurs, Talisman
și Cher Amour.
Observați ca floarea
este cu toate
semnătura originală
de D'ARGY.

POUDRE

D'ARGY

Citiți „MAGAZINUL”

**Cei cari cântă astăzi
vor plânge mâine**

Împărăteasa Menem între femeile
abisiniene pregătind pansamente
pentru răniți.

pierd sensul, în momentul
când fiarei îi miroase a sânge.
Copiii mici aspiră praful de
pușcă, odată cu laptele dela
sânul mamei, iar cei mari, de
douăzeci de ani și mai tineri,
se duc la războiu ca la o
aventură eroică, râzând și
cântând.

Noi, infirmierele Crucii Roșii
am văzut sfârșitul atâtor ti-
neri, într-o agonie lentă,
ciopârțiți, stâlciți, chemân-
du-și mama cu o voce în care
răsuna spaima copilului su-
ferind.

Și milioanele de mame din
întreaga lume, plâng și se
roagă încă, pentru micuțul
cu bucle blonde sau brune,
care întindea mânuțele spre
ele, învăluindu-le în privirea
caldă a unor ochișori, pentru
cari ele erau totul.

Iată pentru ce femeile au
oroare de războiu, pentru ce
s'au unit în încercarea de-a
stăvili acest flux de ură din
ce în ce mai năvalnic, care
amenință să inunde lumea,
reeditând biblicul potop.

Va rămânea oare o corabie
a lui Noe, pentru ca mâine să
reînceapă epopeea preisto-
rică?

Dee Domnul ca îngerul milei
să-și întindă aripile asupra
omenirii prosternate, silind
fiara să dea înapoi!

G. de R.

Pascal a spus că în fie-
care om lăncezește un
porc; dar el a uitat
să ne spuie că alături de porc
mai doarme, în fiecare om și
o fiară pe care dictatorii,
această plagă a epocii noastre,
știu s'o trezească, atunci când
încearcă să-și realizeze uto-
piile sau ambițiile. Fiara e
mai întâi gădilată cu delica-
teță, și apoi asmuțită. Astfel
iau naștere sângeroase răs-
coale, devastări, masacre și in-
sfârșit cea mai grozavă dintre
toate crimele: războiul.

O, știu bine, veți spune că
oamenii s'au omorât de când
lumea; Cain și Abel au avut
urmași; vrăjmășia a apărut
de atunci mereu între frați,
umplând istoria cu urlete de
ură. Oamenii s'au ucis și se
vor ucide.

Dar înainte vreme, barda de
piatră, lancia și apoi spada,
pricinuiau moartea în lupte
corp la corp.
Praful de pușcă începe epoca
unor războaie din ce în ce
mai sângeroase, în care nu-
mărul morților nu se mai
oprește la câteva sute, ci se
ridică la mii, apoi zeci și
sute de mii.

Sunt abia douăzeci de ani de
când omenirea a dat morții
un uriaș tribut: milioane și
milioane de vieți tinere...

Ce ne aduce ziua de mâine?
Halucinantă oroare a unor
măceluri pe uscat, pe apă și
în văzduh. Și ce i-ar mai ră-
mâne unei victorii scaldată
în sânge, decât să se învâle
în zăbranic?

Știința, progresul, civilizația
au fost puse la contribuție
pentru a se putea ucide mai
repede, cu toptanul și nu cu
bucata. Civilizație, progres,
știință: cuvintele acestea își

Spălatul pe dinți seara- mai important decât dimineața!

Fiindcă resturile de mâncare printre dinți
încep să fermenteze în temperatura gurei
tocmai în timpul nopții, provocând astfel
cariu dinților. De aceea spălați-vă dinții
mai ales seara ceva mai insistent.

Și nu uitați: 3 puncte constituie avantajele Kalo-
dontului și deci ale unei bune îngrijiri a dinților:

1. Spuma cea fină a săpunului special pentru
dinți curăță temeinic dantura până și în lo-
curile inaccesibile pentru peria de dinți;
2. Conține o substanță extrem de fină având
proprietatea de a lustrui smalțul dentar
fără de a-l ataca;
3. Oleatul sulfuric după formula d-rului
Bräunlich îndepărtează treptat piatra pe-
riculoasă pentru dinți, împiedicând-o să se
formeze din nou.

KALODONT

CONTRA PIETREI DE PE DINȚI

națiunile și PREMIUL NOBEL

PE la sfârșitul veacului trecut trăia la Paris — după ce colindase Rusia, Norvegia și America de Nord — inginerul Nobel care se bucura de o faimă sinistă: descoperise nitroglicerina, explozibilul cel mai puternic pe care-l cunoscuse omenirea până atunci. Era un om blajin, încărunit, stăpân a numeroase fabrici risipite pe toată suprafața pământului, atât de puțin războinic în firea lui încât în orele libere — fără știrea nimănui — compunea versuri și piese de teatru. Descoperirile lui în chimie avuseseră un țel

cu desăvârșire pacific: el dorea să ofere omenirii un mijloc de a săpa tuneluri, de a prăbuși stâncile din porturi, de a nivela terenurile pentru șosele; dar oamenii au luat nitroglicerina și au fabricat obuzele.

Câte nopți savantul Nobel n'a dormit, cu conștiința torturată de remușcări, nu vom afla niciodată. Fără a fi vinovat, se socotea totuși unul din întemeietorii războiului mecanic și chimic, forma cea mai groznică a războiului. Totdeauna visase în singurătatea lui să găsească un antidot teribilei nitroglicerine, pe care o pusese în mâinile omenirii sălbatică. Hotărârea lui a fost susținută și de o întâlnire surprinzătoare — prin ajutorul unui anunț de ziar, unde cerea o modestă și cultă tovarășă de viață — cu o tânără și frumoasă baroneasă vieneză pe care o primise cu emoție în luxurile lui apartamente din Paris. Tovărășia n'a ținut mult — numai câteva zile — și blonda vieneză a fugit înapoi în orașul ei, unde avea un simțământ mai puternic. Chimistul și scriitoarea — căci baroneasa era scriitoare — s'au mai întâlnit odată pe malurile lacului Geneva cu prilejul unui congres pacifist și cu acel prilej intenția lui Nobel de a-și dăruia imensa avere întregii omeniri a luat o formă precisă.

Nu mult după aceea Nobel a murit în vila lui din Italia, unde-și instalase un laborator

și lucrase până'n ultima noapte a vieții. La deschiderea testamentului s'a văzut cine fusese cu adevărat inginerul de numele căruia se legase o reputație atât de îngrozitoare: el lăsa întreaga sa avere guvernului suedez pentru întemeierea unor premii cari să ajute la propagarea păcii universale și care să susțină toate tinerele talente din domeniul artelor și științelor, spre a fi scutite de suferințele și umilirile ce nu se șterseseră din amintirea donatorului, cu începuturi atât de penibile. Premiile de azi nu corespund deci întocmai dorinței lui Nobel; el gândise să vie

în ajutorul savanților și artiștilor debutanți și nu crezuse niciodată că ar fi necesar să recompenseze geniile științei sau politicii care au ajuns și au trecut de maturitate, a căror glorie era universal recunoscută.

Dar oricum ar fi, gândul lui Nobel, descoperitorul nitroglicerinei, e realizat azi în esența lui: din sumele adunate cu unelte omuciderii se încurajază și se răsplătesc de mai bine de un sfert de veac acele activități care onorează firea omenească, contribuie la progresul științific și artistic al omenirii și se străduiesc să așeze în civilizația noastră morala păcii, groaza de război. Premiile Nobel sunt azi universal cunoscute și caracterul lor corespunde adevăratului gând al nobilului întemeietor.

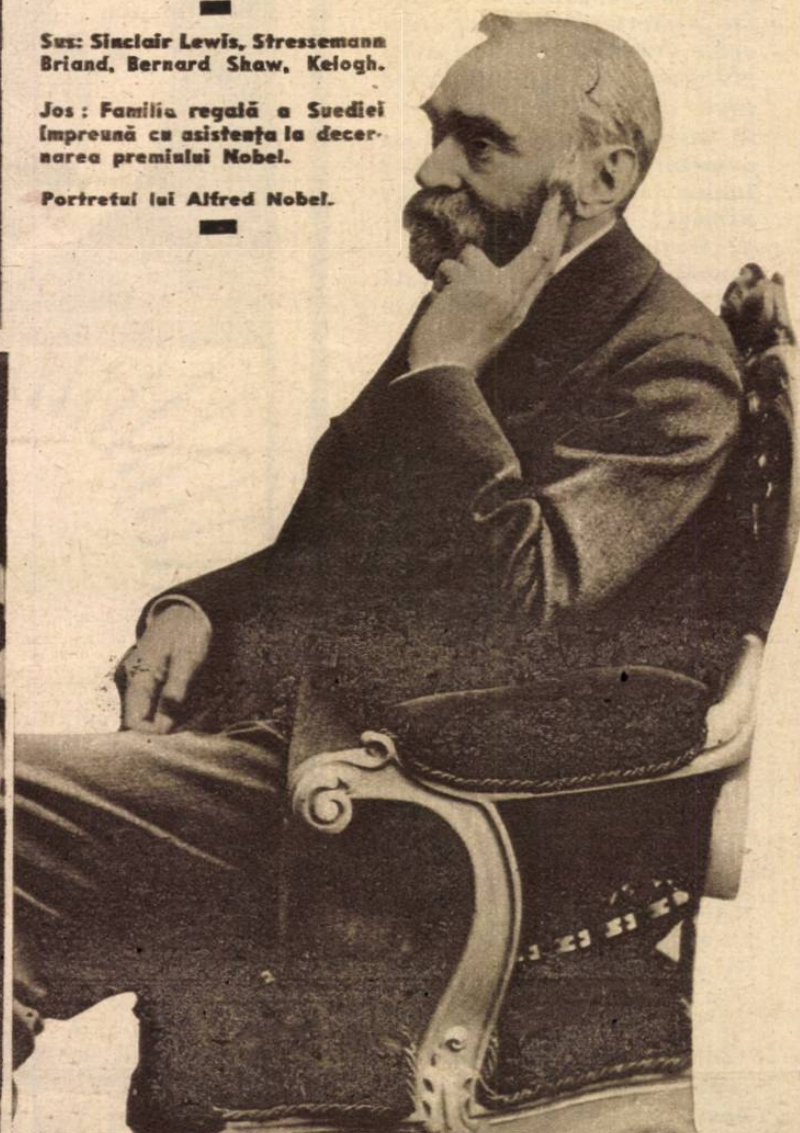
Cum au răspuns națiunile la îndemnul inginerului Nobel?... Posedăm o statistică a premiilor pe specialități și națiuni din 1901 până în zilele noastre, adică pe un răstimp de treizeci și cinci de ani — experiență îndestulătoare ca să ne dăm seama de contribuția și caracterul fundamental al nea-

Sus: Sinclair Lewis, Stressemann, Briand, Bernard Shaw, Kellogg.

Jos: Familia regală a Suediei împreună cu asistența la decernarea premiului Nobel.

Portretul lui Alfred Nobel.

ȚARA	Fizică	Chimie	Filozofie și medicină	Literatură	Pace	Total
Germania	10	13	5	5	1	34
Anglia	6	4½	3	3	2½	19
Franța	4	3	3½	4½	3½	18½
Statele-Unite	2½	3	4	1	5½	16
Suedia	2	2½	1	3	2	10½
Elveția	1	1	1	1	2½	6½
Olanda	3	1	1½	—	½	6
Danemarca	1	—	3	1	½	5½
Austria	—	1	2	—	1½	4½
Belgia	—	—	1	1	2½	4½
Norvegia	—	—	—	3	1½	4½
Italia	½	—	½	3	½	4½
India	1	—	—	1	—	2
Polonia	—	—	—	2	—	2
Rusia	—	—	1	1	—	2
Spania	—	—	½	1½	—	2
Canada	—	—	1	—	—	1
Irlanda	—	—	—	1	—	1
Internațional	—	—	—	—	1	1
Numărul premiilor . . .	31	29	28	32	25	145
Numărul țărilor	10	8	14	15	13	18

murilor cari au fost distinse cu premiul Nobel. S'au acordat în total 145 de premii cari au căzut în următoarele 18 state: Germania, Anglia, Franța, Statele-Unite, Suedia, Elveția, Olanda, Danemarca, Austria, Belgia, Norvegia, Italia, India, Polonia, Rusia, Spania, Canada și Irlanda. România lipsește încă, și faptul se explică desigur, prin tinerețea culturii noastre.

Cel mai mare număr de premii l-a dobândit Germania, care se înscrie cu un total de 34 de premii. Faptul se datorește în primul rând împrejurării că Suedezii cunosc mai bine cultura germană de cât a oricărei alte națiuni și în al doilea rând numărului foarte mare de premii pentru fizică — 10 — și chimie — 13 — încheiate în cari Germanii sunt siliți să exceleze din pricina naturii aride a solului lor și deci a activității lor aproape exclusiv industrială. Numărul ridicat de premii pentru psihologie și literatură — câte 5 — este de asemenea exagerat, de oarece este știut că psihologii și literații francezi dețin de mai bine de un veac întâietatea pe întregul pământ. Preferința dată în aceste două domenii tot Germanilor nu se poate datora decât insuficienței informații a comisiei suedeze care — precum am arătat mai sus — e mai familiară cu universitățile, laboratoarele și librăriile germane.

Pentru Fizică, Chimie, Psihologie și Literatură, Anglia, Franța și Statele-Unite dețin cifre aproape tot atât de mari. Trebuie să remarcăm numele Poloniei care deține 2 premii Nobel pentru literatură, fenomen interesant, dacă ne amintim că până'n 1920 această țară era subjăgată și deci nu se bucura de o prea mare înlesnire pentru a-și adânci cultura. Dintre țările mici, Danemarca dobândește 3 premii de Psihologie și Medicină iar dintre țările extraeuropene India — a cărei străveche cultură religioasă și metafizică s'a preschimbât într'o vastă incultură — a cucerit două premii: Unul de Fizică (ceea ce e destul de surprinzător) și unul de Literatură, cu Rabindranath Tagore.

Extrem de semnificative sunt premiile pentru

pace — și ele alcătuiesc o adevărată psihologie a popoarelor, dacă privim cifrele cu atenție.

Deși deține numărul cel mai ridicat de premii — 34 dintr'un total de 145, adică 25% — Germania n'a dobândit pentru pace decât un singur premiu (Stressemann-1926), adică 0,75%, pe când Statele-Unite ale Americii care au dobândit în total 16 premii se înscriu pentru pace 5½ premii. Imediat după Statele-Unite vine Franța în răsuna pentru pace, înscriindu-se cu 3½ premii la un total de 18½ premii și Anglia cu 2½ premii pentru pace la un total de 19 premii.

Fenomenul este explicabil dacă ținem seama că Statele-Unite ale Americii au dat pe Wilson, fiul de păstor, care, a intrat în război numai spre a asigura drepturile popoarelor și a întemeia o justiție internațională, iar Franța a dat pe Jaurès, pe Anatole France și pe toți ceilalți umaniști din vremea Enciclopediei, cari au recunoscut unitatea geniului uman și deci dreptul universal la viață și libertate. E interesant de subliniat că și Italia — azi atât de războinică — a dobândit ½ premiu pentru pace la un total de 4½ premii științifice și literare.

F. A.

CITIȚI:

"MAGAZINUL"
revista publicului select

Apare în fiecare lună
cu un bogat și variat
material. — Diferite
planșe tipărite în culori
la heliogravură

160 PAGINI — 25 LEI

*Dacă vedem
dinți așa frumoși
și sănătoși ne
gândim la -
Chlorodont !*

Tuburi de 19.- și 30.- Lei.

Durerile Dv. de stomac

sunt adesea provocate de excesul de aciditate și de fermentația alimentelor care urmează. Această fermentație pricinuește la rândul său arsurile, acrellile, umflările și indigestiile. Aceste indispoziții trebuie suprimate dela început, în caz contrar ele pot degenera în afecțiuni stomacale excesiv de grave și puteți să le evitați luând Magnesia Bisurata. Acest anti-acid pe care îl suportă stomacurile cele mai sensibile neutralizează în câteva minute excesul de aciditate, previne inflamația mucoaselor și ușurează digestia. Magnesia Bisurata care este inofensivă și ușor de luat, se găsește la toate farmaciile și drogueriile la prețul de lei 75 — sau în format mare economic la prețul de lei 110.

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III
Telefon 3-5922. Consult. 11-1. 5-8
sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctoressă din Berlin.

Sfaturi și îngrijiri date de către specialiști în toate tărîmurile cosmetice.
Înlăturarea radicală a perilor de prisos, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului etc.

Cea mai mare expoziție de ALBITURI · TESATURI · IMPRIMATE · MATASURI · MERCERIE

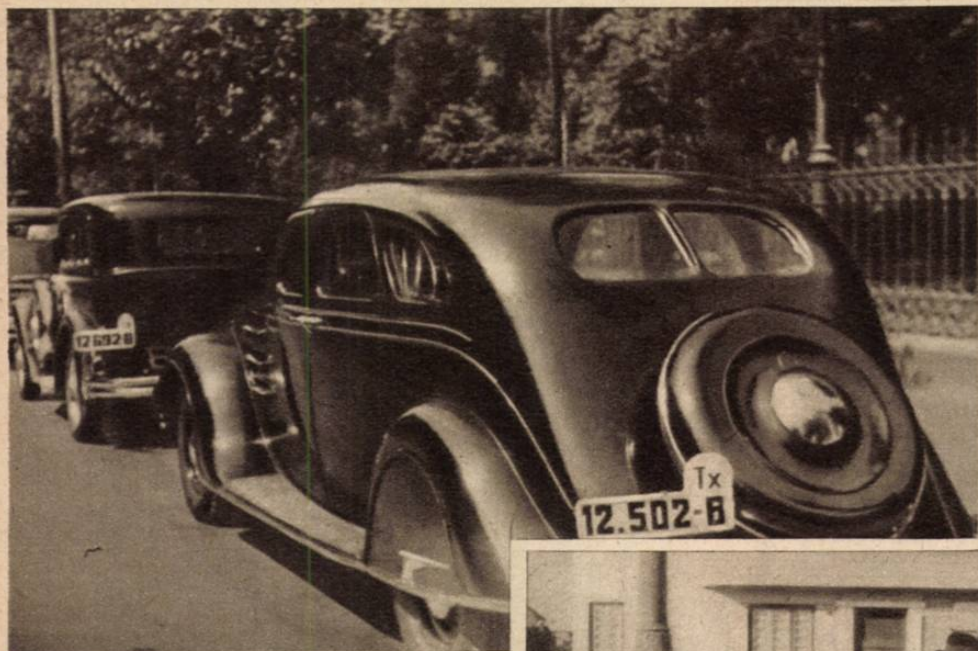

LA VULTURUL DE MARE CU PESTELE IN GHIARE

STRADA CAROL
76 · 78 · 80 · 82

Theodor Atanasiu & Co

STR. HALELOR 21
STR. BAZACĂ · 1

Pe aceeași arteră a Capitalei am fotografiat un taxi limuzină ultra-modern și un car cu boi.

Peste drum de block-hosul ultramodern rufele sunt puse la uscat într-o curte oarecare.

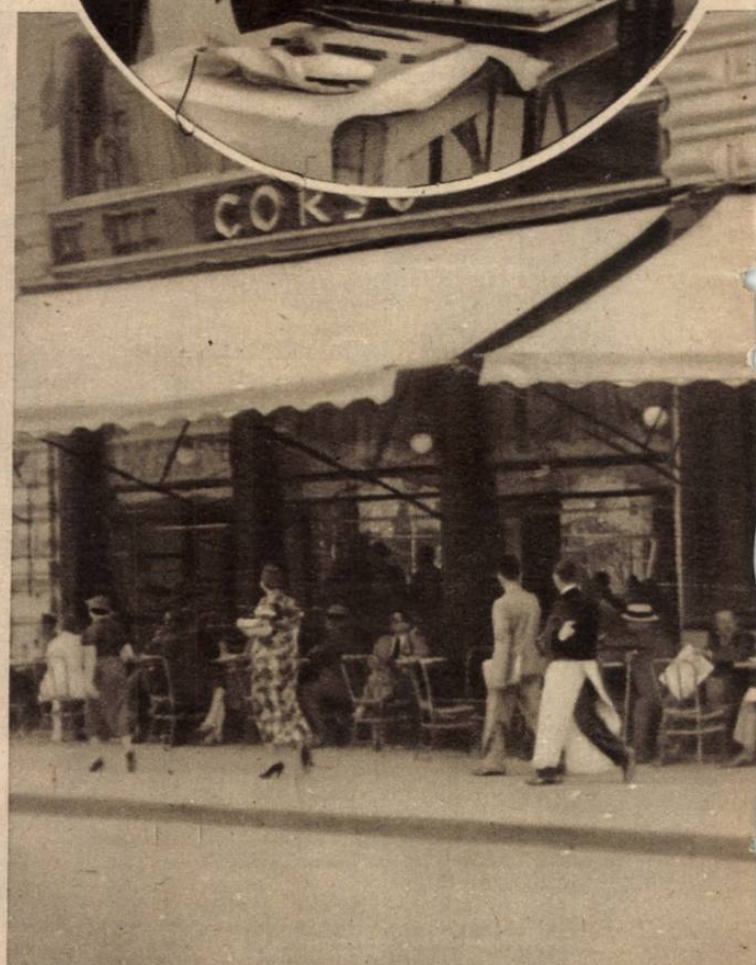
Orasul CONTRASTELE

Pantoful
ciorul îm-
pul de m-
gol se în-
reștii p-

Capitala noastră nu este încă oraș de un milion de locuitori — cum s'a crezut multă vreme după război, până ce serviciul recensământului ne-a făcut dovada uimitoare că toată aglomerația depe malurile amândouă ale Dâmboviții nu depășește vre-o șase sute de mii de suflete. Dar viteza cu care s'a transformat dintr'un oraș de provincie într'una din impunătoare Metropole ale continentului, este într'adevăr de legendă și trebuie să-și afle asemănare numai în rapiditatea de civilizare a Japoniei, de-acum o jumătate de veac.

Depe urma acestei repereziciuni Bucureștii zilelor noastre au rămas cu vreo câteva contraste, unele triste, altele comice, toate izbitoare, fatale la o atât de violentă ciocnire de timpuri și moravuri, într'un singur punct. Noi, Bucureștenii, ne-am cam obișnuit cu ele și nu le prea băgăm în seamă; călătorul străin le observă însă numaidecât și așa se face că o seamă de reporteri occidentali au prezentat Capitala noastră uneori în culori și linii de satiră. Numărul block-hosurilor a crescut în ultimii ani până la a cuprinde cartiere și bulevarde întregi, unde suprafețele de ziduri în înălțime devin tot mai dese, iar cerul deasupra tot mai strâmtat. Stilul actualelor construcții în care predomină linia dreaptă și mul-

Incălzămîntea este un lucru foarte variat la domnișoarele din Capitală.

Doamna elegantă și bine aranjată se plimbă pe același trotuar cu fața dela țară.

elegant pe pi-
brăcat în clora-
stase și piciorul
înlănaș la Bucu-
nceiași stradă.

Coliba dela periferia Ca-
pitalei și block-hausul din
centru. 10 minute de tram-
vai te aduc dela una la
alta.

La cafeneaua din centru se tolă-
nește lumea elegantă, iar mai la
mahala clienții așteaptă răbdători
mititeii care se frig în plină stradă.

tipicația ei în cub, patrat și drepturi, creează într'adevăr și numai decât o armonie clasică, luminoasă, de oraș nou foarte mare. Alături însă, adică chiar peste drum, după vechea datină a mahalalei bucureștene, gospodina, pe frângii bine înodate la capete și sprijinite în pari, a întins rufe!

La încrucișările mai de seamă ale Căii Victoriei, te îmbie canapelele moi și scaunele confortabile ale unor cafenele cu perdele de muselină și atmosferă tihnită, luxoasă. Dar n'a dispărut nici cafe-neaua din fundul unei curți, alături de un zaplaz și de sopronul unde se fierb ceaiurile și cafelele!

Între aceste contraste circulă cu pas marțial uniforme de sezon ale ofițerilor noștri, strânși în curele ca în ajun de mobilizare și cu figurile sculptate dur de o liniștită energie lăuntrică, specific europeană. Dar tot atât de specifică, însă orientală, e masa bir-tului economic, care adastă în stradă pe clientul atras de fumul usturător al grătarului cu patricienii mustoși.

O doamnă în muselinuri albe și umbreluță pictată trece grațios pe asfaltul străzii; pe același asfalt calcă opincile cu nojițe ale țărănilor în porturile lor de Daci străvechi, coborâți în Capitală din vâgăunile munților Carpați. Pe dinaintea columnelor Atheneului, în cel mai pur stil atic, își târăsc șal-varii și fesul, doi balcanici — imagine vie a Bucureștiului de-acum un veac, când pe uliți se vedeau numai fustanele!

Pe străzile largi, pe bulevardele mărginite de zgârie-nori, ar trebui să circule numai automobilele, așa cum se vede la Paris și la Londra. La noi se văd încă birjile — și uneori chiar călduri de vite. Pe o uliță lăaturalnică, uneori numai la câteva sute de metri de palatele americane ale Capitalei, te lovești de cocioaba cu fereastră joasă, împrejmuită de un gard de pari, jumătate putreziți de ploii.

Cine n'a urmărit cu ochiul fermecat piciorușele grațioase ale „micușelor bucureștence”, cochete în ciorapi de mătase și pantofiorii de piele aleasă sau de pluș?... Și de câte ori, pe aceeași traectorie, ochiul nu s'a lovit de picioarele goale ale unei slujnicuțe sau muncitoare?... Ca personajii de comedie, în care trebuie să joace roluri de pitoresc și contrast, pe străzile asfaltate ale Capitalei, adică în plin centru, slujnicele din Ardeal, Bucovina și Basarabia, fiecare în costumul regiunii, colorează și învie atmosfera în chip surprinzător. Și la câțiva pași numai de aceste reprezentante etnice, circulă slobode, surzătoare, bucurase de libertate, studentele cu părul în briză și cu geanta de intelectuale, pe dinaintea Universității, asemenea cu toate colegele lor de la Oxford și de la Paris, de la Sorbonna.

Nu se poate spune că birja bucureșteană, odinioară vehicul de lux, face o concurență prea mare automobilului. De câțiva ani au dispărut taxiurile răpănoase și s'au ivit, asemenea unor doamne de mare clasă, limuzinele adânci fermecate de muzică de radio. O preumblare la Șosea în asemenea vehicule este aproape o voluptate completă — deși sunt atât de dese întâlnirile dacă nu chiar ciocnirile cu carul cu coviltir, tras de boi, îndemnați de țărani autentici! Circulația publică s'a perfecționat. Numeroase linii de autobuze dau Capitalei pe alocuri în-fățișare hiper-civilizată. Tramvaiele cu cai au dispărut de mult, dar nu și „remorcile” cu bănci de lemn, atât de asemenea cu vagoanele de vite.

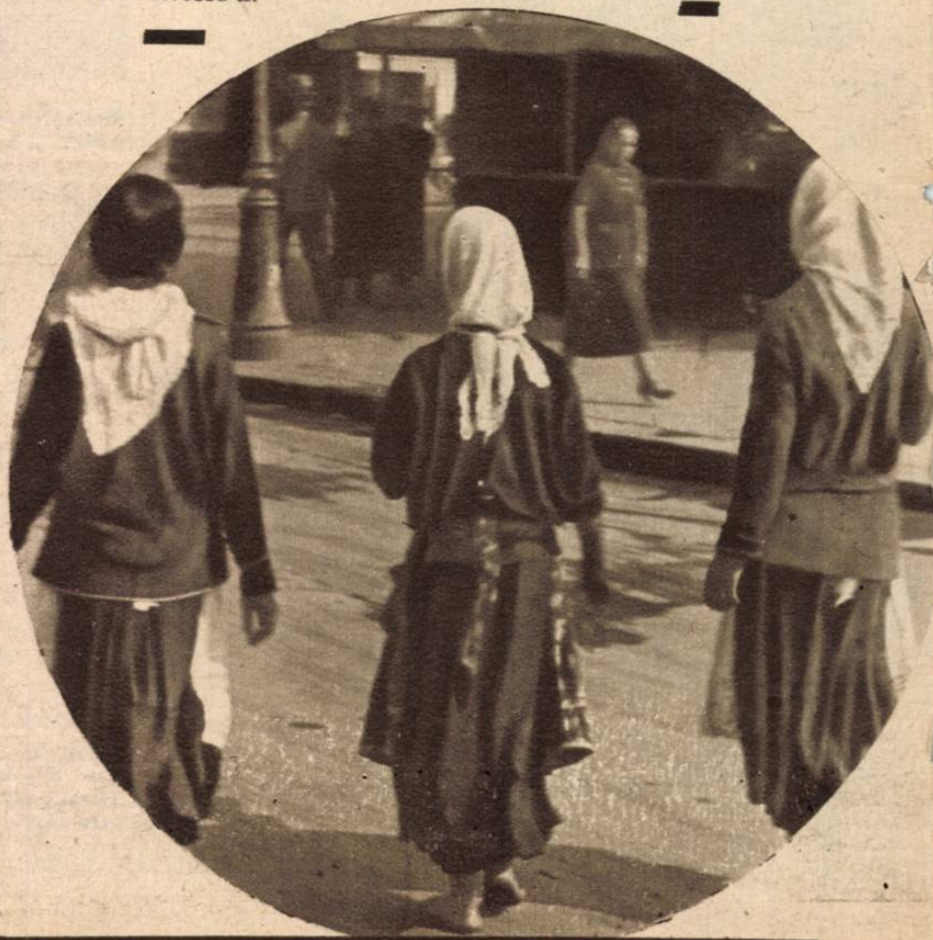
Tipuri de pe străzile Capitalei: Ofițerii complect diferit îmbrăcați, doi musulmani și doi lăutari de ocazie.

Olteanul continuă să fie un personaj foarte popular pentru Capitală.

Mulțimea s'a adunat așteptând trecerea evenimentului care o interesează.

figănci pe străzile Capitalei.

Cu toată osteneala edililor din ultimele decenii de a da Bucureștiului înfățișarea de mare oraș civilizat, moravurile orientale și mizeria extrem-orientală tot răz-besc la suprafață, ca semnele urâte ale unor boale ascunse, greu de lecut. „Ol-tenii” — oamenii-catări, în spinare cu cobiliți și coșuri încărcate de legume — dau năvală din zorii zilei și pun stăpânire pe toate străzile Capitalei, răcnind ca niște apucați, zbierând ca niște criminali puși la tortură, stricând astfel liniștea străzilor celor mai ferite, pentru a câștiga mai puțin decât costul nutrețului unei vite. Sunt „pitoarești” odată — dar „Oltenii” au devenit de mult un coșmar al Capitalei, ca și clacsoanele automobilelor, încăpute pe mâna unor șofeuri halu-cinați de mecanică și de nesomn.

Iar la porțile parcurilor publice, unde scapără toate florile anotimpurilor în zilele cele mai frumoase ale Capitalei, te întâmpină pururi alaiuri de orbeți: — ciungi, surdo-muți, orbi, copiii părăsiți — precum și mama zdrențăroasă cu un copil la față și altul ghemuit alături.

A.

Stroe și Vasilache în „Tic-Tic-Tic”

„Pantalonii” e o clovnească di-namică și amuzantă, „Pumnul în-sângerat” o senzațională pa-rodie a polițismului la modă. Melodii delicioase cari sunt cân-tate și fredonate pretutindeni, ta-blouri de mare senzație și printre toate aceste fărâme de voie bună de fantezie, de melodie și de grație, jocul bine acordat al unui mănunchi de tinere elemente, — iată câteva din atracțiile acestui triumfal Tic Tic Tic care se reprezintă astăzi seară pentru a 40-a oară.

În primele roluri Stroe și Vasi-lache, Viorica Vrioni, Florica Sterescu, Tilda Radovici, Agnia Bogoslava, Jeana Costa, N. Gărdescu, H. Nicolaide, Stelu Popescu etc.

Muzica acestui spectacol apar-ține compozitorului Max Halm. Tablouri înscenate de regisorul I. Șterenberg.

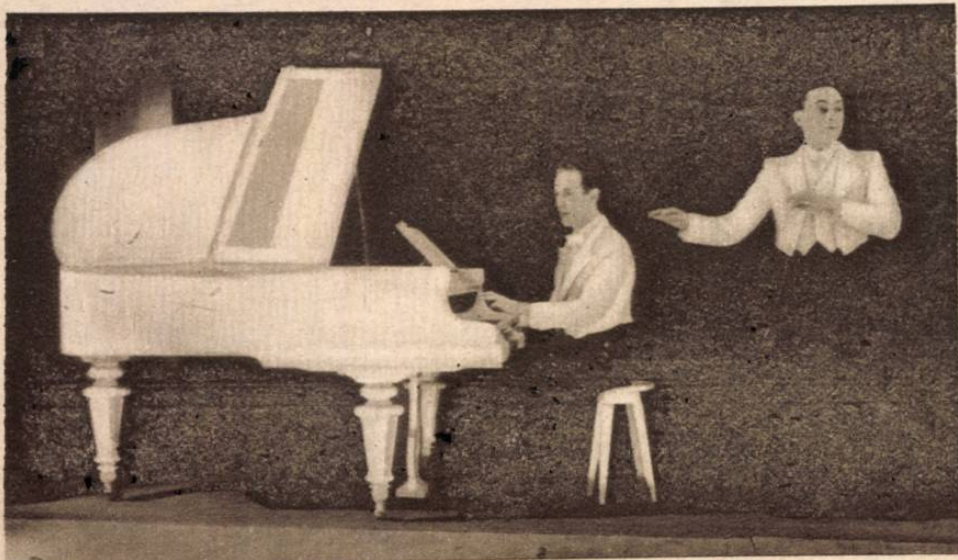
Sâmbătă și Duminică matineuri populare cu Tic-Tic-Tic.

Un succes triumfal, subliniat cu hohote de râs și ropote de aplauze la scenă deschisă, înre-gistrează Tic Tic Tic spec-tacol pe care d-nii Stroe și Vasilache îl prezintă bucurește-nilor în sala complct renovată a Teatrului Majestic.

Amestecând cupletul cu sketchul, cântecul înscenat cu gluma ilu-strată, verva conferențiarului cu muzica și totul într-o linie de-centă, nouă și captivantă, d-nii Stroe și Vasilache au putut rea-liza unul din rarele spectacole de artă asupra căruia verdictul presei a fost unanim elogios.

„Pe care să alegi din doi”, „Dă-mi un pol”, „Burtă verde” în interpretarea dată la teatrul lui Stroe și Vasilache, nu mai sunt simple cuplete, sunt mai curând formecătoare miniat-uri de teatru muzical.

Două scene din „Tic, Tic, Tic”.

Adio Vârstei

Curățiți . Tonificați . Hrăniți

O promisiune ce vă face Elisabeth Arden dacă urmați tratamentul ei „Adio Vârstei”. Nu anii, ci lipsa de îngrijire îmbătrânește fața. V-ați neglijat poate? Atunci începeți chiar de astăzi a Curăți—Tonifica—și Hrăni pielea Dv., și veți vedea cât de repede se ameliorează. Aveți nevoie numai de trei produse:—

Curățiți cu Crema de Curățit (Venetian Cleansing Cream) Lei 300.

Tonificați cu Tonicul Pielei Ardena (Ardena Skin Tonic) Lei 300.

Hrăniți cu Crema Velva (Ardena Velva Cream) Lei 300.

Faceți asta, și atât femeile cat și bărbații vor spune că sunteți într'adevăr tânără.

Produsele Elisabeth Arden se pot obține după cum urmează—

ARAD, Vojtek & Weisz, Bul. Reg. Maria 24. BRASOV (KRONSTADT), Krafft & Herberth, Kornzeile No. 7. BUCHAREST, Galeries Lafayette, Calea Victoriei 13. BUCHAREST, Parfumeria Teatrului, Calea Victoriei 84. GERNAUTI, Parfumeria „Elite”, Strade Principale Carol No. 6. CLUJ, Drogeria „Royal”, Plate Uniril No. 26. CONSTANTA, Parfumeria Franceza, Str. Carol 104. GALATI, Parfumeria „Florenta”, Str. Domneasca 44. IASI, Parfumeria „La Elefanta”, Str. Cuza Voda 62. ORADEA, Drogeria „Apollo”, Bul. Reg. Ferdinand 7a. PLOESTI, Drogueria Centrala, Str. M. Cogăniceanu 6. TIMSOARA, „Gea” Krayner.

Elizabeth Arden
Elizabeth Arden Ltd.

LONDON 25 OLD BOND STREET W1

O DRAMĂ SGUDUITOARE:

„DENUNȚĂTORUL“

cu VICTOR McLAGLEN

PRINTRE marile filme ale noiei producții americane, o operă care iese cu totul din comun este „DENUNȚĂTORUL“. Critica din toate metropolele unde a rulat până acum (Londra, New-York, Paris), a salutat în această realizare a lui John Ford, o creație cu totul remarcabilă a studiourilor din Hollywood. Astă seară, la Veneția, comitetul celei de a treia Expoziții internaționale a cinematografului, a ales „Denunțatorul“ printre cele mai bune filme realizate anul acesta în lumea întreagă.

Toate aceste elogii, toate aceste onoruri, sunt perfect îndreptățite. „Denunțatorul“ amintește, prin stilul său, de marile filme mute ale unor Fritz Lang, F. W. Murnau, G. W. Pabst întrecându-le prin faptul că în anumite momente esențiale ale dramei, intervine și dialogul, concis, numai atât cât e strict necesar, și muzica, pentru a sublinia unele intenții de regie și interpretare foarte subtile.

Filmul este turnat după celebrul roman „The Informer“ de Liam O'Flaherty.

Acțiunea? Destinul emoționant al revoluționarului irlandez Gypo Nolan, care își denunță un prieten, își înșală tovarășii și trădează cauza. Totul se petrece în douăzeci de ore. Filmul este, în același timp, un extraordinar studiu psihologic

I-29

1. Gypo Nolan, „denunțatorul“, beat turtă, e dus cu forța în fața tribunalului secret care îl va judeca.

2. Victor McLaglen și Margot Grahame.

3. Gypo Nolan, atlet formidabil, face ravagii, noaptea, în străzile Dublinului. (Victor McLaglen).

4. Victor McLaglen în „Denunțatorul“.

Fotografii R. K. O. Radio Pictures.

al „denunțatorului“ — al cărui arhifip este Juda — o evocare plină de culoare locală a Dublinului periferic — ulicioare triste, ceață opacă, mulțime agitată, cârciumi sordide — din timpul ultimei revolte a Sinn-Feinnului, în 1922.

Sunt evocate, cu o forță covârșitoare, sguduitoarele drame nocturne care se petreceau în timpul revoluției, drame cum nu s'au petrecut nici la Chicago în timpul teroarei gangsterilor.

Pe Gypo Nolan îl interpretează Victor McLaglen, căruia acest rol formidabil îl prilejuește o creație uimitoare de naturală și umanitate. E de o vitalitate monstruoasă, și totuși, destul de fragilă. Victor McLaglen trebuie văzut în „Denunțatorul“. Este o performanță unică în cariera unui actor.

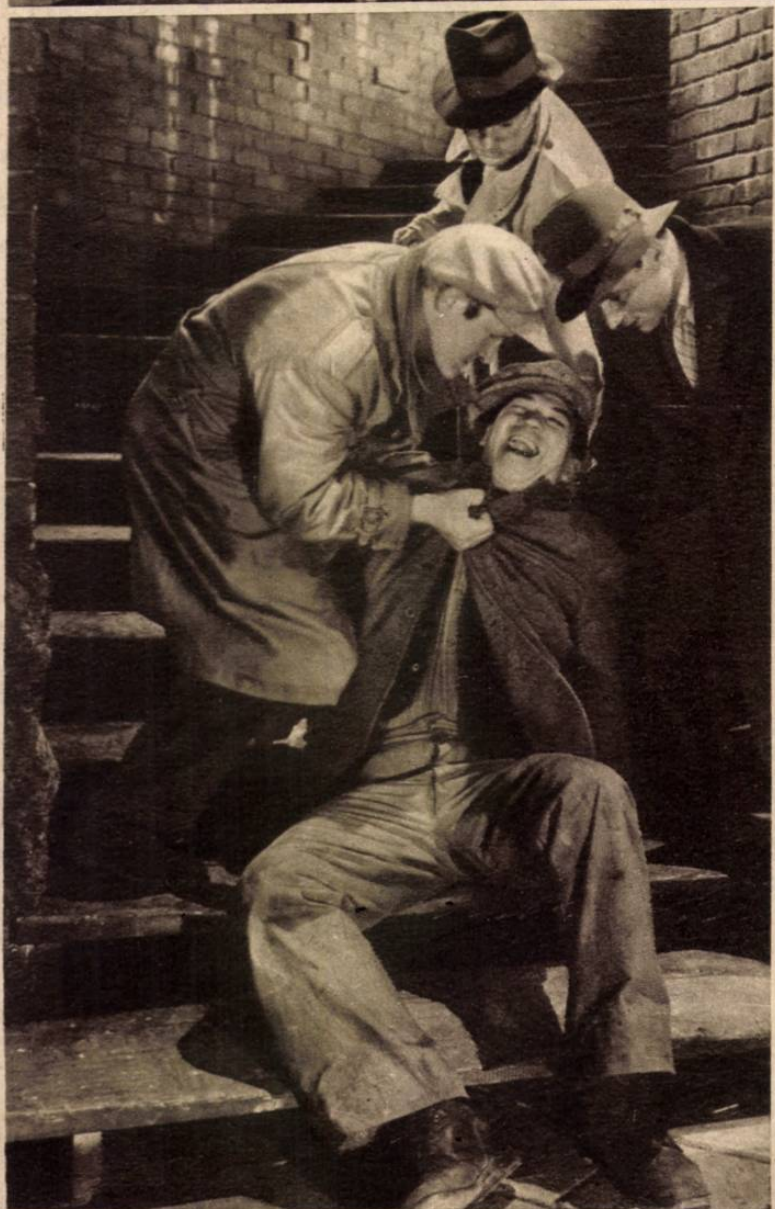
O remarcabilă actriță engleză, frumoasa Margot Grahame, debutează în „Denunțatorul“, ca

parteneră a lui Victor McLaglen. Este, fără îndoială, una

din cele mai talentate vedete din câte a lansat Hollywoodul

în ultimul timp. E drept că a și avut norocul de a debuta

într'un film atât de mare ca „Denunțatorul“.

LA New-York BROADWAY VIA Hody

TOATE realizările mari ale trecutului. — Piramidele, Versailles-ul, Petersburg — evocă omul exploatat: mușic, sau soldat, prizonier sau sclav. Orice operă mare a fost „clădită pe oase”, cum spun Rușii despre fosta lor capitală. Uitarea — marea boală, sau marea calitate a conștiințelor noastre — e așa de puternică, încât aceste opere îndrăznesc să fie totuși frumoase!

Ei bine, oamenii au început să renunțe la această lege a umanității.

Fără îndoială, omul încă n'a atins culmea fanteziilor și voințelor sale. Planeta întreagă așteaptă să fie refăcută, din vârful munților până în fundul mărilor. Va trebui scobit, întins, îndreptat, egalat, înălțat. Omul va îndeplini toate. Dar în realizarea acestei opere nu va mai întrebuița despotism, nu va mai pretinde sânge, ci va procura salarii...

Sânge? Nici turnul Eiffel, nici zgârie norii americani nu l-au mai pretins.

Avem la dispoziție cohorta mașinilor occidentale. Zei noi, care totuși, ca și Geniile Chinezilor, sunt inferiori omului.

Vor izbuti într-o bună zi acești zei să protejeze pretutindeni rasele de orice culoare, îndeplinind în locul lor orice gust al omului?

Iată pentru ce, cu toată brutalitatea de caracter a Americaniilor, admir genul lor, care a realizat tot ce-a realizat în mod demn, liber, convins. Piramidele și celelalte, meritul exclusiv al sclavajului, mă desgustă. Au fost realizate desigur cu altă intenție; dar s'au transformat încă de pe vremea copilăriei lor în cele mai uriașe monumente ale exploatării omului, ale sclavajului. Și e bine că sunt nepieritoare. Ca să amintească veșnic omului rostul lor.

Dar povestea e ca aceea ce mi s'a întâmplat cu nodul la batistă. Mereu uitam să iau un anumit obiect când veneam în oraș. Am făcut nod la batistă. Mi-am amintit astfel că am de luat ceva. Dar am uitat ce...

La fel piramidele: amintesc de faraoni; dar nu amintesc de ticăloșiile lor!

Piramidele reprezintă exploatarea omului de către om; a omului gol de către omul cu biciu. Zgârie-norii, chiar dacă tot exploatare sunt, reprezintă exploatarea omului de către sine însuși, autoexploatarea. E omul care se biciuește singur, singura exploatare logică, necesară, obligatorie. Numai omul singur are dreptul și datoria să dispună de el însuși.

STRADA-MUZEU

Dar nici exasperantul și eternul cuplet al zgârie-norilor nu rezumă America și Americanii. Formidabilele faleze ale buildingurilor din New-York sunt reprezentative. Impresionează. Dar e

In America directorii marilor întreprinderi vin cu avionul până la birou căci și-au amenajat un loc special de aterisare.

O vedere asupra cartierelor principale din New-York.

Vedere generală din avion asupra portului.

numai forma, exteriorul orașului, țării. Pătrundeți în oraș. Ca să-i surprindeți sufletul. Luați-o dealungul fiordurilor întunecate care se numesc bulevarde sau străzi, văgăuni până în fundul cărora soarele în zadar se silește să pătrundă. Nu blestemați sgomotul. Nu insultați înghesuiala. Nu vă indignați de brutalitatea trecătorului care aleargă ca un halucinat către un scop pe care numai el

il vede, fără să-l cunoască. Mai bine privești atent cum se izbesc în cetățile brutale ale Americii, regii industriei, aventurierii bancari și bursieri, toxicomanii, filantropii, declassații, prinții de căzuți, inginerii, geniile afacerilor, comedienii și acrobații internaționali, fermentație indescriptibilă, toți cu aceleași pofte furioase, aceleași iluzii tinere, curiozitate, optimism, desfidere a morții; atmosferă de crimă, imaginație, eroism, contraste, necunoscut, beție violentă, fantezie fără măsură, aceiași profundă poezie a forțelor naturale și morale dezlănțuite de ardoarea de a trăi. Aceleași pasiuni puternice, crude, magnanime, explozie de dorinți energice: goană după avere.

În stradă îți dai seama abea că toți americanii activează. După mersul lor, vezi că toți activează. Insuși gândul lor este acțiune. Mersul lor este acțiune. Whitman, prin măreția și dezordinea lui formidabilă, amintește pe Shakespeare; iar Montaigne care i-a deschis drumul, s'ar putea numi Emerson. Cea mai uriașă și în același timp cea mai sugestivă realizare a spiritului american, **Broadway**.

Dacă vrei, este muzeul care colecționează toate elementele pe care a construit americanul America lui...

POPOR DIN BROADWAY

Mă plimbam într-o duminică pe Broadway. Ca un hoinar veritabil, priveam cum trece lumea. Sosisem nu de mult din satul meu, București, și deschideam ochi mari. În toată această mulțime deosebiu indivizii. Toți aveau un aer familiar: mersul, felul de a fi, un ritm care îi făcea să se asemene. Și fiecare era totuși așa de deosebit, că îi ghiceai ușor rasa, poporul. New-yorkezul evreu care vorbea cu mâinile, irlandezul care fuma țigară lungă, slavul care mesteca chewing-gum, negrul chiar, care înghițea nenumărate **Esquimaux**. Toți erau la fel. Pare că, decum ajungi la New-York, imensa cetate impune fiecăruia trăsături comune: gustul riscului, activitatea, cordialitatea, gustul artistic, caracterul...

Recunoști new-yorkezul după felul lui de a umbla repede, după obiceiul de a râde zgomotos, de a lovi mereu cu palma în spatele celui cu care vorbește. New-yorkezul e ospitalier, guraliv, elocvent. Și e mai ales entuziasmat și e mai ales distrat. Când merge numai, câte afaceri n'a pus la punct, în gând! Deaceia obișnuiește să se îngheșue, să se izbească de fiecare și nimeni nu se supără, pentru că toți fac la fel. Face zgomot cât poate și nu-l supără cel mai infernal zgomot. Adoră spectacolele, manifestațiile unde se azvârlă în stradă bile de hârtie, discursurile, cavalcadele, și mai ales pompierii cu „Magirusul” lor, cu scările și cu tîmbălăul ce-l fac când trec pe stradă. Spiritul, sângele new-yorkezului, e format din spiritul și sângele evreului, irlandezului, italianului, negrului. Rezultatul, cetățeanul din Broadway.

Hoinăriți prin Broadway și veți uita de acei aristocrați din **Park-Avenue**, familiile vechi care sunt elita Statelor Unite. Aceștia trăiesc sus, atât de izolați, atât de singuri, că domină orașul, dar nu participă la viața lui. Formează desigur un element important, o forță istorică. Fără ei, fără exemplul pe care-l dau, fără admirația și invidia ce o excită, new-yorkezul nu ar mai fi pildă de activitate. În fața masselor, ei opun calitatea și impun rafinamentul.

Dar în fața lor, numărul și superficialitatea poporului birue.

Trăiești o zi în Broadway și ai trăit sufletul american!...

ASTA E AMERICA!

Definiție: se numește **Broadway** un bulevard lung de 35 de km., care străbate insula Manhattan în toată lungimea ei, dela cetatea bancară și până la monotonia dezasurată a foburgurilor în care se pierde, după ce a reușit să se cațere pe continent.

Broadway are cea mai lungă carieră din lume. Cunoaște în drumul ei toate formele vieții americane.

Iată o la amiază, în mijlocul îngheșuelii, și dezordinei din orașul de jos, la discreția tumultului fabulos al multitudini care forfoțeste în toate părțile, aleargă după bani, se scufundă sub pământ, e aspirată de ascensoare care pompează fără oprire afluența și o azvârle în stradă cu dezgust și violență, în fundul stradelor cufundate într'un veșnic crepuscul însuflețit, în plină zi, de mii de reclame luminoase și de stelele ferestrelor închise luminate la toate zecile de etaje, cu birouri unde mii de funcționari respiră aer purificat cu amoniac.

Cu cât înaintează, Broadway intră în centrul comercial din **Union Square**, atinge terenurile fertile dela **Times**, ținut unde zgârie norii formează spicuri și clăi fenomenale; o ia pe urmă la goană, furând cu ea un cortaj de case mizere, până e ademenită de surâsurile nepăsătoare ale negrilor din Harlem. **Broadway** nu e numai un oraș, e o lume fără întindere, fără adâncime, cuprinzând ea singură tot ce civilizația americană a putut inventa cu satisfacție superficială. **Broadway** e toată America, copilăroasă și crudă, mândră și nepăsătoare.

Există totuși un fragment de Broadway în febră, mai artificial, mai dezolant ca toate celelalte: **Broadway**ul plăcerilor nocturne, care simbolizează pentru toată lumea fantasmagoria deșănțată a americanismului. La confluența faimos al bulevardului 7, la colțul străzii 47, o deltă unde marele oraș își depune aluviunile plăcerilor. Poate că e locul cel mai nebun, mai brutal, mai

lipsit de gândire de pe pământ. Dar poate e și cel mai firesc! Aleargă călătorul să-l vadă ca o minune, îndată ce sare din vapor, și când îl vede, îi e rușine de el însuși.

Un cartier, un oraș întreg unde fiecare obiect vrea să-și găsească loc, dar nu mai e loc pentru nimic. Sus de tot, dominând acoperișurile, un popor de siluete în smoking și rochii de bal, de proporții antedeluviene, tipă în litere cât o casă, tot felul de reclame excitante.

Femei drăguțe, roze, inventate de Americani și fabricate în serie ca să figureze pe reclame și pe copertele magazinelor, frumuseți de jurnale de modă, surdă în așa mod încât îți trece pofta să mai surâzi vreodată. Tot poporul cartierului cu pachetelul lui de ciocolată umplută cu înghețată de vanilie portativă, igienică, comprimată, de savoare standard, invenție cu care autorul acestui **Esquimaux** a făcut avere tot atâta cât cel al chewing-gumului, pe care îl înlocuiește vara. Sute de mii de tone se consumă aici zilnic, se spune. Pentru că ciocolata este emblema cartierului.

NOAPTE

Noaptea, când ziua electrică înlocuiește ziua Naturii, lumina construiește din Broadway un oraș de miraje. Incepând cu turnurile care se coafează cu pălării de argint, portocalii, verzi sau lilas, de unde lumina scoboară în ploii torențiale pe suprafețele sgârbenite. Ca presărat peste tot cu praf de pușcă și focuri de artificii, Broadway tresare în flăcări.

E un moment extraordinar. L'am văzut de departe, într-o seară, de pe podul Brooklyn. Soarele căzuse în Hudson. East River se popula cu mici focuri multicolore plimbate de fauna maritimă și fluvială printre liniile ferry-boats-urilor și marile catedrale iluminate ale transatlanticelor. Statuia Libertății își aprinsese farul. Eram singur. Din insula înțesată cu buildinguri care înaintau până în apă, venea un zgomot uimitor de tăcut. Un murmur ca de izvor. Electricitatea broda puțin câte puțin contururile, scufunda falezele locuite, în băi de var aprins. New-York părea un vas fantomă care se împodobește puțin câte puțin de pânze ușoare...

Dar era o viziune; realitatea nu-i tocmai așa de plăcută!

* *

Să ne întorcem în **Broadway**. Lumina cade în stradă în torente, animează un carnaval întreg de obiecte, de personaje și animale în plină activitate. Seamănă febră peste tot, depozitează totul de realitate, asemenea unui uriaș de carnaval, denaturează oameni și lucruri.

Deasupra străzii, cinematografele și teatrele se bombardează cu lumini, se războiesc prin intermediul haut-parleurului care amețește trecătorii, se bat să sară în ochii cetățenilor. **Broadway** e în acest moment un fenomen unic în brutalitatea lui vulgară. E complexa expansiune a materialismului integral, prin civilizația industrială.

PROȘTI, SAU MULȚI? SAU AMÂNDOUĂ?

Urmăriți poporul care curge încet în fața cinematografelor. Babel echipat din cap până în picioare cu haine, mobilier, alimente și gânduri standard. Privește cu deliciu figurile colorate, de trei ori mărimea naturală, așezate la intrarea sălilor de spectacol. Mulțimea guvernată de gustul primar a tot ce strălucește, admiră acești idoli de carton din gura cărora telefonul scoate tot felul de zbierete, ca la Moși; și se reped la ghișeele împodobite ca pe vremea buncii, unde femeii tinere, cu perucă, așa ca micile marchize Louis XIV, servesc tickete la mașină.

Tot acest popor oferă înfățișarea unei turme. Niciodată cinematograful nu mi-a părut mai abrutizant. În mijlocul lor, te despersonalizezi, reacționezi ca și ceilalți, devii automat. Aceste cinematografe, din marmoră artificială, din aramă artificială, cristal artificial, îmbodobite cu flori artificiale și cu Rembrandt în heliopicură, luminat savant, ca galeriile de tablouri ale miliardarilor, îți evocă fanteziile unui rege negru fastuos care a pus să i se copie ieftin, fără ca el să înțeleagă ceva, tot ce-a văzut mai strălucitor, mai bogat, în cursul călătoriilor sale întâmplătoare.

Cel mai mare cinematograf din lume: **Roxy**. Opt mii de locuri. Nu că poate cuprinde atâta, dar conține veșnic atâta. Tarine vii suspendate în obscuritatea balcoanelor. Am văzut acolo un film în culori anunțate naturale. Două capete de sex advers, de o sută de ori mărimea naturală, își apropiu buzele și vreme de 22 minute n'au izbutit să facă ceiace într-o clipă oricine poate face. Buzele, fețele, părul, erau cea mai vie reclamă a fabricelor de... anilină. Și cetățenii erau atât de entuziasmați!...

REGELE SEX-APPEALULUI

Expresia de **sex-appeal**, care exprimă dorințele carnivore ale întregului popor american stăpânit de legea puritană, expresie care în Europa are o semnificație foarte redusă, domnește în Broadway, țara celor mai frumoase creaturi ca și cinematograful, music-hallul american nu distrează, ci completează temperamentul nesatisfăcut al yankeului. Această formă de spectacol, născută în Anglia, a devenit în America mai animală ca oriunde. Nici chiar **Folies-Bergère**, atât de blestemat de pastorii metodiști, n'a atins asemenea perfecțiune în arta de a expune nuduri mai halucinante. **Ziegfield**, țarul american al music-hallului, creatorul lui **Ziegfield Folies**, a industrializat trupul feminin până la punctul de-a analiza științific sex-appealul și frumusețea dansatoarelor sale.

Dar ceace nu-mi pot explica e faptul că în antracte, spectatorii sunt despărțiți, după sexe, în săli diferite. Acest obicei sever mi-a pricinuit un scandal de care abea am putut scăpa, din partea unor doamne cu lorgnon, ceva mai în vârstă, pentru că în pauză m'am dus să văd cum arată salonul rezervat doamnelor!

— E intolerabilă moșia asta! Numai un european e capabil de așa ceva!...

Și într'adevăr, eram european!

AMERICANII SE AMUZA...

Mai departe ceva de această strălucire, Broadway oferă și alte distracții nocturne. Numeroase varieteti, oferă publicului de cartier scene de revistă atât de dezbrăcate, încât chiar și d. **Ziegfield** roșește de rușine.

Balurile celibatarilor! Dai un dolar și ți se dau 5 tickete cu care poți să dansezi de cinci ori, cu ori care parteneră îți alegi din cele de față. Un jazz din Harlem zbieră pe o estradă împodobită cu dragoni chinezi. Dansatoarele sunt atât de gentile, că te înspăimântă atâta amabilitate. La urmă însă îți spun și de ce: au procent dela tickete, așa că te roagă să le taci plăcerea să le dai un ticket în plus. Dacă ești european, desigur le satisfaci dorința. Le dai și toate! Sunt atât de drăguțe! Dar numai dacă ești european!...

Alte localuri oferă negri de ceară, ca să le dai în cap cu bile și să-i răstorni. Cea mai mare plăcere a unui american e să trântescă un negru, fie chiar de ceară. Și râde o săptămână după aceea, până vine altă Duminică și iar răstoarnă un negru, fie chiar de ceară. Câteva muzee de ceară reconstituie, după modelul parizian Grevin, amănuntele groaznice ale crimelor comise în cursul săptămânii. Alte localuri detailează spasurile scaunului electric, sau grozăviile ghilotinei. În câteva amfiteatre pline cu băeți dela 15 ani în jos, femeii își arată desourile și dessous-ul desourilor, în mijlocul delirului general. Atracții de toate felurile și toate violente. Americanilor le trebuie cocktailuri în toate domeniile, emoții subite, fulgerătoare, **Kicks**, „lovituri de picior”, tot ce aprinde sensibilitatea instinctului, cum spune Claude Blanchard.

ȚARA LUI WHITMAN

Când moralistii condamnă „materialismul” american, nu exprimă decât senilitatea popoarelor neputincioase să se smulgă ramolirii ce-i cuprinde. Violenta expansiune a atotputerniciei omului, curajul de a se afirma al americanului, ne silește, pe noi europenii, să facem haz de necaz. Deplângem viața lor de ocnași,